

چاپی دودم
2014

روایت لويس ستيفنسن

منتدی اقرأ الثقافی دوور گه ی گه نجینه

Muhammad T Hamad

ئینگلیزی - کوردی

وهرگیرانی له ئینگلیزی به
خالد غفار ناوق

ئەم كۆننە

لە ئامادەکردنی پێگە

(مەسرى إقرأ الشافى) ۵

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۆ سەردانی پەنجی پێگە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۆ سەردانی پێگە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

دوورگه‌ی گه‌نجینه

Treasure Island

نوسینی
رونیرت لويس ستیڤنسن

ئینگلیزی-کوردی

وهرگیرانی له ئینگلیزییه‌وه
خالد غفار نامق

چاپی یه‌که‌م

۲۰۱۲

له‌بلاوکراوه‌کانی خانه‌ی چاپ و په‌خشی رت‌نما

زن‌جیره: (۲۹۹)

ناسنامه‌ی کتیب

♦ ناوی کتیب: دوورگه‌ی گه‌نجینه

♦ نوسهر: رۆبیرت لوپس ستیفنسن

♦ وەرگێڕ: خالد غفار نامق

♦ تایپ و هه‌له‌چن: وەرگێڕ

♦ دیزاین و به‌رگ: فواد که‌وێوسی

♦ شوێنی چاپ: چاپ‌مه‌نی گه‌نج

♦ نۆبه‌تی چاپ: چاپی یه‌که‌م-۲۰۱۲

♦ تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

له‌به‌ریزه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیب‌خانه‌گه‌شتیه‌کان ژماره ( ) ی سالی ۲۰۱۲ ی پندراوه.

ناو‌نیشان

سلیمانی — بازار ی سلیمانی — به‌رام‌به‌ر بازار ی خه‌فاف.

ژماره‌ی مۆبایل: (۰۷۷۰۱۵۷۴۲۹۳) (۰۷۵۰۱۱۹۱۸۴۷)

دو ورگه ګڼه نښه

نېنگليزي — ګوردي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشہ کی وہرگیپر:

خونہ رانی خوشہ ویست نہم وہرگیپرانہ سووڈیکی زوری ھدیہ بوئوہو خونہ رانہ ی کہ
دھیانہ ویت فیری زمانی نینگلیزی ببن، چونکہ خونندنوہ یه کیگہ لہرنگا
سہرکہ وتووہکانی فیربوونی زمان بہ خونندنوہ دی تیگستہ کوردیہ کہ و تیگستہ
نینگلیزیہ کہ دہتوانیت خوت رابہینیت لہ چوئیتی تیگہ یشتن لہ نوسینیک کہ بہ زمانی
نینگلیزی نوسرا بیت.

ناشکرایہ لہ بوژگاری نہمروڈا تہکنہ لوجیا کاریگہریہ کی گہوردی بہ جیہنشتووہ لہسہر
خونہ ران لہ ھہموو شونینیکا، بہ لام ھیشتا جیہانی خونندنوہ گرنگی خوی لہدوست
نہ داودو نہ گہر چی تہکنہ لوجیا کار ناسانی زوری کردووہ بو خونندنوہ دی ھہزاران
کتیب، بہ لام خونندنوہ دی کتیب لہ کوپیوتہرو نامیری نہ لیکترونی تام و چیژتی
راستہ قینہ ی خونندنوہ نابہ خشیت بہ خونہر وک خونندنوہ دی پارچہ نوسینیک کہ
نہ لیکترونی نہ بیت.

سہ بارہت بہ ھہر رەخنە و پیشنیاریک دہتوانن پەییوندیدیمان پیوہ
بکہن بو دھوئە مەند کردنی وہرگیپرانہ کہ.

وہرگیپر

ھاوینی ۲۰۱۲

khalid.namiq@yahoo.c

om

۰۷۷۰۳۵۵۶۶۴۳

کہ لار

Episode 1: The Old Sailor

The Old Sailor comes to The Adimral Benbow

I remember him as if it were yesterday. He came slowly to the door of The Admiral Benbow Inn, his sea-chest following behind him on a hand-cart. He was a strong, heavy man with long scar from a sword across one cheek.

زنجیردی یه کهم: دمیراوانه به تهمه نه که

دمیراوانه به تهمه نه که دیت بو خانهای نه دمیرال بینبوه

نهو دمیراوانه له بیرده هروهک بلنی دوتنی بووه. دمیراوانه که به هیواشی هات بو لای دمرگای خانهای (نه دمیرال بینبوه)، و سندووقه گه وره که شی (که شت و مه که کانی تیدابووه) به عهره بانه یه کی دهستی له دواي خویه وه که سینک هه نیگر تیبوو. نهو دمیراوانه پیانکی به هیز و قورس بووه هروهها قترې ردهش بووه و چاکه تیکی شینی کونه ی پویشیبوو. دهسته کانی ردهق و ردهش و پیس بوون، هه رودهها زامیک (برینیک) له سهه ر یه ک گونای هه بووه که به شمشیر بریندار کرابوو.

He knocked on the inn door and, when my father opened the door, called roughly for a glass of rum. 'This is a pleasant, quiet bay for an inn; he said and looked slowly round him at the cliffs and our inn. 'Here, mate!' he cried to the man with the hand-cart, help me to get my chest inside'.

دمیراوانه که له دمرگای خانهای داو کاتیگ باوکه دمرگاکی کردموه، دمیراوانه که به توندی داوای پهرداخیک خواردنه و دی رده می کرد. دمیراوانه که ووتی: نه مه که ندانویکی هیمن و خوشه بو خان، پاشان به هیواشی سهیری دموریه ری خوی و که نده لانه کان و

خانه‌که‌مانی کرد. دمریوانه‌که هاواریکرد بو نهو پیاهوی که عاره‌بان‌ه‌کی بو هه‌لگرت‌بوو: "هاوړی لیږموه!" یارمه‌تیم بده سندو‌قه‌که‌م بینمه ژوړموه،

He continued, Rum and simple food is what I want. Oh, I see what you want, he said with a fierce look, and threw down three or four gold coins in front of him.

دمریوانه‌که هه‌ر به‌ردموام بوو له قسه‌کردن و ووتی: خواردنه‌وه‌ی ږم و خواردنی ساده نه‌و شتانه‌یه که من دمه‌وئیت. هه‌رومه‌ها نه‌و که‌نده‌لانه‌ی سه‌رموه که له‌وئیدا ده‌توانم ته‌ماشای که‌شتیه‌کان بکه‌م". پاشان به‌ سه‌یرکردنیک‌ی توندوتیزپی‌ه‌وه ووتی: ده‌توانن به‌ کاپتن بانگم بکه‌ن، شاه‌ دمزانم چیت ده‌وئیت، نینجا سی یان چوار پاره‌ی وورده‌ی نالتوونی فریدایه به‌رده‌می خو‌ی.

All day he was around the bay, or up on the cliffs with his telescope. All evening he sat in the by the fire drinking rum. Mostly he did not speak when spoken to, but looked up suddenly and angrily, and we learnt to stay away from him.

به‌دریژایی ږوژ له‌ دوروبه‌ری که‌نداوه‌که د‌بوویان له‌سه‌ر که‌نده‌لانه‌کان به‌ تلیس‌کو‌په‌که‌یه‌وه. به‌ دریژایی فیوارانیش له‌ناو خانه‌که داد‌نیش‌ت له‌ نزیك ناگره‌که‌و ږمی ده‌خوارد‌موه. ژورپه‌ی جار قسه‌ی نه‌ده‌کرد کاتیک قسه‌ی بو بکرایه، به‌لام له‌ناکاودا به‌تورپی‌ه‌وه ته‌ماشایه‌کی ده‌کرد و بویه نیمه‌ش فیر‌سوین که‌ خومان‌ی لی به‌دور بگرین.

He was very nervous of other sailors who came to the inn. One day he quietly promised to give me a silver fourpenny coin every month if I would keep an eye open for a seaman with one leg'.

ئەو دەرياوانە زور پەست بوو ۋە دەرياوانەكانى تر كە دەھاتنە خانەكە. رۇژنىك دەرياوانەكە بە بىددىگى پەيمانى پىندام كە شەبوو مانگىك يەك پارەى ووردى زىوم پىندەت نەگەر چاودىرى دەرياوانىك بىكەم كە يەك قاچى ھەيە.

The captain often drank too much rum and sang his old, wild sea-songs. Then he used to hit hand down hard on the table for silence, before telling his frightening stories of the sea. They were about hangings, storms at sea and terrible crimes.

كاپىتەنكە بەزۇرى رەمى زور دەخواردموو و گۇرانىە كۈنە دەريايىە شەرەنگىزىمكاني دىوتەو. ئىنجا واراھاتىبو دەستەكانى بەتۈندى بداتە سەر مىزەكە بۇ بىددەنگى پىش نەومى چىرۈكە ترسناكەكانى دەريا بگىرپىتەو. چىرۈكەكانى دەرياوانەكە دەريارى لەسىدارەدان و رەشەباكانى دەرياو تاوانە ترسناكەكان بوون.

During the months that the old sailor stayed with us, my father became very ill. One day Dr. Livesey came to see him, and before he left, the smart, bright doctor sat in the same room as our dirty, heavy sailor, who suddenly started his usual song:

بە درىژايى ئەو مانگانەى كە دەرياوانەكە ئەگەلەمان مايەو، باوكم زور نەخۇش كەوت. رۇژنىك دىكتۇر لىفىسى ھات بۇ بىننى باوكم بەمەبەستى چارسەركردنى، پىش نەومى دىكتۇر لىفىسى بىروات، دىكتۇر لىفىسى زىرمك و ژىر لە ھەمان زورور دانىشت كاتىك كە دەرياوانە بەھىز و پىسەكەمان لەناكاو دەستى كرد بە ووتنى گۇرانىە باوكمەى:

‘Fifteen men on the dead man’s chest-
Yo-ho-ho, and a bottle of rum!
Drink and the devil had done for the rest-

پانزده پیاو له سهر سنډوقی پیاوه مردوودکه
 یو-هو-هو، بوتلیکی رډم!
 بخورموه وشه یتانه که (به دکار که) له وانی تری کوشت-
 یو-هو-هو، بوتلیکی رډم!

Later on, he banged his hand on the table, which we all knew was a call for silence. Everyone apart from Dr. Livesey, stopped talking. A few moments later the captain cried; silence’.

دواتر، دمړیاوانه که به دده سته گانی کښای به سهر میزده که، که هه موومان زانیمان
 ناماژیه که بو بیده نگي. هه موو که سینک جگه له دکتور نفیسی له قسه کردن
 وده ستان. پاش چند ماوه یه کی که م کاپتنه که هاواریکردو ووتی: "بیده نگبه".

If you were talking to me, sir; said Dr. Livesey. ‘I have one thing to say-if you go on drinking so much rum, then the worl will soon be free of a very dirty old scoundrel! The captain jumped to his feet and took a knife out of his pocket.

دکتور نفیسی ووتی "نه گهر له گه ن منته به ریز" نه وه یه ک شتم هه یه بیلیم-نه گهر
 به ردموام بیت له سهر خواردنه و دی رډمی زور، نه وه زور به خیرایی جیهان بزگاری ده بیت
 له خرابه کاریکی به تهمنه پیس" پاشان کاپتنه که بازیدایه به ردمم پییه گانی
 دکتورده که و له باخه لی چه تویه کی دهرینا.

The doctor did not move, but spoke slowly; I am a man of the law-a magistrate-as well as a doctor. If you do not put that knife away, you will go to the next court, and will be hanged’. A few uncomfortable moments passed, until the

captain finally put the knife in his pocket and sat down heavily.

دکتوره کهش جوتهی نه کرد و به هیواشی شهی کرد و به کاپتنه کهی ووت: من پیاوی یاسام-دادومری پله نزم-هروهها دکتوریشم. نه گهر نهو چه هویه لانه بهیت، نه وه دبروئته بهردم دادگا و نه سیداره ددرئیت". پاش تئیه پوونی چهند ماویه کی ناخوش، نه کوتاییدا کاپتنه که چه توکهی خسته وه گیرفانی و به قورسی دانیشته.

Black Dog

It was early one January morning, while the captain was out at the beach with his telescope, that the inn door opened and a man stepped in who I had never seen before. He wore a sword in his belt, his skin was an unpleasant colour and two fingers were missing from his left hand.

سځه ډهښه

سره له به يانېپه يه کي کانوني دووم، له وکاته ي کاپتنه که له درموه بوو له که نار درياکه به تليسکو په که يوه، درگای خانه که کراوه بوو پاشان پياوړي هاته ژور که هرگيز بېنشر نه مېنيو. نهو پياوه شميرنکي به ستبوو به هايشه که ي و ډنگي پېنستي ډنگيکي ناشرين بوو، هروها دوو په نجه ي نه ما بوو له دستي چه پي.

He sat down at a table, then called me closer. 'Is this here table for my mate, Bill? He asked, a strange look on his face.

پاشان له سره ميزه که دانېشت و بانگي کردم به ته ماشاگردنکي نامووه پرسپاري کرد و ووتی: "نمه مېزي بيلي هاورېمه؟"

I said that the table was for a man who we called the captain.

'Well', he said, my mate would be called the captain, probably. He has a cut on one cheek and he's very pleasant when he's drunk, is my mate Bill. So, is he here?

I told him he was out walking.

منېش ووت: نه مه مېزي پياوړيکه نېمه به کاپتن بانگيمان کردووه. پياوړه ش ووتی: ژورباشه، هاورېکه م له وانه يه به کاپتن بانگ کرابېت، نهو هاورېکه م زامېک له سره

یەككە ئە گۇناكانیەتی و كاتیک سەرخۆشه زۆر جوان دەرەكە ویت، ئەو یەلی
هاوریمە، نایا لیرمیە؟". منیش پیم ووت كه كاپتنهكه ئە دەرەو بوو پیاسە ی دەکرد.

'Well', he replied, you and me will just get behind the door, and we will give Bill a little surprise'. He made me hide and I became very worried when I saw him take out his sword.

پاشان پیاوکه وه لامي دایه و ووتی: "زۆرباشه، من و تۆ له پشت درگای خانهكه ده بین و بیل تووشی سەر سورمان ده که یین" پیاوکه منی شارده و و منیش زۆر پەروش بووم
كاتیک پیاوکه م بینى شمشیره که ی دهرهینا.

At last, the captain came in and walked towards his breakfast table.

'Bill', said the stranger. The captain turned to face us. His face turned white.

'Come, Bill, you know me-your old shipmate-surely', said the man. The captain's eyes opened wide and he said, Black Dog'.

له كۆتايدا كاپتن هاته ژوروموو بهرمو میزی قاوونتییه که ی روشت. پیاو ناموکهش
بانگی بیلی کرد و ووتی: "بیل". کاپتنیش ناوړی دایه و و سیری نیمه ی کرد و
دهموچاوی سپی بوویه وه. پیاوکهش ووتی: " وهره بیل، تۆ دهمناسیت-هاوړی دمریاوانه
کونه که تم چاومکانی کاپتن کرانه وه (واته زاق بوون) و به پیاوکه ی ووت: " سه که
پەش"

'That's right, Black Dog, come to see his old shipmate Billy. Ah, we've seen some times together since I lost these two fingers', he said, holding up his hand.

پیاوډکەش به کاپتنی ووت: "زۆر راسته، سه‌گه ډه‌شه‌که هاتوووه بۆ بینینی بیللی هاوړی
د مریاوانه کۆنه‌که‌ی. ناه، ماو میده‌ک پښکه‌وه بووین له وکاته‌ی نهم دوو په نجه‌یه‌م
له‌ده‌ستدا .

I brought them some rum and then left the room. At first I could only hear low voices, but then they became louder. Then all of a sudden, there was loud swearing and I heard something crash to the floor. There was the sound of metal against metal, and then a cry of pain.

منیش هه‌ندی ډهمم بۆ هینان و له ژووره‌که به جینیانم هیشت. سه‌رده‌تا گوڼم له ددنگی نزم
بوو له نیوان کاپتن و پیاوډکە، به‌لام نینجا ددنگیان به‌رزتر بوو. نینجا له‌ناکاوه
به‌ددنگی به‌رز جنیودان هه‌بوو له‌نیوانیان و گوڼم له شتیک بوو به دمرگا‌که‌ی
کیشا. ددنگی نه‌و قاپ و قاچاخ و که‌لوپه‌لانه ده‌هات که ده‌یانگرته یه‌کتری ، پاشان
هاوړی نازار هاته به‌رگوڼم.

The next moment, I saw Black Dog running away, with the captain close behind. They were both carrying swords and Black Dog had blood streaming from his shoulder. But Black Dog was faster than the captain and he was soon outside and over the hill.

پاشان دواتر بینیم سه‌گه ډه‌شه‌که ډاده‌کات و کاپتیش دوا‌ی که‌وتوووه. هه‌ردووکیان
شمشیره‌کانیان دهره‌ینا بوو، برینیکی خوږن هه‌بوو له‌سه‌ر شانی سه‌گه ډه‌شه‌که، به‌لام
سه‌گه ډه‌شه‌که له کاپتن خیراتر بوو، بویه به‌خیرایی پښ کاپتن پوشته ددرمودو له‌سه‌ر
گرددکه بوو.

The captain came back into the inn and said: Jim, rum!' but as he spoke, he started to fall against the wall.

‘Rum’, he repeated. I have to get away from here’.
I ran to get the rum. While I was in the next room, I heard a crash. I ran in and found him lying on the floor. The captain was breathing very loud and hard. His eyes were closed and his face was a horrible colour.

کاپتنه که گهرايه وه ناو خانه که ووتی: "جیم رهم دمویټ" به لَام هه رکه کاپتن هسه ی کرد، یه کسه ر به رووی دیواره که کهوت. پاشان کاپتنه که دووباره ووتی: "رهم، دهیټ نیره به جیبهټل". منیش رامکرد بُو هینانی خواردنه ووی رهم. کاتیټ له ژوورده کی تر بووم گویم له دهنگی پیاکیشان بوو. کاتیټ هاتمه ژوورمه بینیم که کاپتن کهوتوته سهر زوی. کاپتنه که زور به سه ختی و دهنگی بهرز هه ناسه ی دداو چاودکانی داخوابوون و رهنگی دهموچاوی زور ترسناک بوو.

My mother had now come downstairs, but we did not know what to do. At that moment Dr. Livesey came in, on his way to see my father.

‘He’s made himself very ill with too much rum, but I’ll do my best to save his life’, said the doctor when he had looked at him.

دایکم هاته خوارمه له قادرمه کان، به لَام نه مانزانی چی بکهین. له وکاته دکتور لقیسی هاته ژوورمه بُو سهردانی باوکم. کاتیټ دکتورمه که چاوکهوت به کاپتن ووتی: "له و دمرباوانه زور نه خوشه به هو ی خواردنه ووی زوری رهم، به لَام من باشتین هه وئی خوم دهمدم ژبانی پزگار بکهم.

The doctor pulled off the captain’s shirt to start his work and I saw several tattoos on the captain’s arm. They read: here’s luck’, ‘A fair wind’, and ‘Billy Bones’.

It was some time later before the captain opened his eyes. First he looked around the room, and then he tried to get up, crying; Where's Black Dog?'

دکتور مکه قه میسه که کاپتنه که ی لابر د بؤ نه ووی دست بکات به چارمه رکردنی، منیش هندی تاتوم بین نه سر بالی کاپتن. که نوسرابوو؛ "بیره بهخت هدی" شه بای خوش هدی "و" بیلی بهونز. دواتر پیش نه ووی کاپتن چاو دکانی بکاته وه. یه که مجار کاپتنه که سهیری دورویه ری ژوره که ی کردو هونیدا هدی، پاشان هاواری کرد؛ "سه که ره شه که نه کوینه؟"

There's no Black Dog here', replied the doctor. 'You've been drinking rum and you've had a stroke. Now what I have to say to you is this. One glass of rum won't kill you. But if you take one, you will take another, and if you don't stop, you'll die. Come on, now. I'll help you to your bed'.

دکتوریش وه لای دایه وه؛ "سه که ره شه که بیره نیه. تۆ زور رهمت خواردوته وودو جه نته ی میشت هدی. نیستا نه ووی پنیسته بیلیم نه ودی خواردنه ووی یه که پرداخ رهم ناکوژیت، به لام نه گهر یه که پرداخ بخوخته وه نه وه دانه یه کی تریش ده خوخته وه، وه نه گهر واز نه هینیت نه وه دهریت. دی نیستا ودره با یارمه تیت بدم بؤ سر جینگای نوستنه که ت.

We managed to get him upstairs and onto his bed. 'He should lie in bed for a week', said the doctor as soon as we had closed the door. That's the best thing for him, and you. But another stroke would finish him off'.

کاپتنه که مان برده سهرموه بؤ سر جینگای نوستنه که ی. کاتیک درگاه مان داخست دکتور لقیسی پنی ووتین؛ "پنیسته کاپتن یه که هه فته نه ناو جینگه بیت نه مهش باشرین شته بؤ دریاوانه که و تۆ. به لام یه که جه نته ی میشتی تر دیکوژیت."

The black spot

At about midday I went to see the captain. He seemed both weak and excited. 'Jim', he said, every month I've given you a silver fourpenny'. You'll bring me a little drink of rum now, won't you?'

'The doctor....' I began.

خاله رده که

له دهوړبه ری نیومړوډا پوښتم بو بینینی کاپتن. بینیم کاپتن لاواز و دلخوښ دیاره. کاپتن ووتی: "جیم من هه موو مانگیك یه ك پاروی ووردهی زیوم پینداوی. نیستا که میك خواردنه ووی ردم بو دینیت، نایهینیت بوم؟ منیش ووتم: "دکتور نقیسی....."

He started to swear and then said, what does that doctor know about life at sea? I've lived on rum, I tell you. Your doctor said himself one glass wouldn't hurt me. I'll give you a golden guinea for some, Jim'.

پاشان کاپتنه که دستیکرد به جنیودان و ووتی: "نه و دکتوره چی دمرانیت دمرباری ژیاڼی دمریا؟" من له سهر خواردنه ووی ردم ژیاوم. دکتوره که خوی نه یگوت یه ك پهداخی ردم نازارم نادات. جیم یه ك جونیهی نالتونیت پیندبه خشم بو که میك خواردنه ووی ردم.

'I want what you owe my father. That's all', I said (for he had been very slow to pay us). 'I'll get you one glass, and no more'.

When I brought it to him, he took it quickly and drank it down.

'Aye', he said, that's better. How long do I have to lie here?

'A week, at least', I said.
'I can't do that!' he cried.

منیش ووتم: نهو پارهم دویت که قهرزرداری باوکی. نهو هه موو شتی که و ته او. (چونکه کاپتنه که قهرزرداری نیمه بوو به لام زور که مترخه بوو له گیرانه و می قهرز که مان). به کاپتنه که ووت: ته نه یه که پرداخت بو دینم و نیتر بوت ناهینم. کاتیک پرداخته ره که بو هینا، به خیرایی و مرگرت و خواردییه و پاشان ووتی: به ئی، نهو باشتره، دویت ماوهی چه ندیک نیره پانکه ووم؟ منیش ووتم: به لای که مه و یه که هه فته. کاپتنه که ش هاواریکرد ووتی: "ناتوانم یه که هه فته پانکه ووم".

But he was too weak to get up, and he lay back for a while in silence.

'Jim', he said after a time, it's my old sea-chest they want. If I can't get away, you go to-well, yes-you go to the doctor. Tell him to bring the magistrates here to The Admiral Benbow to get all of old Flint's crew, all of'em that's left.

به لام کاپتنه که زور لاواز بوو هه ستیت، بویه به بیدهنگی پانکه و ته و بو ماوه یه که. پاش که مینک ووتی: جیم، نهو سنلوقه کونه که مه که دیانه ویت. نه گهر نه توانم دوور بکه و مه و، نهو تو برؤ-زورباشه-به ئی-درویت بولای دکتور لقیسی و پیی ده ئیی داد و مره پله نزمه کان بینفته نیره بو خاندی نه دمران بینبه و بو دست به سهرداگرتنی هه موو دست و پیوه نده کونه کانی فلت.

I was Flint's first mate and I'm the only one that knows the place. He gave it to me when he was dying. But don't tell the doctor unless they get the black spot on me, or unless you see that Black Dog, or the sailor with one leg'.
But what is the black spot, captain? I asked.

من بهرترین پله‌ی نه‌فسه‌ری دمریایی فلنت بووم له پاش فلنت و ته‌ن‌ها که‌سیکم که شونیی خه‌زینه‌کان دزمانم. کاتیک فلنت مرد نه‌و سندوقه‌ی پیدام. به‌لام به‌دکتور لقیسی مه‌ئی تاکو دست و پیونده‌کانی فلنت په‌ئه (خاله) رده‌که‌م بو‌دینن یان تاکو نه‌و سه‌گه رده‌ی یان دمریوانیکی یه‌ک قاچ دهبینیت".
منیش پرسیارم کرد؛ "په‌ئه رده‌که‌ه چیه‌ه کاپتن؟

'That's a sort of warning, mate. If I get the black spot, it means they are coming to get me and I've got. Keep your eyes open, Jim, and I'll give you half of everything, I promise you'.

کاپتنیش ووتی: په‌ئه رده‌که‌ه نیشانه‌ی ناگادارکردنه‌وه‌یه هاوړی. نه‌گه‌ر په‌ئه رده‌که‌ه یان بو‌هینام نه‌وه مانای وایه دست و پیونده‌کانی فلنت دین بو‌گرتنی خو‌م و شته‌کانم. جیم چاوه‌کانت باکراوه بیت (چاودیری بکه)، نیودی سامانه‌که‌م بیت دبه‌خشم په‌یمانیت پیدمدم.

But my poor father died quite suddenly that evening. All of the neighbours came to visit and there was a lot to arrange, so I was too busy and upset to think of the captain.

The following day the captain came downstairs, ate a little and got himself some rum. On the night before we buried my father he was as drunk as ever.

به‌لام نه‌و نیواریه‌یه باوکه‌ه هه‌ژارده‌که‌م له‌ناکاوه‌ه مرد، هه‌موو دراوسیکان هاتن بو‌سهردا‌نمان و کاریکی زور هه‌بوو به‌ړنودی ببه‌م، بو‌یه زور مه‌شغول و بیتا‌ه‌ت بووم بیر له‌کاپتنه‌که‌ه بکه‌مه‌وه. بو‌ژی دواتر کاپتنه‌که‌ه هاته‌ه خوارموو که‌میک خواردنی خوارد و هه‌ندیک ږمی بو‌خوی هینا. له‌شه‌وه‌که‌یدا پش نه‌ودی باوکه‌م بنیزین کاپتنه‌که‌ه وه‌ه پشوو سه‌رخوش بوو.

He sat at the table with his sword ready in front of him, singing his ugly old sea-songs. But he was still very weak, and seemed to be getting worse, not better.

Several days later, on a cold, foggy afternoon, I was standing at the door full of sad thoughts about my father. As I stood there I saw someone coming slowly along the road.

کاپتنه که به شمشیر که یه وه له به ردهستی له سه ر میزد که دانیشتبوو، هه روه ها گۆزانیه دریا ییه کۆن و ناخوشه کانی دمو ت. به لام کاپتنه که هیشتا زۆر لاواز بوو که خراپتر دهبوو باشت نهدهبوو. پاش چهند رۆژیک له نیوارانیکی ته ماوی ساردا، له لای دمرگا که وستا بووم که پر بووم له بیر کردنه و دی خه مباری سه باره ت به باو کم. کاتیک له وێ راودستا بووم که سیکم بینی به هیواشی له ریگا که وه دیت.

The man was blind-he was walking along tapping a stick in front of him. He wore a cloth over his eyes and nose and was bent over. I had never in my life seen such a terrible-looking man. He stopped a little way from the inn, and he said in aloud voice; Will any good man tell a poor man where he is?’

پیاو که کوێر بوو-هه روه ها گالوکیکی پینبوو که به هویه وه پینی دمرۆشت. پارچه په رۆیه که له سه ر چاودکانی و لوتی بوو، هه روه ها پشته چه ماوه بوو. هه رگیز له ژیا نندا پیاوکی ترسناکی له و شیو دیه م نه بینیبوو. پاشان پیاو کوێر که که میگ دوور له خانه که وه وستاو به ددنگیکی به رز ووتی: "که سیک به پیاوکی کوێری هه ژار ده ئیت که له کوێیه؟

‘You are at The Admiral Benbow,’ I replied.

‘Give me your hand, young friend, and lead me in’, he said.

I held out my hand and the horrible man held it hard. He pulled me up close to him and said; Now, boy. Take me in to the captain’.

منیش وه لّامم دایه وه: "تو له خانە ی نه دمی زال بینبەوی".
پیاوه کوێرەکش پینی ووتم: "دەستم بدمری هاوڕینی گەنج، و بمبە ژوورەوه".
دەستەکانم دمرکرد و پیاوه ترسناکهکش به توندی دەستەکانمی گرت و بۆلای خۆی
رایکیشام و ووتی: "نیستا کورەکه بمبە بۆلای کاپتن".

‘Sir’, I said; I can’t. The captain is not what he used to be. He sits with his sword ready...’ Take me in or I’ll break your arm’, he said and pulled my arm roughly. It was the hardest, coldest voice I had ever heard. I was so frightened that I led him into the room where the captain was sitting.

منیش ووتم: "به‌ڕێز ناتوانم، کاپتن وهك پێشوو نیه، کاپتن به شمشیرده‌که‌یه‌وه
دانیشتووه....". پیاوه کوێرەکش ووتی: "دەمبە‌یتە ژوور یان دەستت بشکێنم. منیش
ژۆر ترسام و برده‌مه نه‌و ژوورە ی که کاپتنی تیا‌دا دانیشتبوو.

The poor captain lifted his head, and it was easy to see that he was very frightened. ‘Now Bill, sit where you are’, said the man; Hold out your left hand. Boy, take his left hand and bring it near my right hand’.

کاپتنه داماو‌ده‌کش سه‌ری به‌رز کرده‌وه‌و ژۆر به ناسانی دیاربوو که کاپتن ژۆر
ترسابوو. پیاوه کوێرەکش ووتی: "نیستا که بیل' دانیشه نه‌و شوێنه‌ی که لی، ده‌ستی
چه پت دمرکه، کورەکه (واته جیم) ده‌ستی چه پی کاپتن بگه‌رو به‌ینه‌ بو ده‌ستی راستم".

We both did what we were told, and I saw him put something into the captain's hand, which quickly closed on

The blind man suddenly went out of the door. I stood without moving and heard his stick go tap-tapping down the street.

پاشان من و کاپتن به گوئی پیاده که مان کرد. بینیم که پیاده کویرده که شتیکی خسته ناو
دستی کاپتن که به خیرایی دایخت. نه ناکاوه پیاده کویرده که رفته دهرده نه
درگاه. منیش به بی جوته و دستام و گویم نه دنگی ته پهی گانوکی پیاده کویرده بوو
که نه سهر شاهمه که دمر ویش.

The captain looked down into his hand. Ten o'clock!' he cried. I've got six hours', he said and tried to stand up. But he suddenly put his hand to his neck, and then, with a strange sound, fell face first onto the floor.

I shouted my mother, but it was too late. The captain was dead.

کاپتنه که ته ماشای کاغذمه کی ناو دستی خوی کردو هاواری کردو ووتی: "کاترمیر
۱۰"، شش کاترمیرم ماوه"، پاشان هه وئیدا هه ستیته سهر پی. به لام نه ناکاوه دستی
خسته سهر ملی و لینگا به دنگیکی نامووه به دمه (نه سهر بوو) که وته سهر
زمو. منیش هاواریم کرد بو دایکم، به لام زور در دنگ بوو، کاپتن بیل مرد بوو.

Episode 2: Everything changes at the inn

The sea chest

I told my mother everything. We were very frightened and did not know what to do. If I went to see Dr. Livesey as the captain had told me to do, I would have to leave my mother alone, and her safety was my priority. On the other hand, it also seemed too dangerous for us to stay at the inn.

زنجیری دووم

هموو شتیک دهگوریت له خانه که

سندوقه که دمریاییه که

هموو شتیکم به دایکم ووت. نیمه ش زۆر ترساین و نه مانزانی چی بکهین. نه گهر برۆشتایه م بۆلای دکتۆر نفیسی هه رووک کاپتن پئی ووتم. نه وه ددبوایه دایکم جیبه شتایه به ته نه او سه لامه تی دایکیشم له هموو شت کرنگتر بوو بۆ من. له لایه کی ترموه، زۆر ترسناک دیار بوو بۆ من و دایکم له خانه که بهینینه وه.

At last we decided what we ought to do. First we needed to go to the nearest village to get help, then we would come back to open the chest and take the money the captain owed us before anyone else came for it.

له کۆتاییدا بریارماندا نه و شته بکهین که پێویسته بیکهین. یه که مجار پێویست بوو برۆین بۆ نزیکترین گونده که بۆ داوای یارمه تی و نینجا بگه رینه وه بۆ خانه که بۆ کردنه و دی سندوقی کاپتنه که بۆ بردنی نه و بره پارویه ی که کاپتنه که قه رزدار ی نیمه بوو. پێش نه و دی هیچ که سیک ی تر بیت بۆ سندوقه که.

But when we got to the village no one wanted to return with us to The Adimral Benbow. Some of the men had heard of the terrible captain Flint, and others had seen strange men on the road that day, as well as a ship in a nearby bay. They were all too frightened to leave their houses.

بە لام كاتىك گەيشتىنە گۈندەكە يەك كەس نەيويست لەگە ئمان بگەرىتەوۈ بۇ خانەكە. ھەندىك لە پياۋانى گۈندەكە سەبارەت بە كاپتەن فلنتى ترسناك شتيان بېستېو، ھەروھە پياۋانى تىرى گۈندەكە لەو پۇژمدا ھەندىك پياۋى نامۇيان بىنيېوۈ لەسەر رىڭاكە، ھەروھە كەشتىەكيان بىنيېوۈ لەناو كەنداۋەكەى نزيك گۈندەكە. ھەموو پياۋانى گۈندەكە زۇر ترسابوون مائەكانيان بە جىيەنلن.

We decided to go back to the inn alone to carry out our plan. One man gave me a gun in case we were attacked, and a boy said he would ride to the doctor's house to get help. When we arrived back at the inn, nothing had changed. We locked the door, lit a candle and, holding each other's hands, we walked into the room where the captain lay.

من و دايكم بېيارماندا بە تەنھا بگەرىننەوۈ بۇ خانەكە بۇ جىبەجىكردى پلانەكەمان. يەكەك لە پياۋەكەنى گۈندەكە دەمانچەيەكى پىندام بۇ بارودۇخىك كە نەگەر ھىرش كرايە سەرمان، كورپىكىش كە خەلكى گۈندەكە رايگەيانە كە دىروات بۇ مائى دىكتۇر ئقىسى بۇ داۋاي يارمەتىكرىن. كاتىك گەيشتىنەوۈ خانەكە، ھىچ شتىك نەگۇراپوۈ. ئىمەش دەرگاكەمان قوفل كىرد و مۇمىكەمان داگىرساند و دەستى يەكترمان گرت و پۇشتىنە لەو ژوۋەرى كە كاپتەن تيايدا پالەكەوتېوۈ.

I went down on my knees. On the floor near the dead man's hand was a small, round, black piece of paper-the

black spot. I picked it up. Written on one side were the words; You have till ten tonight’.

لهسەر نهژنو چه مامه و مو لهسەر زهويه كه له نزيك دهستی كاپتنه مردوو كه وه پارچه كاغه زكي ردهی بچوكی خپ هه بوو- كه په له (خاله) رده كه بوو- منیش هه له گرت. له لایه کی كاغه زه كه وه نه م ووشانه نوسرابوو؛ "تاكو كاتر مزر-ای شهوت ماوه".

Luckily for us it was still only six o'clock. I anxiously looked in his pockets for the key to the chest, but I found nothing. Then, finally, I saw it on a piece of string around his neck. I cut the string and we went quickly upstairs to find the chest.

خوشبه ختانه بو نیمه ش کاتر مزر ته نها شش بوو. به په روشییه وه به دواى کلیلی سندوقه كه گه رام له باخه له کانی كاپتنه مردوو كه، به لام هیچم نه دوزینه وه. نینجا له کوتاییدا کلیله كه م بینى كه به پارچه دزویه ك بوو له ملی كاپتنه كه. دزوو كه م برى و به خیرایى رۇشتینه سه روه بو دوزینه وهی سندوقه كه.

It was old and well-used like any other sailor's chest and it had the letter 'B' burnt on it. 'Give me the key', said my mother, and although the lock was difficult to open, she turned it and opened the lid in a moment.

سندوقه كه ش هه روه ك سندوقى دمریا وانه کانی تر کون و باش به کارهاتوو بوو، هه روه ها پیتی (ب) لهسەر نوسرابوو (كه به شیوى سوتاندن پیتی-ب- لهسەر نوسرابوو). دایکم ووتی؛ کلیله كه م بدمرئ، هه رچه نده کلیلی سندوقه كه به سه ختی کرایه وه، به لام دایکم سندوقه كه ی هه تگه رانه و مو کلیله كه ی کردوه.

At the top there was a carefully folded suit. Under that, there were too many things to count-some pistols, a large piece of silver, an old Spanish watch and many more small objects. At the very bottom of the chest lay a packet covered in cloth, and a heavy bag that held gold coins.

له ناو جانتاکه له سه رده چاکه ت و پانتولیکي پینچراو هه بوو، له ژیمروشی زور شت هه بوو بیژمیری-هه ندی ده مانچه و بریکي زوری زیو و کاتژمیریکی کونه ی نیسانی و زور شتی تریشی تیا بوو. له بنی سندوقه که پا که تیک به قوماشیک داپوشرا بوو، هه رومها جانتایه کی قورسی لیبوو که پاره ی وورده ی نالتونی تیدا بوو.

'Let's take what he owed us', said my mother', and not a penny more'. And she began to count out the coins. It was a long difficult hob because the coins were all of different countries and sizes. When we had counted out about half of our money, I suddenly heard the tap-tapping of the blind man's stick on the road.

دایکم ووتی: "با نه و بره پارهی ی بیه ی که قه رزارمان بوو، و یه ک پارهی زیاتر نابه یین. ئینجا دایکم دستیکرد به ژماردنی پاره وورده کان. نیشیکی درێژخایه ی و سه خت بوو چونکه پاره وورده کان هی وولاتی جیاواز بوون و قه باره کانیشیان جیاواز بوو. کاتیک نیوی پاره وورده که مان ژمارد له جیات ی بره قه رزمکه مان، له نا کاوه گویم له دهنگی ته په ی گالو که که ی پیاوه کویره که بوو له سه ر ریگا که.

We sat holding our breath. Then the stick banged on the inn door, and we heard the handle being turned, and then silence. At last the tapping started again, but this time it became quieter and quieter as the man walked away.

نیمەش دانیشتین و هەناسەمان گیراو، نینجا زرمەى گالۆکەکە هات کە پیاوێ کۆنێرکە لە دەرگای خانەکەیدا بە گالۆکەکەى، بیستمان کە دەسکى دەرگای خانەکە لەریبەوێ خوڵایەو-نینجا بێدەنگییەك هات. لە کۆتاییدا تەپەى گالۆکەکە دووبارە دەستپێککردمۆ، بەلام نە مجارەیان بێدەنگتر و بێدەنگتر بوو کاتێک پیاوێ کۆنێرکە دوورکەوتەو.

Not long after that, we heard a whistle blow far up on the hill. That was enough for us. 'I haven't counted enough to pay his bill, but I'll take what I have', she said, jumping to her feet.

پاش ئەو نەوێ نەوێ نەوێ نەوێ گۆنمان لە دەنگى فیکەیهك بوو کە لە سەر گردەکەوێ هات. نەوێش بەس بوو بۆ نیمە. دایکەم بازیدا و ووتى، "نەوێندە پارەى پێویستم نەژمارد بۆ وەرگرتنەوێ قەرزی کاپتەنەکە، بەلام نەوێ پێمە دەییەم."

'And I'll take this instead of the rest of the money', I said, picking up the packet covered in cloth. We went as quickly as we could down the dark stairs and out onto the road. We were on our way back to the village when we heard the sound of someone running, first in the distance and then getting nearer.

منیش نەو پاکەتەى بە قوماشەکە داپۆشرا بوو هەنگرت و ووتى: "نەوێ دەبەم لە جیاتی باقى قەرزەکەى تری کاپتەنەکە". بەخیرایى تا توانیمان لە قەدرمە تارىکەکە هاتینە خوارمۆو روشتینە دەرۆو بۆ سەر ڕینگاکە. بەرینگاوێ بووین بۆ گوندەکە کاتێک گۆنمان لە دەنگى کەسێک بوو رايدەکرد لە دوورمۆو نینجا نزیکتر بووێو.

'You must take the money and run on. I feel I'm going to faint'. my mother said, and then she fell on my shoulder.

Luckily, we were near a little bridge, and with some difficulty, I managed to pull her under it.

دایکم ووتی: "دهبیت پاردهکه بیهیت و راکهیت، واهستهکه مدهبوریمدهوه"، نینجا دایکم هاته سهرشانم و خوشبهختانه له نزیکی پردیکی بچووک بووین و به هندی ناردهتیهوه دایکم له ژیر پردهکه دانا (واته دایکم راکیشایه ژیر پردهکهوه).

The last of the blind man

Moments later, seven or eight men came running towards the inn. In front there were three men holding hands. Then in the weak moonlight, I could see that in between the other two was the blind man.

‘Go in!’ he cried.

کوتایی پیاوه کویرهکه

دواتر، ههوت یان ههشت پیاو بهراکردن بولای خانهکه هاتن. نه پیشهوه سی پیاو ههههون دستیان گرتبوو، نینجا نه رووناکییه لاوازهکهی مانگدا توانیم لهنیوان دوو پیاوهکهی تر پیاوه کویرهکه بیینم. پیاوه کویرهکه هاواریکرد: “برونه ژووردوه”.

Several men went to the door of the inn and, finding the door unlocked, went inside. Two of them stayed outside with the terrible blind man. There was a moment’s silence, then a cry of surprise, and a voice shouting from the house; Bill’s dead!’ The blind man swore. Look in his pockets! Then find the chest! he cried.

چه‌ند پیاوێك به‌ره‌و دەرگای خانه‌که‌ روشتن و بی‌نیان دەرگا‌که‌ کلیل نیه‌و روشتنه‌ ژووردوه. دووان نه‌ پیاوه‌کان نه‌ د‌م‌روه‌ مان‌ه‌وه‌ له‌گه‌ل پیاوه‌ کویره‌ ترسناکه‌که‌. چه‌ند خونه‌کیکی بیده‌نگی هه‌بوو، پاشان هاواریکی سه‌رسام هه‌بوو، نینجا ده‌نگیکی هاوارکردن نه‌ مان‌ه‌که‌وه‌ هات: “بیل مردووه‌”. پیاوه‌ کویره‌که‌ جینویداو هاواریکرد: “باخه‌نه‌کانی بگه‌رین، نینجا سندو‌قه‌که‌ بد‌وزنه‌وه‌”.

A little while later, one of the upstairs windows thrown open and someone shouted out to the blind man; Pew, someone’s been in the chest’.

‘Isn’t it there?’ Pew asked angrily.

پاش ماوڊيه ڪي ڪم. يه ڪيڻڪ له په نجهه رڪاني سهرموه ڪرايه ومو ڪه سيڪ هاوار ڪرد بو
پياوه ڪوئره ڪه و ووتی؛ "پيو ڪه سيڪ له لای جانتاڪه بووه". پيو (پياوه ڪوئره ڪه) به
توره پيهوه پرسيار ڪرد؛ "نهو جانتايه لهوئ نيه؟".

'The money's here, but there's none of Flint's writing', the man replied.

'It's these people of the inn, it's that boy. Why didn't I take his eyes out?' cried the blind man, Pew. They were here earlier, the door was locked when I came. Go and find them'.

پياوه ڪهش وه لامي دايه ومو ووتی؛ "پاره ڪه ليره پيه. به لام هيچ نوسينيڪي فلنت ليره
نيه". پياوه ڪوئره ڪه هاوار ڪرد و ووتی؛ "نهوه خه لڪي خانه ڪن- نهو ڪورديه بوچي
چاودڪانيم دمرنه هينا؟. پيشتر ليره بوونه- ڪاتيڪ من هاتم دمرگاي خانه ڪه ڪليل
بوو. برو بيانورزمروه.

Just then came the whistle we had heard before, and it came from the direction of the village.

'Dirk's blown the whistle again!' said one of the men. That means he's seen someone coming. Let's leave!'

نينجا يه ڪسهر دهنگي فيكه ڪه هات ههروه ڪ پيشتر بيستان له سهر گرده ڪه. به لام
نه مجاره له ناراسته ي گونده ڪه وه هات. يه ڪيڻڪ له پياوه ڪان ووتی؛ "دهنگي فيكه ي
ديرڪه دووباره"، ماناي وايه ديرڪ ڪه سيڪي بينيوه ديت. با بروين.

'Keep looking!' Pew shouted angrily. The boy and his mother can't be far away. We almost have it, and you want to run away? You will be as rich as kings if we find it!'

پیاهو کویرهکه (پیو) به تورپییهوه هاواریکرد: " بهردموام بن له گهپان". کورپکهو دایکی زور دوور نین، نزیکه نوسراوکهمان دستکهنیت. نیووش دستانهویت رابکهن؟ وککو پاشاکان دونههه ند دهن نه گهر نوسراوکه بدلزینهوه!"

'Hang it Pew. Why don't we go? We've got the bag of money! Said one. Pew started trying to hit the men with his stick. As the fight went on, the sound of horses galloping came from the top of the hill. The sailors quickly stopped fighting and ran away, leaving Pew anxiously tapping up and down the road alone.

یهکیکیان ووتی: بیزاربووین پیو. بوچی نه گهرپینهوه (بو شوینیان بکهوین)؟ جانتا پارهکهمان ودرگرتووه! پاشان پیو دستیکرد به لیدانی پیاهوکان به گالوکهکی. هرکه شهرکهکیان بهردموام بوو، دهنگی غارغارینی نه سپهکان هات له لوتکی گردکهوه. دمریاوانهکان به خیرایی له شهرکردن و دستان و هه لپهاتن و پیویان به جیهنشت که به پروشییهوه له سهر رینگاکه به تنهها سهر و خواری دکرده به گالوکهکی.

Just then, four or five horses appeared in the moonlight, galloping down the hill towards the inn. Pew screamed and, not knowing in which direction to go, ran right under the first horse. Down he went with a terrible cry.

پاشان چواریان پننج نه سپ له بوناسکی مانگهکهوه دمرکهوتن و به غارغارین له گردکهوه هاتنه خواردوه بو خانهکه. پیو قیزاندی و نه یزانی به کام ناراسته بروت، بویه له ژیر یه کهم نه سپهوه رابیکرد و به هاوارکردنکی خراپهوه کهوت.

The horses came to a stop and I recognized the boy that had gone from the village to get Dr. Livesey. With him were several law officers who he had met on the way to the doctor's house.

نەسپەکان وستان و نەو کورەم ناسیەوہ کہ لە گوندەکەوہ روشت بو بانگردنی دکتور
نقیسی. لەگەڵ کورەکەدا هەندێ نەفسەری یاسایی هەبوون کہ لەرێگادا بۆلای دکتور
نقیسی چاوی پێیان کەوتبوو.

Pew was dead. We went back to find my mother and carry her to the village. There she recovered well after a little while. The law officers rode on to the nearby bay, but they were too late, the strange ship had already gone, and probably the rest of the pirates with it.

پێو مرد. ئێمەش گەڕاینەوہ بو دۆزینەوہی دایکم و بیبەین بو گوندەکە. لەوێدا دایکم
پاش ماویەکی زۆر کەم باشبوویەوہ. نەفسەرە یاساییەکان روشتن بو کەنداوہ
نزیکەکە، بەلام زۆر درەنگ کەوتن-کەشتیە ناموکە پێشتر روشتبوو، لەوانەشە باقی
چەتە دەرپاڵەکانی تریشی لەگەڵدا بوو بێت.

When the leader of the men, Mr. Dance returned from the bay, I told him everything that had happened.

'They wanted something more than the money, you say? Well then, Hawkins, what on earth were they trying to find? He asked me.

کاتیئێک سەرکردەیی پیاوہکان بەرێز دانس لە کەنداوہکە گەڕایەوہ، هەموو شتیئێک پێووت
کہ روویدا بوو. سەرۆکەکە پرسیری لێکردم: "تو دەئێی، نەو چەتە دەرپاڵە شتیئێکی
زیاتریان دەوێت لە چاوی پارەکە؟ زۆر باشە، جیم ھوکینس، نەو چەتانیە هەوێانیانداوہ
چی بدۆزنەوہ لەسەر زموی؟

‘I believe I have what they want in my pocket’, I replied, and I would like to get it to Dr. Livesey, so that it will be safe’.

‘Of course, boy’, he said, Yes, I shall go there myself and tell him all about this. Why don’t you come with me?’

منیش و دلامم دایه و مو و ووتم: "پنم واینت نه و شتدم لایه له باخه نم که چه ته کان دهیانه ویت، پنمخویشه بیدم به دکتور لقیسی بو نه و دی سه لامه ت بیت". سه روکه که ش ووتی: "به دنیاییه وه وایه کورده که، به لی دمیتت خوم برومه نه وی و دکتور لقیسی ناگادار که مه وه نه مه". بوچی نایه دیت نه گه نم؟

The captain's papers

We found Dr. Livesey at the Hall, where he was having dinner with the squire. A servant led us through the great house to the library, where both men were smoking their pipes next to the fire. The squire was a tall, strong man with eyebrows that were very black and moved a lot when he spoke.

کاغذ زهکانی کاپتنه که

له هۆنه که (نهو شونیه به که که سیک زور گرنه خاودنیه تی له شونیه کی ناو خویی)
دکتور لقیسیمان دوزیه وه، که له ویدا له گه "ناغا" ناغا ناوچه که نانی نیواری
دخوارد. خزمه تکارنیک له پیکه مانه گه وره که وه (هۆنه که) بردمانی بو کتیبخانه که
که له ویدا ههردووکیان سه بیلیان (وک جگه ره کیشان) دکیشا له ته نیشته
ناگرده وه. ناغا پیوکی بالابه رزو به هیز بوو که بروکانی زور پهش بوون، ههروه ها زور
ده جولا کاتیک قسه ی دکرد.

'Come in, Mr. Dance', he said in a loud voice.

'Good evening', said the doctor. 'What brings you both here today?'

Mr. Dance stood up and told his story, and the two gentlemen listened with surprise and interest.

ناغا به دهنگیک بهرز ووتی: " ودره ژوورده به پیز دانس".

دکتور لقیسی ووتی: "نیواری تان باش، چی نه مرۆ ههردووکتانی هیناودته نیرد؟

مستهر دانس ههستایه سه رپی و چیرۆکه که ی خوی باسکرد و دوو پیاو هه خانه دانه کهش
به سه رسامی و تامه زوویه وه گونیانگرت.

‘And so, Jim’, said the doctor when Mr. Dance had finished, ‘you have the thing they wanted?’

‘Here it is, sir’, I said and gave it to him. He held it for a moment and then put it carefully in his pocket.

کاتیک بهرینز دانش قسه‌کانی ته‌واو کرد، دکتور لقیسی ووتی؛ که‌واته جیم تو‌نه‌و شته‌ت لایه که چه‌ته‌کان ویستیان".
منیش شته‌که‌م به دکتور لقیسی به‌خشی و ووتم؛ "که‌وردم نه‌وه کاغه‌زه‌که‌یه". دکتور لقیسیش ماوه‌یه‌ک کاغه‌زه‌که‌ی گرت و نینجا به ووریاییه‌وه خستیه باخه‌ئی.

‘Squire’, he said, Mr. Dance will go home, but I think Jim Hawkins should stay at my house tonight and we should give him dinner’. And so I ate a wonderful dinner at the Hall while we talked.

دکتور لقیسی ووتی؛ کونخا، مسته‌ر دانش ددگه‌ریته‌وه مائه‌ودو به‌لام پیم واییت جیم هوکینس ده‌بیت له مائی من بمینیته‌وه نه‌مشه‌و، وه پئویسته نائی نی‌واردی پینددین". پاشان له‌وکاته‌ی له هۆله‌که قسه‌مان دم‌کرد، خواردنیک زور خوشم خوارد.

‘I’ve heard of this man Flint’, said Mr. Trelawney, the squire. ‘He was the most dangerous pirate that ever sailed. I have seen his ship, with terrible eyes painted on its sails’.

مسته‌ر تریلونی (واته ناغا) ووتی؛ "درباره‌ی فلنتم بیستوه؛ فلنت ترسناکترین چه‌ته‌ی دریاییه که تا نیستا دریایوانی کردیت، که‌شتیه‌که‌یم بینوه که له‌سه‌ر چاروکه‌کانی که‌شتیه‌که‌ی ونه‌ی ترسناکی چاو کیشراوه".

‘But did he have money?’ asked the doctor.

‘Money!’ cried the squire. Have not you heard the story of his treasure? What were those scoundrels looking for if not money?’

دكتور نقیسی پرسیاریکرد: "به لام نایا فلنت پاره‌ی هه‌بووه؟" مسته‌تریلونی هاوریکرد: "پاره‌ی نایا چیرۆکی خه‌زینه‌که‌یت نه‌بیستوه؟ نه‌و خراپه‌کارانه به‌دوای چی ده‌گه‌رین نه‌گه‌ر پاره نه‌بیت؟

‘Just tell me’, replied the doctor, if I have information in my pocket about where Flint buried his treasure, what does that mean we should do?’

دكتور نقیسی وده‌لامی دایه‌دوووتی: "به‌س پیم بلی، نه‌گه‌ر زانیاریم هه‌بیت له‌سه‌ر نه‌ودی که فلنت له کوئی خه‌زینه‌کانی هه‌شارداوه، نه‌وه مانای چی ده‌بیت که پیوسته نه‌نجامیدین؟

‘What does it mean? Cried the squire. ‘If we have the information you’re talking about, it means that I will go to Bristol and buy a ship, and we’ll find that treasure if we have to spend a year looking for it’.

ناغا هاوریکرد: "مانای چی ده‌گه‌یه‌نیت؟، نه‌گه‌ر نیمه زانیاریمان هه‌بیت دهرباردی نه‌و شته‌ی قسه‌ی له‌سه‌ر ده‌که‌یت، نه‌وه مانای وایه که من بو بریستۆل دهرۆم و که‌شیه‌ک ده‌کرم، نینجا نه‌و خه‌زینه‌یه ده‌دۆزینه‌وه نه‌گه‌ر سائیک به‌دوای بگه‌رین.

‘Very well’, said the doctor and put the packet on the table in front of him. ‘Now then, if Jim agrees, I will open the packet’, and he started to open the cloth that covered it. Inside were two things; a book and a roll of paper. The book was full of names, numbers and dates.

دکتور لقیسی پاکه ته که ی له سهر میزه که داناو ووتی: زورباشه، نه کهر نیستا جیم بازی بیت، نه وه پاکه ته که ده که موه. پاشان دکتور قوماشه که ی لابرده که به پاکه ته که پنچرابوو. له ناو پاکه ته که دووشت هه بوو: کتینیک و پارچه کاغه زکی لولکراو-کتینه که پر بوو له ناو و ژماره و به رواو.

‘This is Bill Bones’ account book!’ cried the squire. ‘The names are the ships that he sank, and the numbers show the money he took from them’.

ناغا هاواریکرد ووتی: نه مه دهفته ری حساباتی بیل به ونزه، ناو و کان نه و که شتیانه یه که بیل نو قمی ناوی کردوون، ژماره کانیش نه و پارده یه که بیل له که شتیانه یه کانی بردووو.

The doctor carefully opened the rolled-up paper and we saw a map of an island, complete with latitude and longitude, names of hills and bays, a large hill in the centre named ‘The Spy-glass’, and every detail that a captain would need to bring a ship in safely.

دکتور لقیسی به ووریا یه وه کاغه زه پنچراو مکه ی کردو مو نه خشی دوورگه یه کمان بیینی که هیل پانی و هیل دریژی به ته واوی تیا بوو له گه ل ناوی گرده کان و که ندا و کان و گردیکی گه و ره له ناو و پرسته وه به ناوی (سپای گلاس)، هه روه ها هه مو وورده کاریه که که کاپتن بیل پینوست بووه که شتی که به سه لامه تی به نیت.

There were three red crosses; one was in the south-west and had these words next to it; ‘Bulk of treasure here’. The second red cross showed where some silver was buried, and the third some weapons. There were detailed notes and instructions on the back of the map.

سې پېښه وې سور هېوو-دانه يه كيان له پوژناوې باشور كه نهم ووشانه ي له ته نيشته وه بوو: زور ترين رېژدی خه زينه ليريه. دووم پېښه وې سور پيشاني داوه كه له كوي هه نديك زيو شاردراو ته وه، سينهم پېښه وې سور بریتي يوو له هه نديك چهك. تېبني وړنمايي وورده كار هېوو له پشته وې نه خشه كه.

I did not understand the map, but the squire and Dr. Livesey were very excited. 'By tomorrow evening I shall be in Bristol', said the squire. 'Then in three weeks' time we'll be sailing the best ship, sir, with the most efficient crew in England.

له نه خشه كه تېنه گه يستم. به لام ناغا و دكتور نفيسي زور دلخوش بوون. ناغا ووتی: له به يانی نيواره كيدا دېبیت له بريستول بم، پاشان له ماوې سې هه فته دا گه شتی دمريايي دكه ين له گه ل كار يگه رترين دمه ته ي دمريايي له نينگلاند.

Hawkins, you will be a cabin-boy, and you, Livesey, the ship's doctor. I will be the admiral! We will take my men, Redruth, Joyce and Hunter, too. We'll have good winds, a quick voyage, and no difficulty at all in finding the treasure, and more money than we can imagine'.

هه روه ها ناغا ووتی: "جيم تو دېبیت به خزمه تكاری سه ره كه شتیه كه، دكتور نفيسي توش دېبیت به دكتوری كه شتیه كه و خوشم دېم به نه دميرال! و پياوهمكانم دېه ين له گه ل رېډروث و جويس و هه نته ر. ناوه واكه شمان باش دېبیت و گه شتيكي دمريايي خيرا دكه ين و هيچ نارو حه تيهك له دوزينه وې گه نجينه كه تووشمان نابيت، و زور پارومان دست دكه ویت زياتر له وې خه يالی ليندكه ينه وه."

'Trelawney', said the doctor, 'I'll go with you, and I think Jim will too. But there's only one man I'm afraid of'.

'And who's that?' asked the squire with a troubled look on his face.

دكتور نفسى ووتى: "تريلونى، من له گهل تو دمروم، بيم وايه جيم هوکينزىش ديت. به لام تهنه کەسک هه يه لىنى دوترسم.

ناغا (تريلونى) به ته ماشاکردنىکى ترسناکوه ووتى: نهو کەسه کينه؟

'You', replied the doctor, 'because you can't keep a secret. We're not the only men who know about this document. Those men who attacked the inn tonight are not far away, I'm sure. And, according to Jim, they want that money. We must be very careful until we are on our way, and we must not say a word about this map to anyone'.

'Livesey', replied the squire, 'I'll be as silent as the grave'.

دكتوريش وهلامى دايهوه ووتى: له تو دوترسم"، چونكه ناتوانى نهينى بپاريزيت. نيمه تهنه کەسک نين دمبارهى نهم شته دمزانين. نهو پياوانه ي کە نه مشه وهيرشان کرده سهر خانه کە من دننيام زور دوور نين. ههروهه به بى جيم نهو پياوانه نهو پارهيان ددويت کە نيمه بوى دمروين. دهبيت زور وورسا بين تاکو بهريگاوه دهبين بو خهزينه کوه، نابيت هيج قسه يه ک به کسى تر بلين دمبارهى نهم نه خشه ي شوينى خهزينه يه.

ناغا (تريلونى) وهلامى دايهوه ووتى: "نفسى، من ومکو گوڤ بپددنگ دهيم."

Episode 3: The sea-cook I go to Bristol

It took longer than three weeks until we were ready to go to sea. A ship was being prepared by the squire, and Dr. Livesey had been called away to London. During that time I lived at the Hall with old Tom Redruth, and spent hours looking at the map, imagining every detail and dreaming what would happen when we finally got to the island.

And so the weeks passed until one fine day a letter arrived:

زنجیره‌ی سیّهم : چیشت لیّنهره دمریاییه‌که

دەرۆم بۆ بریستۆل

زیاتر له سێ ههفته‌ی خایاند تاكو نامادی بۆستن بووین بۆ دمریا. ناغا كه شتییه‌کی ناماده‌کرد، دکتۆر نفیسی بانگه‌یشت کرا بۆ له‌ندن. به‌دریژایی نه‌و ماوه‌یه‌ نه‌گه‌ن تۆم ریندروس له‌ هۆله‌که‌ ژیا‌م و چه‌ند کاتژمێرێک سه‌یری نه‌خشه‌که‌م ده‌کرد و بیرم له‌ هه‌موو وورده‌کارییه‌کی نه‌خشه‌ ده‌کردووو خه‌ونی نه‌وهم ده‌بینی که ده‌بینت چۆ پروبسات له‌ کۆتاییدا کاتێک ده‌گه‌ین به‌ دوورگه‌که‌.

پاشان نه‌و چه‌ند هه‌فته‌یه‌ بۆشت تاكو بۆژێکی خوش نامه‌یه‌ک گه‌یشت، که به‌م شینویه‌ بوو:

*Old Anchor Inn
Bristol
March 1st*

Dear Hawkins,

The ship has been bought and is ready to go to sea. What a ship! She is easy to sail, weighs two hundred tonnes and her name is 'Hispaniola'.

My old friend, Blandly, helped me to get her. He worked so hard for me, and so, I must say, did everyone else in Bristol, as soon as they heard where we were going, to find the treasure, I mean.

خانەى ئەولە ئەتەكەر (خانەى ئەتەكەرى كۆن)

بريستۆل،

اى نازار

ھۆكىنىزى خوشەويست،

كەشتىيە كەمان كرىمو نامادىيە بۇ دەريا. چ كەشتىيە كەكەشتىيە كە بە ئاسانى كەشتى
دەريايى دەكات و كىشەكەي ۲۰۰ تەن دەيىت و ناوى ھىسپانىيۇلە. ھاورى
كۆنەكەم، بلاندى يارمەتيدام بۇ دەستەكتى (كرىنى) كەشتىيە كە بلاندى زۆر بە
جەلى نىشى بۇ كەرد، بۆيە دەيىت ئايە ھەموو كەسىكى تر لە بريستۆل يارمەتيدام
ھەركە بىستىيان بۇ كۆي رۇشتون، مەبەستەم دۆزىنەدى خەزىنە كەيە.

Finding the crew was a problem at first, and I could only find a few men. But then, by luck, I met an older sailor. He has an inn, so he knows all the sailors in Bristol. He was ill for a while, but now he wanted to work as a ship's cook to get back to sea again. Long John Silver, he is called, and he has lost a leg.

دۆزىنەدى دەستەى دەريايى كىشە بوو لەسەرمقاو، وە تەنھا تەوانىم چەند پياونىكى
كەم بىلۆزەو. بەلام نىنجا بەرىكەوت چاوم كەوت بە دەرياوانىكى بە تەمەن كە
خاننىكى ھەبوو، وە ھەموو دەرياوانەكان دەناسىت لە بريستۆل. ئەو دەرياوانە بە تەمەنە

نەخۇش بوو بۇ ماۋىيەك، بەلەم نىستا دەپەونت وەك چىشتىلەندەرى كەشتى كارىكات و
بەگەرەتەۋە بۇ دەريا جارىكتىر. بە لۇنگ جۇن سىلەر بانگ دەكرىت و يەك قاچى
لە دەستەۋە.

Poor man. I told him immediately that he would be our ship's cook. Well, I thought I had just found a cook, but in addition I had found a whole crew. He had soon found us a group of the toughest old sailors. He then got rid of the weakest two of the six or seven men I had already employed.

مەنىش راستەۋخۇ يەم ووت، پىۋى ھەزار، دەپىت بە چىشتىلەندەرى كەشتىكە مان.
زۇرباشە، تەنھا چىشتىلەندەرىكەم دۇزىيەۋە، بەلەم ھەروەھا دەستەيەكى تەۋاۋى دەريايىم
دۇزىيەۋە. پاشان ئەۋ پىۋە دەريۋانە بە تەمەنە (لۇنگ جۇن سىلەر) كۆمەنىك
تەۋەلەندەرى دەريۋانى بە تەمەنى بۇ دۇزىيەۋە، ئىنجا ھەستە بە لاپردنى لاۋازتەرىن دوو
پىۋى ئەۋ شەش پىۋە دەريۋانە كە پىشتەر مەن دام مەززانەن وەك دەريۋانى
كەشتىكە مان.

I am very well, but I won't be happy until we are at sea, so both you and Redruth must come to Bristol tomorrow.

John Trelawney

مەن زۇرباشەم، بەلەم دلخۇش نەبەم تاكو ئە دەريا نەبەن، كەۋاتە ھەردوۋەكتەن تۈلەگەن
رەلەرۋ دەپىت بەيەنى يەن بۇ بىرستول.
جۇن تەرىلۋنى

P.S I forgot to tell you that Blandly (who will send a ship to look for us if we don't come back by the end of August)

has found us a captain. He is a little too serious, but in every other way he is an excellent man-a real treasure.

هه روهه له بیرم چوو بێت بلیم که بلاندی (که که شتیەك دەنیریت بۆ گه‌ران به‌دوامان
له‌گه‌ر تاكو کۆتایی مانگی ناب نه‌گه‌رینه‌وه) کاپتنیکی بۆ به‌یدا کردوین. نه‌و
کاپتنه تارادەیک جلییه، به‌لام له هه‌موو ڕینگاکانی تر پیاوێکی زیرده‌-خه‌زێنه‌یه‌کی
راسته‌قینه‌یه.

‘Trelawney has been talking to people’, I said to Redruth. Dr. Livesey will not like that’. But I was very excited to hear the news that the ship was ready. The next day I said goodbye to my dear mother and the little bay where I had lived since I was born, and then Redruth and I left for Bristol in the evening.

تريلۆنی بۆ خه‌لکی قسه‌ی ده‌کرد، منیش (چۆن) به‌ ریدروثم ووت: دکتۆر لڤیسی هه‌ز
له‌وه ناکات. به‌لام زۆر خوشحال بووم بۆ بیستنی نه‌و هه‌وانه‌ی که که شتیەك ناماده‌یه
بۆ گه‌شتکردنێ دهریایی. پۆژی دواتر، خودا حافیزیم له‌ دایکم و که‌نداوه‌ بچوکه‌که
کرد، نه‌و که‌نداودی که تیایدا ژیاوم هه‌ر له‌ دایکبونه‌وه. پاشان من و ریدروث له
نیواریکه‌یدا پوشتین بۆ بریستۆل.

It was early the next morning when we arrived in the city and walked down to the docks to meet Trelawney. There were ships of all shapes, sizes and nationalities all along the quays. Sailors were singing at their work, some below and others high up in the rigging. Then suddenly, in front of a large inn, I saw Squire Trelawney, dressed like a smart sea-office.

سەرلەبەيانی پۇڭى دواتر كاتىك گەيشتىنە ناو شاردەكەو بە پىياسەكردن بەرمو شۇنى
 وەستان و بارکردنى كەشتىەكان پۇشتىن بۇ بىنىنى تریلۇنى ھەموو جۇرە كەشتىەك
 ھەبوو بە ھەموو شىۋاز و قەبارەو نەتەوەكانیانەو بەدرىزايى سەكۈى
 بەندمرەكان. دمریانەكان گۇزانیان دمووت لە نیشەكانیاندا، ھەندى دمریان لە
 خوارمۇو نەوانىتر لە سەرەو بوون لەلای گوريس و زنجیری كەشتىەكان. ئىنجا لەناكاو
 لەبەردەم خانىكى فراواندا، ناغا تریلۇنىم بىنى كە وەك نەفسەرىكى دمریایى قۇز خۇى
 پۇشپوو.

‘Here you are’, he cried, ‘and the doctor came last night from London. Bravo! The ship’s crew is complete. We sail tomorrow!’

تریلۇنى ھاوارىکرد: تۆ لىردى، "ھەروھا شەوى بابردوو دکتۇر لقیسى لە لەندەنەو
 ھات. نافەرىن! دەستە دمریایەكانى كەشتىەكە تەواو. بەيانی گەشتى دمریایى
 دەكەين!"

At The Spy-glass inn

After breakfast, the squire asked me to take a note to Long John Silver. He told me to go to The Spy-glass, an inn at the other end of the docks. I went gladly because I was pleased to be able to see the busy port and all the ships again.

خانه‌ی سپای گلاس (ته‌لیسکوپ)

پاش قاوالتی به‌یانی، تریلونی داوای لیکردم نامه‌یک به‌م بؤ لؤنگ جون سیلقه‌ر. تریلونی پینی ووتم بېرؤم بؤ سپای گلاس-که خانیکه له کوتاییه‌ک‌ه‌ی تری به‌ندمری بارکردنی که‌شتیه‌کان. منیش به خوشحالییه‌وه رۆشتم چونکه دلخوش بووم بتوانم به‌ندمره قهره‌بالغییه‌که (مه‌شغول) و هه‌موو که‌شتیه‌کان دووباره ببینم.

The inn was full of loud sailors, and I was almost too frightened to go inside. As I was waiting at the door I saw a man as he came out of a side a room, and I thought he must be Long John Silver. His left leg was cut off near the top, and under his left shoulder he carried a crutch, on which he moved about easily. He was very tall and strong, with an intelligent face, and he was serving the people at the tables with a smile.

خانه‌که پېر بوو له دم‌ریاوانی ددنگ به‌رز، منیش ترسام بېرؤمه ژوور. کاتیک له دمرگا‌که‌وه چاو‌م‌ریم کرد، پیاویکم بینی کاتیک له ژووری لایه‌کی خانه‌که هاته دمره‌وه، منیش پینم وابوو د‌م‌بیت نه‌وه لؤنگ جون سیلقه‌ر بیت. نه‌و پیاوه که له ژوورمه‌که هاته دمره‌وه قاپی چه‌پی له نزیك بن رانییه‌وه له‌ده‌ست‌دابوو، هه‌روه‌ها له‌ژیر شانی چه‌پی دارشه‌فتیکی (گالۆك) هه‌لگرتبوو که به‌هونییه‌وه به ناسانی د‌م‌رۆشت (ده‌جولا) به‌ریگادا. نه‌و پیاوه زور درێژو به‌هینز بوو، هه‌روه‌ها د‌م‌و‌چاویکی زیره‌کی هه‌بوو (واته زیره‌ك دیاربوو) و به خه‌نداموه خزمه‌تی خه‌لکی خانه‌ک‌ه‌ی د‌د‌کرد له‌سه‌ر میزداگان.

From the very first time I had read about Long John Silver in Trelawney's letter, I had been frightened that he might be the one-legged sailor that the captain had told me about. But one look at this man was enough. I had seen the captain, Black Dog, and the blind man Pew, and I thought I knew what a pirate was like-very different from this clean and pleasant inn-keeper.

هەر له سهردهتاوه دمرباري لونغ جون سيلڤرم خويند بوووه له نامه‌كه‌ي تريلوني، ترسام كه لونغ سيلڤر دمربارانه يه‌ك قاچه‌كه بيت كه كاپتن بيل له بارديوه بوي باسكردم. به لام يه‌ك سه‌يركردني هم پياوه (لونغ جون) بهس بوو. كاپتن بيل و بلاك دوگ (سه‌گه رډشه‌كه يو پياوه كوښرده‌كه (پيو) م بيني بوو، هه‌روها پښم وابوو دمزانم چون چته دمرپايه‌كه -كه چته‌ي دمرپايي زور جياوازه هم خاومن خانه رووخوش و باشه.

I walked closer to him, held out the note and said, 'Mr. Silver, sir?'

'Yes, my boy. And who are you?' he answered. I gave him the note. 'Oh!' he said, quite loudly and seeming surprised. 'you're the new cabin-boy. I'm very pleased to meet you'. Just then I noticed one of the men sitting on the other side of the room as he suddenly stood up and walked to the door. I recognized him at once.

بهرمو نزيكي خاومن خانه‌كه به پياسه روښتم و نامه‌كه‌م دمره‌ښاو ووتم: "گه‌ورم به‌رڼز سيلڤري؟"

نه‌وېش وه‌لامې دايه‌ومو ووتی: "به‌لې كورم، توكي؟. منيش نامه‌كه‌م پښداو. نه‌وېش تاراډميك به دمنگي به‌رزو دمرکه‌وتنيكي سه‌رسامييه‌وه ووتی: "نوډا توكور-خرمه‌تكاره تازه‌كه‌ي سه‌ر كه‌شتيه‌كه‌ي. من زور خوشحالم به ناسينت".

نينجا هرکه ټيښني يه کيک نه پياوځانم کرد نه لاکه ي تری ژو. ده که وه دانيسشتبوو کاتيک نه ناکاوه هه ستايه سهرپی و بولای دمرگاهه روښت، منيش يه کسهر ناسيمه وه.

‘Hey!’ I shouted. ‘Stop him! It’s Black Dog, he’s one of the pirates!’

‘I don’t care who he is’, cried Silver. ‘But he hasn’t paid for his drinks. Harry, run and catch him’.

A man near the door jumped up and ran out of the inn after him.

هاوارمکرد: "هیی، بیوه ستینن، نه وه سه گه ږشه که یه - نه و یه کیکه نه چته دمریایه کان".

لونگ جون سيلشه ریش (خاومن خانه که) هاوريکرد و ووتی: "گوئ یه وه نادم کينه، به لام پاره ی خوارنده و مکاني نه دا. خیرا که ن رابکه ن و دستگیری بکه ن".

پياونک نه نزيکی دمرگاهه وه بوو، بازیداو نه خانه که رايکرده دمره وه به دواي سه گه ږشه که.

‘Who did you say he was? A pirate? In my inn! I can’t believe it!’ said Silver, who was now very excited. ‘Morgan!’ he called to a man sitting in the bar. ‘You were drinking with him. You have never seen him before, have you? You didn’t know his name, did you?’

لونگ جون سيلشه ر نیستا زور دنخوښه و ووتی: "ووت نه وه کی بوو؟ چته ی دمریا؟ نه خانه که ی من! ناتوانم ږروا به مه بکه م". پاشان لونگ جون بانگی پياونکی کرد نه نزيک ږاره که وه دانيسشتبوو: "مورگان، تو له گه ل نه و کابرایه (سه گه ږشه که) ده تخواردموه، نایا پيشتر نه ټيښنيوه، بينيوته؟ نه ترانی ناوی چی بوو، زانیت ناوی چی بوو؟

I had become worried when I found Black Dog at The Spy-glass, and I watched the cook very carefully. But he was too ready, and too clever for me. He laughed and joked with me, and said that I was a clever boy. By the time Harry had come back empty-handed and had been shouted at loudly by Silver, I felt sure that Silver was an honest man.

کاتیڤ سەگە ڕەشەکەم دۆزییەووە ئە خانەی سپای گلاس بێتاقەت بووم، و سەیری چێشتلینەرەکەم کرد بە ووریاییەووە. بەلام چێشتلینەرەکە (سیلقەر) نامادی من بوو، پێکەنی و گانتەیی ئەگەڵ کردم و ووتی کە من کوڕێکی زیرەکم. ئەو کاتە هاری گەرایەووە بە دەستی خانی و پاشان لۆنگ جۆن سیلقەر هاواری کرد بە سەر هاری، منیش ئەو کاتە دا هەستم بە دنیایی کرد کە لۆنگ جۆن سیلقەر پیاوێکی راستگۆ بوو.

A little while later, he took me back to see Trelawney and we walked by the quays together. He was very interesting, and told me all about the different ships that we passed, their rig, their weight and nationality and where they would sail.

پاش ماوەیەکی کورت، لۆنگ جۆن گەڕاندمیەووە بۆ بینینی تریلۆنی و پێکەووە ئەلای بەندەری بارکردنی کەشتیەکان پیاوەمان کرد و بوشتین. لۆنگ جۆن زۆر سەرنجڕاکێش بوو، و هەموو شتیکی پێ ووتم دەربارەیی کەشتیە جیاوازەکان کە بە لایاندا تێپەڕین - هەروەها هەموو شتیکی پێووتم دەربارەیی گوریس و زنجیری کەشتیەکان و کیش و نەتەوکانیان و ئە کوێ کەشتی دەراییان پێکراوە.

Long John excitedly told the squire and the doctor the whole story. The two gentlemen said it was a shame that Black Dog had escaped, but we all agreed that nothing could

be done. As Long John left, the two gentlemen thanked him for his trouble.

لۇنگ جۇن بە دىخۇشيەو ھە موو چىرۇكەكەي بە ناغا تریلۇنى و دکتۇر ئىسى
گووت. دوو پیاو ھە خانەدانەكەش (تریلۇنى و ئىسى) ووتیان شەرمەزارییە كە سەگە
رەشەكە ھە ئهاتوو، بە لام ھە موومان رازی بووین كە ھىچ شتىك ناكړیت. كاتيك لۇنگ
جۇن رۇشت، دوو خانەدانەكە (تریلۇنى و ئىسى) سوپاسى كىشەكەي لۇنگ جۇن
سیلفەریان كرد.

‘Everyone on board by four this afternoon’. Shouted the squire after him.

‘What a wonderful man!’ said the squire and then turned to me. ‘Now, come with us, Hawkins, and we’ll see the ship’.

پاشان لەدوای رۇشتنى لۇنگ جۇن ھاوارىکرد ووتى: " لە كاترۇمىز چواری نەم پاش
نیومرۇیە ھە موو كەسىك لەسەر كەشتیەكە ینت". تریلۇنى ووتى: " چ پیاوئىكى
سەرنجراكىش بوو"، پاشان تریلۇنى ئاوری دایەو ە بۇلای من و ووتى: " نیستاكە وەرە
لەگە ئمان جیم ھوكینس و كەشتیەكە دەبینن".

Captain Smollett

As we climbed aboard the Hispaniola we were met by the new ship's mate, Mr. Arrow, a brown old sailor with earrings in his ears. He and the squire were very friendly, but I soon noticed that things were not the same between the squire and the captain. Captain Smollett seemed angry with everything on board and wasted no time in coming to the cabin to tell the squire.

کاپتن سمولیت

کاتیک سرکه‌وتینه سر که‌شتیه‌که (هیسپانیولا) لهو کاته چاومان که‌وت به نه‌فسه‌ری که‌شیه‌که به‌رئز (نارپو) که دریاوانیکی به‌ته‌مه‌نی پست قاوویی بوو، هروده‌ها گواردی له گوئییه‌کانی کردبوو. به‌رئز نارپو له‌گه‌ل ناغا تریلونی زور هاورئ بوون، هر زوو تییینیم کرد که شته‌کانی نیوان تریلونی و کاپتنه‌که هه‌مان شت نین. کاپتن سمولیت به هه‌موو شتیکی سر که‌شتیه‌که تورپ بوو، هروده‌ها کاپتن سمولیت کاتی به‌فیرو نه‌ده‌دا بیت بوناو کابینه‌ی که‌شتیه‌که که به تریلونی بلیت تورپیه.

‘Sir, I don’t like this voyage, I don’t like the men and I don’t like my officer. That’s short and sweet’. said the captain.

‘Perhaps, sir, you don’t like the ship?’ asked the squire, who was clearly angry.

کاپتن سمولیت ووتی: گهره‌م، من هه‌ز له‌م گه‌شته دریاویه ناکه‌م، هه‌ز له پیاوه‌کان (دریاوانه‌کانی سرکه‌شتیه‌که) ناکه‌م، هروده‌ها هه‌ز له نه‌فسه‌ره‌که‌م ناکه‌م. نه‌وه زور به‌راشکاو و ناشکرا ده‌یلیم.

تریلونی که به ناشکرا تورپ بوو پرسیاریکرد: “له‌وانه‌یه به‌رئز تو هه‌ز به که‌شتیه‌که نه‌که‌یت؟

'That I can't say, since I haven't seen her tried', replied the captain. 'She seems a good ship, but I can't say any more'.

At this moment Dr. Livesey spoke.

'Wait a minute', he said. 'That isn't at all helpful. I'd like to hear an explanation of what the captain has said. You don't, you say, like this voyage. Now, why?

کاپتن سمولیت وه لآمی دایه و ووئی: " ناتوانم نه وه بلیم چونکه تافیکردنه و ده که یم نه بینیه (واته که شتیه که نه بینیه له کاتی که شتی دمریایی)، که شتیه که وادیاره که شتیه کی باش بیت، به لام ناتوانم شتی زیاتر بلیم". لهم کاته دا دکتور نفیسی قسمی کرد و ووئی: "یه که خولهک (چا وهریکه) نه وه به هیچ شیویدیه که یارمه تیدمر نیه، ینم خوشه گوئی بیستی پروتکردنه و میده کی نه و قسانه یم که کاپتن سمولیت گووتی، تو ده لئی حمز بهم که شته دمریاییه ناکه بیت. نیستا بوچی حمز ناکه کی لهم که شته؟

'I took this job under what we call 'sealed orders', that is. I agreed to sail the ship without first knowing where we were going', said the captain. 'But now I find that all the crew know more than I do. Next', continued the captain. 'I hear, from my own crew, that we are going to find treasure. Treasure is dangerous, and I don't like treasure voyages, especially when they are secret'.

کاپتن سمولیت ووئی: "من لهم نیشدم و مرگرتوو له ژیر نه و فرمانانده کی شارو بو نهینن تاکو دواتر ناشکرای ده که ن-نه و میده که من پازی بوومه بهم که شته له سهرده تا وه به بی نه و می بزانه بو گوئی پوشتووین. به لام نیستا دمرانم که هم موو دهسته پیاده کانی سهر که شتیه که زیاتر له من دمران سهارهت بهم که شته. کاپتن سمولیت بهر دمرام بوو له قسه کانی و ووئی: "دواتر، ده بیستم له دهسته دمریوانه کانی خوم که بو دوزینه و می

گه نجينه دروین. گه نجينه ترسناکو و هز به گه شته دریاییه کانی دوزینه ووی
گه نجينه ناکه، به تاییه تی کاتیك نهو گه شته دریاییه نهین.

‘I understand what you are saying, and I must say, it’s true enough’, replied Dr. Livesey. ‘You say you don’t like the crew. Are they not good sailors?’

‘I don’t like them, sir,’ replied Captain Smollett. ‘And I wasn’t able to choose them myself’.

دکتور لئیس وه نامی دایه ووی: “تیده گم چس ددئی، پنیسته بلیم نهوه
راسته، تو ددئی هز به دسته دریاییه کانی سه رکه شتیه که ناکه یت. نایا نهوان
دریوانی باش نین؟

کاپتن سمولیت وه نامی دایه ووی: “گه وردم هز به دریوانه کانی سه رکه شتیه که
ناکه، هه روه ها ناتوانم خوم هه لیا نبرم.”

‘And you don’t like Mr. Arrow?’ continued the doctor.

‘I don’t, sir, I believe he’s a good sailor, but he’s too friendly with the crew to be a good officer’.

دکتور لئیس به رد ووام بوو له پرسیار کردن و ووی: “هز به بهرین (نارموش)
ناکه یت؟ کاپتن سمولیت وه نامی دایه ووی: “به ئی هز به (نارموش)
ناکه، بهرین نارموش دریوانیکی باشه، به لام له گه ل دسته دریوانه کانی سه رکه
شتیه که زور دوستانه یه بو نه ووی بییت به نه هسری سه رکه شتیه که.”

‘Well, Captain’, said the doctor, ‘then tell us what you want’.

‘There are two things’, said the captain. ‘First, the gun powder and weapons should be put under the cabin near the stern of the ship, and not where they are now. And second,

the crew you have brought with you should sleep at the back near the cabin as well. And there has been too much talk already’.

دكتور نفیسى ووتى: "زورباشه کاپتن، که واته پیمان بلی چیت دهوئ. کاپتن سمولیت ووتى: "دوشت همن؛ یه کهم، بارووت و چه که کان ده بیت نه ژیر کابینه که نه نزیك دواوى که شتیه که دابنریت و، لهوشوینه نه بیت که نیستا دانراوه. دووم شت، نهو دسته دمرباوانه ی که هیناوته ده بیت نه دواوى نزیك کابینه که بخهون، ههروه ها پینشت زور قسه کردن هه بووه لیره (واته زور قسه ددکن)".

‘Far too much’, agreed the doctor.

‘It is said that you have a map of an island’, said Captain Smollett, ‘that there are crosses on it to show where the treasure is, that the island lies...’ and then he gave the exact latitude and longitude.

دكتور نفیسى رازیوو و ووتى: "داواکارییه کانت زورن؟ کاپتن سمولیت ووتى: "ده نین که نه خشی دورگه یه کت هه یه و له سر نه خشه که هیلئ له سهره بو پیشان دانی نهو شوینه ی که نجینه ی تیدایه و دورگه که ی نییه... "پاشان نهو نه خشه یه هیلئ پانی و دریزی شوینی که نجینه کانی له سر دیاریکراوه.

‘I never told anyone that!’ cried the squire.

‘The crew know it’, said the captain.

‘Livesey, that must have been you or Hawkins’, cried the squire.

‘It doesn’t matter who it was’, replied the doctor.

تریلونی هاواریکرد و ووتى: "هه رگیز نهووم به که س نه گوتووه؟". کاپتن سمولیت ووتى: "دسته دمرباوانه کانی سهر که شتیه که بهمه دمزان".

تریلونی هاوریکرد و ووتی: "لغسی، دهیئت تۆبی یان هوکینس که به دمریوانه کانت گوتوه".

دکتور لغیسی وهلامی دایه و ووتی: "کیشه نیه هه رکه سیك بوو بیئت نهم قسانه ی کردبیئت".

'Well', continued the captain, 'I don't know who has this map, but it must be kept secret even from me and Mr. Arrow'.

'I see', said the doctor. 'you want us to keep this matter secret, and to make a garrison of the stern part of the ship, with my friend's own people, and provided with all the arms and powder on board. You fear a mutiny'.

کاپتن سمولیت بهردهوام بوو له قسه کردن و ووتی: "زورباشه، نازانم کئ نهم نه خشه یه یینه، به لام دهیئت نهینی بیئت ته نانهت له من و بهرێز نارده ویش".
دکتور لغیسی ووتی: "تینه دگهم، تۆ دده وئ ئیمه نهم کیشه یه به نهینی بهیینه و ووه قه لایه که دروست بکهین له به شی دواودی که شتی که له گه ل نه و خه لکه ی له گه ل هاوریکه مدان، پاشان چهک و بارووت به هه موویان بدهین له سه ر که شتی که. تۆ (کاپتن سمولیت) له یاخی بوون دهترسی".

'I didn't say that', said Captain Smollett. 'I believe Mr. Arrow is an honest man, and some of the others, too. but it is my job to make sure that the ship, and every man on it, is safe. All I am asking you to do is to take every care, or let me leave the ship. And that's all'.

کاپتن سمولیت ووتی: "من وام نه گووت، من پیم وایه بهرێز نارپو له گه ل هه ندیکی تریان راستگۆن. به لام نه وه نیشی منه دنیابم له ودی که که شتی که و هه موو پیاومکانی سه ر که شتی که سه لامه تن. هه موو نه و شتانه ی پرسارت لینه که م نه و دیه که ناگاداری

Episode 4: The voyage

The voyage begins

All night we were very busy getting the ship ready to sail. The sun was just coming up when everyone moved to their places, ready to leave the docks.

زنجیرهی چوارم : گه شته دمریاییه که

گه شته دمریاییه که دستپنده کات

به درنژایی شه و همومان مه شغول بسوین به ناماده کردنی که شتی که بو گه شتی
دمریایی. خور هه نهات، کاتیک هموو که سیک بهردو شونه کانیان روشن و ناماده بون بو
به جیهشتنی به ندره کانی بارکردن و هه لگرتنی که شتی که کان.

‘Sing us a song’, shouted one of the crew to Long John.

‘The old one’, cried another sailor.

And Long John Silver, who was standing nearby, started to sing the song I knew so well:

یه کیک له دمریاوانه کان هاواریکرد بو لونگ جون و ووتی: "گورانیه کمان بو بلی".

دمریاوانیکی تر هاواریکرد و ووتی: "گورانیه کونه که بلی".

لونگ جون سیلقه که له نزیکه وه دستابوو، دستیکرد به ووتنی نهو گورانیه ی که
منیش دهمزانی:

‘Fifteen men on the dead man’s chest-’

And then the whole crew sang:

‘Yo-ho-ho, and a bottle of rum!’

پانزه پیاو له سه سندوقی پیاوه مردودکه -

پاشان هه موو دمریوانه کان گۆرانیه که یان ووت:
یۆ-هۆ-هۆ، و بوتلیکی ریم!"

And at the last word! The sailors pushed the capstan-bars hard. It was an exciting moment, and the song carried me back to The Admiral Benbow in a second, and I seemed to hear the old captain singing too.

له کۆتا ووشه دا، دمریوانه کان به قورسییه وه خلخلوکه ی بهرزکردنه وه ی له نگه رده که یان راکیشا. کاتیکه خوش بوو، هه روده ها له ماوه ی چرکه یه کدا گۆرانیه که گه راند مییه وه یۆ خانه ی نه دمریال بینباو، هه ورده ها وادیار بوو گوئ بیستی گۆرانی کاپتنه به ته مه نه که (بیل) ده بووم.

But soon the anchor was up and hanging at the bows. The sails started to fill with wind and before I could lie down for an hour's sleep, the Hispanoila had begun her voyage to the island of treasure.

به لام هه رزوو له نگه ری که شتییه که بهرز کرایه وه له دسکه کانی هه ئواسرا. چاروکه کانی که شتییه که پر بوون له هه وا، پش نه وه ی بتوانم یۆ ماوه ی کاتر مینرک به خه وم، که شتییه که (هیسپانیولا) ده ستیکرد به گه شته که ی یۆ دوورگه ی که نجینه.

I am not going to tell you every detail of that voyage, the ship proved to be a good ship, the crew were experienced sailors and the captain certainly knew what he was doing. But by the time we arrived at Treasure Island, two or three things had happened which I should tell you about.

هه موو ووردەکارێدەکی نەو گەشتە دەریایەتانی پینالیم-گەشتێکە سەلماندی کە گەشتێکە باشە، دەریاوانەکان دەریاوانی بە نەزموون بوون و کاپتەن سەمۆلیت بە دڵنیاییەوە دەیزانی چى دەکات بە لای کاتێک گەشتینە دوورگەی گەنجینە، دوو یان سێ شت بوویدا کە پێویستە پینتانی بلیم.

First, Mr. Arrow was worse than the captain had feared. He had no control over the crew and people did what they liked. Then after a day or two at sea, he began to act like a man who was drunk. Again and again he was sent below deck because he could not work properly. But no one knew where he could be getting the drink.

یەكەم، بەرێز نارەو خراپتر بوو لە چاوە ئەودە سەمۆلیت ترسا لە خراپی نارەو. بەرێز نارەو کۆنترۆڵی نەبوو بە سەر دەریاوانەکان و خەڵکی سەر گەشتێکە هەرچەکیان ویست کردیان. ئینجا پاش دوو یان سێ رۆژ لە دەریاکە، بەرێز نارەو وەکو پیاویکی سەرخۆش هەلسوکهوتی دەکرد. دووبارەو دووبارە بەرێز نارەو نێردرایەو ژێر بووی گەشتییەکە چونکە نەیتەتوانی بە رێکوپێکی نیش بکات.

No one was very surprised, or sad, therefore, when one dark, stormy night he disappeared and was not seen again. 'He must have fallen over the side of the ship', said the captain.

بە لای یەك کەس نەیزانی بەرێز نارەو لە کۆی توانیویەتی خواردنەو بە دەست بەینیت. یەك کەس سەرسام نەبوو یان خەمبار نەبوو، ئەبەر ئەو کاتێک شەویکی تاریک و ڕەشەبا بەرێز نارەو دیارنەماو دووبارە نەبێنرایەو. کاپتەن سەمۆلیت ووتی: "دەبێت نارەو کەوتبێتە سەر لایەکی گەشتێکە".

During the voyage I got to know Long John Silver and see him at work. Although he only had one leg, he moved about on board with amazing ease. The crew did what he told them to do and seemed to like him. He was friendly to everyone and was always glad to see me in the galley, which he kept very clean.

به دريژايي گهشته كه لونغ جون سيلفرم باش ناسي و له نيشكردندا بينيم. هرچه نده لونغ جون يهك قاچي هه بوو، به لام له سر كه شتیه كه به ناسانيه كي سه رسوړمانه وه دوجولا (دېروشت). لونغ جون چي به دمریوانه كاني گووت، نه وانیش نه نجامیاند او وادیار بوو دمریوانه كان حه زیان به لونغ جون ددكرد. لونغ جون له گهڼ هه موو كه سيك دوستانه بوو، هه روه ها هه میسه دښخوش بوو به بینیم له مته به خه كه دا كه زور پاكو خاوينی مته به خه كه ي راده گرت.

‘Hawkins, come and have a chat with John’ he used to say. ‘Here’s Captain Flint, named after the famous pirate’, and he pointed to the parrot he kept in a cage in the corner of the galley. And the parrot used to say, again and again, ‘Pieces of eight! Pieces of eight!’ until John threw a cloth over the cage.

لونغ جون راهاتېوو به ووتنی: "هوكنيس، ومړه له گهڼ جون قسه بكه (واته له گهڼ لونغ جون سيلفر)، كا پتن فلنټ هه بوو كه له دواي چه ته يه كي به ناوبانگي دمریايي ناوړاوه: نینجا جون ناماژي كرد بؤ به به غاكه كه له ناو قه فده سيك داینا بوو له سوچيكي مته به خه كه. هه روه ها به به غاكه دوو یارمو دوو یاره راهاتېوو به ووتنی: "پاره وورده ناټوونیه كان؟"، "پاره وورده ناټوونیه كان؟ تاكو لونغ جون په پړويه كي هه ډاډايه سر قه فده سه كه.

‘It’s been everywhere, that old parrot. It says ‘Pieces of eight’ because it was there when the ships were pulled up from the seabed with three hundred and fifty thousand of those coins on board’, explained the cook.

چیشتلینه رکه بوونیکردمو ووتی: "ئهو به به غا به ته مه نه له هه موو شونیک
هه بووه به به غاکه ده ئیت: "پاره وورده نالتوونیه کان" چونکه به به غاکه لهو شونیه
بووه کاتیک که شتییه کان له به ندمرکان جیابوونه و مو سی سهد و په نجا هه زار
(۲۵۰۰۰۰) پاردی ووردهی نالتوونی له سهر که شتییه که بوو."

What I heard in the apple barrel

Before we arrived at Treasure Island, something happened that dramatically changed what I thought of Long John Silver. On the deck of the ship was a barrel of apples. One evening, when I had finished work, I went up on deck to get an apple.

له ناو بهرمیلی سیوه که چیم بیست

پیش نهودی بگهین به دوورگه‌ی گه نجینه، شتیک روویدا که له‌رووی دراماییه وه نهودی من له لؤنگ جون تیگه‌یشت بووم گورای. له‌سهر رووی که شتییه که بهرمیلیکی سیو هه‌بوو. نیوارانیک کاتیک نیشه‌که‌م ته‌واو کرد، رو‌شتمه سهر رووی که شتییه که بو نهودی سینونیک به‌ده‌ست‌بیتیم (بیخوم).

I climbed into the barrel and found that there were hardly any apples left. But sitting down there in the dark, with the gentle movement of the ship, I must have fallen asleep. Suddenly I woke up as someone sat down heavily against the barrel. Then the man began to speak. It was Silver's voice. Frightened, I sat and listened.

خوم هه‌ندایه ناو بهرمیله‌که‌و پاشان به‌ده‌گه‌من چه‌ند سینونکی تیابوو، به‌لام له‌ناو بهرمیله‌که دانیشتم له‌و تاریکییه، له‌گه‌ن جوونه نهرمه‌که‌ی که شتییه که، خه‌م نیکه‌وت. له‌ناکاوه به‌خه‌به‌ر هاتم کاتیک که‌سینک به قورسیه‌وه دانیشتم له‌پان بهرمیله‌که. نینجا پی‌او‌که ده‌ست‌یکرد به قسه‌کردن، قسه‌کان ددنگی لؤنگ جون سیلقه‌ر بوو. ترسام و دانیشتم و گویم کرد.

‘No. Flint was the captain, not I’, said Silver. ‘I looked after the supplies. I lost my leg at the same time that Pew lost his eyes. But later on I saw Flint’s ship so heavy with gold I thought that it would sink’.

سیلورر ووتی: " نه خیر فلنت کاپتن بوو، من کاپتن نه بووم." من چاودیری خواردنه کانم ددکرد. حاجم له ددستدا له هه مان کاتدا کاتیک (پیو) چاودکانی له ددستدا به لام دواتر که شتیبه که ی فلنتم بینی به نالتوونه وه که زور قورس بوو. پیم وابوو که شتیبه که نوتم بوو.

‘Ah!’ said another voice, the voice of Dick, the youngest man on board, ‘He was the best of them all, was Flint!’

دنگی که سیکی تر هات که دیک بوو و هرودها که نجترین پیایو سهر که شتیبه که بوو ووتی: "ناه، فلنت باشتیینی دریواونه کانی بوو!"

‘Well, I got two thousand from Flint. That’s not bad for a simple sailor, is it? I put it all safe in the bank. It’s all about saving. But where are Flint’s men now? Most of them are on board this ship, and they’re glad to earn a bit of money’, said Silver.

سیلورر ووتی: " زورباشه، دوو هزارم له فلنت ودرگرت، نه وهش خراپ نیه بو دریواونیکي ساده، وایه: هه موو نهو بره پارویه شم به سه لامه تی له بانک داناود، هه موو پارده که سه لامه ته، به لام نیستاکه پیادکانی فلنت له کونین: زوربه یان له سهر بروی نهو که شتیبه ن و خوشحالی بو ددستکه ووتی پارویه کی کهم.

‘You see, I save my money, whereas those other gentlemen of fortune spend it on rum and a good time. Then they have to go to sea again, when they have nothing left but their

shirts. But I'm fifty now, and when I finish this voyage, I'll be able to live somewhere for the rest of my life.

دهبىنىت، پارمكەم پاشەكەوت دىمكەم، لەكاتىڭدا ئەو پياوھ خانەدانانەى تر پارەكەيان بە خواردنەوى رەم و رابواردن سەرف دىمكەن. نىنجا دەبىت دووبارە بگەرنەوھە بۇ دەريا، كاتىك ھىچيان نەماوھ جگە لەو جلانەى دەپپوشن. بەلام نىستاكە مەن پەنجا سال تەمەنمەو كاتىك ئەم گەشتە دەريايىيە تەواو دىمكەم، دەتوانم لە شونىڭ بىزىم لە باقى تەمەنى ژيانمدا.

'But you can't go back to Bristol after this', said the other voice. 'Right, and my wife is getting my money now. She's selling The Spy-glass and she'll meet me somewhere away from Bristol when I'm finished', explained Long John.

كەسىكى تر ووتى: "بەلام ناتوانى لە پاش ئەم گەشتە بگەرنەتەوھە بۇبرىستول". سىلھەر ووتى: "راستە، خىزانەكەم نىستا ھەموو پارمكەم و مردەگرت، خىزانەكەم خانەى سپاى گلاس (تەلىسكوپ) دەفروشىت و لە شونىڭى دوور لە برىستول چاوى پىنمەكەوت كاتىك ئەم گەشتە دەريايىيە تەواو دىمەم".

'I like my job much better now I've talked with you', said the young man.

'You're a brave boy, and clever too', answered Silver. 'And I've never seen a better gentleman of fortune'.

پياوھ گەنەكە (دىك) ووتى: "نىستاكە باشتر ھەزم لە پىشەكەمە كە قسەم لەگەن كەردى". جۇن سىلھەر ووتى: "تۆ كورىڭى نازاو زىرەكى، ھەروەھا ھەرگىز پياوى خانەدانى باشتر نەبىنىوھ بەدواى دىمەنمەند بىون بگەرت وىك تۆ.

By this time I had begun to understand that when Silver said 'gentlemen of fortune' he meant pirates, and I knew that he had just corrupted one of the honest men on the ship.

لەم کاتەدا تیگەیشتم کە کاتێک جۆن سیلفەر ووتی: "پیاوی خانەدانی شونیکە و تووی سەرۆت و سامان" مەبەستی چەتە ی دەرپاڤیە، و هەروەها زانیم کە جۆن یەکیکی لە پیاووە پاستگۆکان گەندەل کردووە لە سەر کەشتیە کە.

A few minutes later, Silver called another man over to the barrel.

'Dick's with us', said Silver.

'Oh, I knew he would be', replied the voice of the coxswain, Israel Hands.

پاش چەند خولەکی سیلفەر بانگی پیاویکی تری کرد و ووتی: "دیکمان لەگەڵە".
دەنگی نەفسەرە پلە نزمە کە هات کە نێزەرەیل هاندس بوو وەلامی دایە و ووتی: "نۆ، دیزانم دیک لەگەڵتانە".

'Now', started Long John Silver, 'Captain Smollett is an excellent sailor, and the doctor and the squire have the map somewhere secret, which means I don't know where it is, do I? So I say that we wait until they've found the treasure, and they have helped us to get it on board'.

جۆن سیلفەر دەستیپێکرد و ووتی: "نێستا، کاپیتن سمولیت دەرپاوانیکی زۆرباشە و دکتۆر لقیسی و تریلۆنی نەخشە کە یان پێیەو لە شونیکە نەینێیە کە مانای وایە نازانم نەخشە کە لە کونێ، نایا دیزانم؟ کەواتە دەلێم چاودرێ دەکەین تا کۆ لقیسی و تریلۆنی خەزینە کە دەدۆزێ و مو یارمەتیمان دەدەن کە نجینە کە بخەینە سەر کەشتیە کە".

‘But we’re all sailors on board this ship!’ cried Israel. ‘we don’t need Smollett and the others’.

نیزرهیل هاواریکردو ووتی: "به لام نیمه هه موومان دریاوانین له سهه رپووی نهه که شتییه؟ پنیوستان به سمولیت و نهوانی تر نیه".

‘we can sail the ship’, said Silver angrily. ‘But who would know which direction to go? Listen I know the type of man you are. You are never happy until you’re drunk, and then you make mistakes. But I know how to do this and, believe me, if we do it too quickly, then we’ll hang’.

سیلڤر به تورپییه وه ووتی: "دوتوانین که شتییه که به رپوه بههین له که شته که ی، به لام کی دزمانیت به چ ناراسته یه که برۆین؟ گونیگرن، دزمانم چۆن پیاوینکی، تو (نیزرهیل) هه رگیز دلخۆش نابیت تا کو سهه رخۆش نه بیت و نینجا هه له ده که ییت به لام من دزمانم چۆن نهه کاره نه نجام بدم، بروام پینیکه نه که ر نهه کاره بکهین زۆر به خیرایی نه وه له سینداره دهرنن.

‘All right, but when we do get them, what will we do to them?’ asked Dick.

‘We can leave them on the island or we can kill them, that’s what Flint or Billy Bones would have done’, said Silver. ‘Now let’s have some rum!’

دیک پرساری کردو ووتی: "زۆر باشه، به لام کاتیک که نهجینه کهانمان دهسته که وت چی بهو دریاوانانه بکهین؟

سیلڤر ریش ووتی: "یان له دوور که که به جینیان دمهیلن یان دتوانین بیانکوژن - نه وه نهو شتییه که هلنت یان بلی به ونز کردو یانه".

سیلفەر ووتی: "من ده لیم پینو یسته بیانکوژین چاومرئ ده بین، و نینجا نه م کاره ده که یی. نیستا با هه ندیک رهم بخوینه وه".

'Dick', said Silver, I'll let you get it. Here's the key. Fill up a cup and bring it up'. I realized that this must have been how Mr. Arrow had got the drink that killed him.

سیلفەر ووتی: "دیک، برۆ رهمه کان بهینه، نه وه کلله که یه. کوپیک پرکه و بهینه".
تیکه یستم که نه مه ده بیت نه وه بیت که چون به ریز نارمو خواردنه وه ی رهمه که ی
به دسته ی ناومو کوشتوو یه تی.

While Dick was gone, I heard Israel speaking quietly to Silver. I heard him say, 'not another man of them will join us'. So I thought there must still be honest men on board.

Moments later the moon started to shine down on me in the barrel, and almost at the same time a voice shouted, 'Land ho!'

کاتیک دیک روشت، گویم له نيزره یل بوو به هینى قسه ی بۆ سیلفەر ده کرد. بیستم که
نيزره یل ده لی: نابیت پیاوی تر له و دریاوانانه په یوه ندیمان پناه بکات". که واته پیم
وابوو که ده بیت پیاوی راستگو ی تر هه بیت له سه رپووی که شتیبه که.
پاش چه ند خوله کیک رووناکی مانکه که دمرکه وت و به رمه کوه ت له ناو به رمله که، هه ر
له وکاته که سینک هاواری کرد: "ووشکانی".

I share the bad news

Men came running onto the deck, and I jumped quickly out of the barrel without being seen and joined them at the bow. To the south-west were the three hills of Treasure Island. I heard Silver tell Smollett that he had stopped in a bay here years before to get supplies and water.

هه‌وانه خراپه‌که بلأو دمکه‌مه‌وه

دم‌ریاوانه‌کان به‌پاکردن هاتن بۆ سه‌ر پووی که‌شتیه‌که‌و منیش له به‌رمیله‌که‌ خۆم هه‌لدایه‌ دم‌روه به‌بی نه‌وه‌ی که‌س بمبینیت و په‌یوه‌ندیم کرد به‌ دم‌ریاوانه‌کان له‌لای دمسکی له‌نگه‌ردکانی که‌شتیه‌که‌. به‌ردو ناراسته‌ی پوژناوای باشور سی گ‌ردی دوورگه‌ی که‌ نجینه هه‌بوو. بیستم سیل‌قهر به‌ کاپتن سمولیت ده‌لێت که‌ چه‌ند سائیک پیش نیستایه‌ له‌ که‌نداوه‌که‌ی نیره وه‌ستاوه بۆ هینانی خواردن و ناو.

‘Look at this map’, said Smollett, ‘and show me the place’.

‘Long John’s eyes burned in his head as he took the map.

کاپتن سمولیت ووتی: "سه‌یری نه‌م نه‌خشه‌یه بکه‌ن و شوننه‌که‌م پیشان بدم‌ن."
لۆنگ جون چاوی پوخته پشت سه‌ری هه‌رکه نه‌خشه‌که‌ی و مرگرت.

However the map was not the map we had found in Billy Bones’ chest. It was a new copy, complete in every detail apart from the red crosses and the written notes. Silver must have been disappointed, but he managed to hide it well.

هه‌رچۆنیک بێت، نه‌خشه‌که‌ نه‌و نه‌خشه‌یه نه‌بوو که‌ نیمه له سنبوکه‌که‌ی بیلی به‌ونز دو‌زیمانه‌وه، به‌لکو کۆپیه‌کی نوێی نه‌خشه‌که‌ بوو که‌ ته‌واوی هه‌موو وورده‌کارییه‌کی

تیدا بوو بڼجکه له هیلې پهرینه وه سورمکان و تښتینه نوسراودکان. سیلشهر ده بیت
بښومید بوو بیت، به لام سیلشهر هه ولیدا بو شاردنه و دی نه خشه که به باشی.

A few moments later, when I was close enough to Dr. Livesey, I quite told him that I urgently needed to speak to him, the squire and the captain in the cabin.

پاش چهند خوله کیکی کم، کاتیک له دکتور نفیسی نریک بووم، به هینمییه وه به دکتور
نفیسیم گووت که پښوسته قسه له گه ن نفیسی و تریلونی و کاپتن سمولیت بکم له ناو
کابینه ی که شتیه که.

I explained everything I had heard. All three of them thanked me for my luck and for being brave.

‘Captain’, said the squire, ‘you were right, and I was wrong. He now realized the terrible mistakes he had made. ‘I am stupid’, he went on, ‘and I put myself under your orders’.

همو نهو شتانه م روونکردموه که بیستم. هرسیانیان (نفیسی و تریلونی و کاپتن)
سوپاسیان کردم بو نهو به خت و نازایه تییه ی که هه مپوو.

تریلونی ووتی: “کاپتن، تو راست بوویت و من هه له بووم.”

تریلونی نیستا دمرکی بهو هه له ترسناکانه کرد که کردبووی. تریلونی ووتی: “من
که مرهم” پاشان تریلونی به رد موام بوو له قسه کردن و به کاپتنی ووت: “من ملکه چی
فهرمانه کانت دهیم.”

‘First’, began the captain, ‘we must go on, because we can’t turn back. If I told them to turn back they would attack us immediately. Secondly we have time, at least, before we find the treasure. Thirdly, there are honest men.

کاپتن دستپیکرد و ووتی: "یه که مجاز ددبیت بهرد دوام بین لدم گه شته چونکه ناتوانین بگه پنینه وه. نه گهر بهوانم بگووتایه بگه پنینه وه، نه وه راسته و خو هیرشیان ده کرده سرمان دووم، کاتمان نه بهر دهسته و به لایه نی که مده وه پیش نهودی گه نجینه که بدوزینه وه. سینه م، پیای (ددریوانی تری سر که شتیه که) راستگو هیه.

Now, sir, there will be a fight sooner or later, and so I think we should attack them when they least expect it. Can we be sure that the men you brought with you from home are honest, Mr. Trelawney?

نیستاکه گه وره زوو بیت یان درنگ شه پرو دمدات، که واته پیم وایه هیرش بکهینه سدریان کاتیک نهوان که مترین پیشبینی نه م شه پریان کرد. به ریز تریلونی، نایا ده توانین دنلیا بین که نهو پیوانه ی نه گه ل خوت هیناوته راستگو بن؟

‘Yes, as honest as myself’, replied the squire.

‘So that’s three men’, said the captain, ‘and we make seven. Now, which of the other men do you think are honest?’

‘Probably the men that Trelawney found before he met Silver’, said the doctor.

تریلونی ولامی دایه وه: "به نی وه کو خوم راستگون".

کاپتنیش ووتی: "که واته نهوه سی پیاون و دبین به حهوت که س. نیستاش کام ددریوانی تر نهو پیوانه بیت وایه راستگون؟

دکتور نشیسی ووتی: "لهوانه یه نهو پیوانه راستگو بن که تریلونی دوزیانیه وه پیش نهوه ی چای به سیلهر بکه ویت".

‘But perhaps not, said the squire, ‘Israel was one of mine, but he is with Silver’.

‘Well’, said Smollett, ‘we must keep quiet and watch them all. We shouldn’t do anything until we know our men’.

'Jim here', said the doctor, 'can help us more than anyone. The men like him and he's good at noticing things'.

تريلوونی ووتی: "بەلام ئەوانەییە راستگۆ ئەبن، ئیزرەیل ھاندس یەکیک بوو ئە پیاوھکانم، بەلام ئەگەن سێلقەرە نیستا".

کاپتن سمۆلیت ووتی: "زۆرباشە، دەبێت بیدەنگ بین و چاودێری ئەوان بکەین، نابێت هیچ شتێک بکەین تاکو پیاوھکانی خۆمان دەناسین".

دکتۆر ئقیسی ووتی: "جیم ئێرە دەتوانیت ئە ھەموو کەس زیاتر یارمەتیان بدات. دەرپاوانەکان ھەزریان ئە جیم ھۆکنسە (واتە خوشیان دەوێت) و جیم ھۆکنسیش باشە ئە تێبینی کردنی شتەکان".

I began to feel very worried, since I didn't feel that I could help very much. In the end it was because of me that we were saved. However, at that moment our situation looked very bad. There were only seven out of the twenty six on board who we know honest. And of these seven, one was only a boy.

ھەستم بە پەرۆشییەکی زۆر کرد چونکە ھەستم ئەکرد بتوانم زۆر یارمەتی پێشکەش بکەم. ئە کۆتاییدا بەھۆی منەوە بوو کە بزرگاران بوو. ھەرچۆنێک بێت، ئەوکاتەدا بارودۆخەکەمان زۆر خراپ دیار بوو، تەنھا ھەوت کەس ھەبوو ئە کۆی بیست و شەش دەرپاوانی سەر کەشتیەکە کە دەمانزانی راستگۆن. ھەروەھا ئەم ھەوت کەسە راستگۆیە تەنھا یەک کەس کۆرپێکی گەنج بوو.

Episode 5: We arrived at the island How my adventure on shore began

The island looked very different when I came on the deck the next morning. We had made good time in the night, and the ship was lying approximately half a mile to the south east of the island.

زنجیره‌ی پینجه‌م : گه‌یشینه‌ی دوورگه‌که
چون سهرکه‌شیه‌که‌م له‌که‌نار دهریا دهستی پیکرد
دوورگه‌که‌ زور جیاواز دمرکه‌وت کاتیک بوژی دواتر هاتمه‌ سهر بووی که‌شتیه‌که‌ له‌
شه‌ودا به‌خیرایی بوشتین به‌رپوه، که‌شتیه‌که‌ش نزیکه‌ی نیو میلی بری به‌رمو بوژه‌ه‌لاتی
باشوری دوورگه‌که‌.

Grey coloured woods covered a large part of the surface, and rocky hills pushed up high above these trees. The Spy-glass was the tallest hill on the island by more than three or four hundred feet, and it had a large flat top. I did not like the look of Treasure Island.

داره‌ رهنگ ر‌مساسیه‌کان به‌شیک‌ی فراوانی بووی ناوچه‌که‌یان دا‌پوشیبوو، هه‌رومه‌ا‌گرده
به‌ردینه‌کان (به‌ر) که‌تیبوونه‌ لا به‌رزده‌کانی نه‌م دارانه‌وه‌ سپای گلاس (ته‌لیس‌کوپ)
به‌رزترین گرد بوو له‌ دوورگه‌که‌ که‌ زیاتر له‌ سینسه‌د یان چوارسه‌د پی به‌رز
ده‌بوو، هه‌رومه‌ا‌گرده‌ی سپای گلاس لوتکه‌یه‌کی فراوان و ته‌ختی هه‌بوو. جه‌زم به‌ دیمه‌نی
دوورگه‌ی گه‌نجینه‌که‌ نه‌ده‌کرد.

With some difficulty we brought the ship into a safe but narrow passage of water between Treasure Island and the

nearby Skeleton Island, and we dropped the anchor. The trees came down to the shore, and there was a swamp with two little fresh water rivers running out into it. The air smelt of dead wet leaves.

به هندی ناره‌ج‌تیه‌وه که‌شتیه‌که‌مان هینا بو پارمویکی سه‌لامه‌ت به‌لام پارمویکی باریکی ناو بوو له‌نیوان دوورگه‌ی گه‌نجینه‌و نزیک دوورگه‌ی نیسکه‌په‌یکه‌ر، پاشان له‌نگه‌ری که‌شتیه‌که‌مان خسته‌ناو ناوه‌که‌وه (که‌شتیه‌که‌مان له‌نگه‌ری گرت). دارمکان شو‌بوو بوونه‌که‌نار دم‌ریاکه‌و، زه‌لکاویک هه‌بوو له‌گه‌ن دوو روبر ناوی که‌میک سازگار که‌دم‌ژایه‌ ناو زه‌لکاوه‌که. هه‌وای ناوچه‌که‌ بو‌نی مردوو و گه‌لای ته‌ری لیده‌هات.

As soon as we arrived at the island most of the crew lay around on the deck grumbling together. Orders were followed slowly and carelessly, and mutiny it was clear, was hanging over us like a big black cloud.

هه‌رکه‌ گه‌یشتینه‌ دوورگه‌که، زۆریه‌ی دم‌ریاوانه‌کان له‌سه‌ر پووی که‌شتیه‌که‌ پالکه‌وتن و پینکه‌وه‌ بۆله‌بۆلیان کرد. فەرمانه‌کان به‌ که‌مه‌رخه‌می و هیواشی جینه‌جی دمه‌کران و، یاخیبونیش ناشکرابوو وه‌که‌ هه‌وریکی ره‌شی گه‌وره‌ به‌سه‌رمانه‌وه‌ بوو.

We decided to have a meeting in the cabin.

'sir', said the captain, 'things are becoming very difficult and there's only one man who can help us'.

'And who's that? Asked the squire.

به‌ریارماندا‌بوو له‌ناو کابینه‌ی که‌شتیه‌که‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌که‌ بکه‌ین.

کاپتن سه‌مولیت ووتی: "گه‌ورمه‌ شته‌کان زۆر سه‌خت بوون و ته‌نها یه‌که‌ که‌سه‌ هه‌یه‌ به‌توانیت یارمه‌تی‌مان بدات".

تریلونیس پرسپاریکرد و ووتی؛ "نهو کهسه کینه؟

'Silver, sir', replied the captain. 'He's as worried as us and he is trying to hide what's happening. As soon as he can, he will talk to his men and tell them to work hard and keep quiet. Let's give the men an afternoon in the island. Provided that most of them go ashore with Silver, you'll see, he will bring them back as quietly as sheep'.

کاپتن سمولیت وه لای دایه و ووتی: "گهورم نهو کهسه سیلقهره، سیلقهر وه کو نیمه پهروشه وه وندهدا بو شاردنه ووی نهو شتانه ی پرو دمدن. هر که سیلقهر بتوانیت، نه گهل پیاوکهانی قسه دهکات و بینان دهلیت به باشی نیش بکن و بیده نگیش بن سه بارهت بهم مهسه نه یه. با دمره تیک بدهین به دریاوانه کان نه م نیواریه و زوربه یان برؤن بو که نار دریا که نه گهل سیلقهر- دواتر دهینی- سیلقهر هه موویان به بیده تگی وه مەر ده گهر پیتیته وه."

And so it was decided. The squire, the doctor, the captain, myself, three other good men and about a third of the crew were going to stay on board the Hispaniola. Meanwhile, the other thirteen men, including Silver excitedly started to climb into the small boats.

پاشان بریاردارو تریلونی و دکتور نفیسی و کاپتن سمولیت و خوم و سی پیاوی تری باش و سینه کی دریاوانه کان له سه ر پروی که شتیه که مانه وه. له هه مان کاتدا، سیانزه پیاوکه کی (دریاوانه که ی) تر به سیلقهریشه وه به خوشحالیه وه دستیان کرد به دبه زین بو ناو به له مه بچوکه کان.

It was then that I had the first of the mad ideas that helped so much to save our lives. With so few men on board, I was not needed on the ship. In a second I had climbed over the

side and quietly dropped down into the bottom of the nearest boat.

نینجا نهوډبوو که یه کیک له بیر وکه شینه کانم (سهر که شییه کانم) هډبوو که زور یارمه تیداین بو بزگار کردنی ژیا نمان له گه ن چوند پیاوکی که می سهر پروی که شتییه که، من پنیوست نهووم له سهر که شتییه که (واته نیشیان به من نهوو له سهر که شتییه که). له ماوی چرکه یه کدا خوم هه ندایه سهر لایه کی که شتییه کهو به هیمنییه وه خوم هه ندایه ناو بنی نزیکتین به له مډوه.

I thought no one had seen me. However, Silver who was in the other boat called out to know if it was me. I said that it was, and I wondered whether perhaps I should have stayed on board the ship.

.پیم وابوو کهس نه میبینیو. هه رچونیک بیت سیلشهر که له ناو به له مکه کی تر بوو هاواری کرد بولای به له مکه کی نیمه بو نهووی بزانیته که نایا نهو من بووم خوم هه ندایه ناو به له مکه که. ووتم نهو من بووم، هه ر ودها ویستم بزانه که دبوایه له سهر پروی که شتییه که بوومایه (واته له سهر که شتییه که به منم ومو نه ها تمایه بو ناو به له مکه که).

When our boat reached the beach, I jumped out and ran into the trees. Not longer after that, I heard Silver shouting after me, 'Jim, Jim!' but I didn't stop. I ran and until I could run no more.

کاتی که به له مکه که مان گه یشته که نار دمریا که، باز مډایه دمر ومو رامکرد بو ناو داره کان. پاش نهو نهو نډدی نه خایاند، بیستم که لوتنگ جون سیلشهر له دواوه بانگم ددکات، "جیم، جیم!" به لاه نهو دستام. رامکردو رامکرد تا کو نه متوانی لهو زیاتر رابکه م.

The first shot

I was happy that I had avoided Silver, and I began to relax. Then, after I had continued walking through the woods for some time, I suddenly heard voices. The voices grew louder and nearer, and I hid behind a tree.

یەكەم فیشەك تەقاندن

دەخۆش بوم کە ئە ئۆنگ جۆن سیلفەر دوور کەوتوو مەتەوه، پاشان دەستم کرد بە پشوو دان. نینجا پاش نەوه، بەردەوام بوم ئە ڕێکردن بەناو دارەکان بۆ ماو مێهە، ئە ناکاوه گۆم ئە دەنگە دەنگێک بوو. دەنگەکان بەرزتر و نزیکتر بوون، منیش ئە پشت دارێکەوه خۆم هەشاردا بوو.

I thought I should try to listen to the conversation, so I quietly moved closer through the trees. At last, I looked down a little hill towards an open area of swamp, and I saw Silver and one of the crew.

بەرم کردووه کە دەبێت هەول بدم گۆی ئە گفتوگۆکە بگرم، پاشان بە هینواشی بەناو دارەکان نزیکتر بوومەوه. ئە کوتا بیدا تەماشای گرده بچوکه کەم کرد کە بەرامبەر ناوچه یەکی کراوهی زەلکاو بوو، ئۆنگ جۆن سیلفەر و یەکی ئە دەریاوانەکانم بینی.

‘Mate’, Silver was saying, ‘it’s because I like you. If I hadn’t liked you from the start, do you think I’d be warning you now? It’s all finished and you can’t do anything to change things. I’m trying to save you, join with us, Tom’.

سیلفەر ووتی: " ھاورئ، ئەمە لەبەر ئەوویە ھەزم بە تۆیە. ئەگەر لەسەردتاو ھەزم بە تۆ نەبوا، ئەو پێت وایە نێستا ناگادارت دەکەمەو؟ ھەموو شتێک تەواو بوو، تۆش ناتوانیت هیچ بگەیت بۆ گۆرینی شتەکان. من ھەولەدەم بۆ بزگارکردنی تۆ- پەییەندیما پێو بکە، تۆم".

‘Silver’, said the other man, ‘you’re old and you’re honest, and you’ve got money too, and you’re brave. And you’re telling me to join those men? Not you! I’d prefer to lose my hand than turn against my duty’.

پیاوھەکی تریش (تۆم) ووتی: " سیلفەر تۆ بە تەمەنی و راستگۆیت، ھەورمە پارت ھەبەو زیرمکی. ھەروەھا پێم دەڵێی پەییەندی بەو پیاوانەو بکەم؟ ئەک تۆ! پێم باشە دەست لە دەست بەدەم لە چاوە ئەووی دژی نەرکە کەم بوستەم".

Suddenly, from far away there was a loud cry of anger, then a horrible long scream. It was a death cry, and the sound of it would not leave my head.

لەناکاوە، لە دوورمو ھاوارکردنێکی بەرزێ تۆرەیی ھەبوو، ئینجا قیژاندنێکی ترسناکی بەرز ھەبوو. ئەو قیژاندنە ھاواری مردن بوو، ھەروەھا دەنگی ھاوارکە لە میشکەم دەرنایەت.

‘what was that? Said Tom, shaking with fear.

‘Oh’, Silver quietly smiling, ‘that must have been Alan’.

‘Alan!’ cried Tom. ‘God rest his soul! He was a true seaman. You’ve killed Alan, have you? Kill me if you can’.

تۆم بە ترسەو ھەرزێ و ووتی: "ئەو چی بوو؟

سیلفەر بە ھێمنی خەندەییەکی بۆ کرد و ووتی: "ئۆ، دەبێت ئەو نالان بێت".

تۆم ھاوارىکرد: "ئالان، خوا رەحم بە بۈۈجەكەى بىكات! ئالان دىرئاولنىكى راستگۇ بۈۈ. تۇ ئالانت كوشت، تۇ بۈۈى؟ منىش بىگۇرە نەگەر دەتوانىت".

And with that this brave man turned and walked away. With a cry, Silver threw his crutch with all his strength. It hit Tom in the middle of his back. He fell down, and in a moment, Silver had jumped on top of him and had killed him with a knife.

ئەگەل ئەۋەشدا، نەم پىاۋە نازايە بۈۈى وىرگىراۋ بۇشت، سىلڧەرئىش بە ھاۋارىكەۋە دارشەڧەكەى بە ھەموو ھىزىكەۋە ھاۋىشت بۇ تۆم. دارشەڧەكە بە تۈندى دای ئە ناۋدراستى پىشتى تۆم. پاشان تۆم كەۋتە سەر زىۋى و ئەۋكاتەدا سىلڧەر خۇى ھەلدايە سەر تۆم و بە چەقۇيەك كوشتى.

Then I saw Silver slowly cleaning the blood from his knife on some grass. He took out a whistle and blew on it several times. I didn't know what this meant, but guessed that more men would be coming.

پاشان سىلڧەرم بىنى بەھىۋاشى خۈىنى سەر چەقۇكەى پاىككردمۈۈ بە ھەندى گىا. پاشان سىلڧەر شاورىكى (ڧىكە-سافىرە) دەرھىناۋ چەند جارنىك ڧىكەى لىندا. نەمزانى نەم ڧىكەيە ماناى چىيە، بەلام پىشبینم كىردكە پىاۋى زىاتىر دىن.

I began to move away as quickly and quietly as I could. They had already killed two people. Might I be next? I ran and ran, full of fear. How could I go back to the boats with these men after what they had done? Would they kill me as soon as they saw me? It was a disaster, I thought. There was nothing left for me but death by one of the mutineers, or by starvation.

تا توانیم به هیمنی و به خیرایی دستمکرد به به جیهیشتنی شوننه که. نهو دمریوانانه
پنشرت دوو پیایان کوشتبوو. لهوانه یه من سینه م کهس بم بمکوژن؟ پر به ترسه وه
رامکردو رامکرد. چون بتوانم له گهل نه م دمریوانانه بگه ریمده وه بولای به له مهکان پاش
نهو هه موو شتانه ی کردوو یانه؟ نایا ده مکوژن هه رکه منیان بینن؟ پنم وابوو نه وه
کار دسات بوو. هیچ شتیکم بول نه مابوو جگه له مردن نه بیت به دهستی یه کیک له م
یاخیوانه وه یان به هو ی بر سیتییه وه.

The man of the island

Something had jumped with great speed behind a tree. It could have been a bear, or a man or a monkey: I could not tell. I was very frightened, and I couldn't move. Then I saw it again, running on two legs. It was dark and strange and bent over, but I knew that it was a man.

پیاوی دورگه که

له پشت داریکه وه شتیک به خیراییه کی مه زندهه بازیدا. ده بیت نهو شته وورج بوو بیت
یان پیاونک یان مه یمون: نه متوانی بلیم چیه زور ترسام و نه متوانی بجوینم. نینجا
دووباره نهو شتهم بینیه وه که به سهر دوو قاچه وه پایده کرد. تاریک و ناموز چه ماهه
بوو، به لام زانیم که نهو شته پیاو بوو (واته مروفه بوو نهک ناژهن).

I had a pistol with me, and that now made me feel a little braver. I started to walk to where the man was. He had been hiding behind a tree, but as soon as I came closer he stepped out to meet me.

دومانچه یه کم پنبوو که نیستاکه نهو دومانچه یه نازاتری کردم. دستم کرد به روشن بوو
نهو شونده ی که پیاوکه ی نیبوو. پیاوکه ش نه پشت داریکه وه خوی هه شارده دا، به لام
ههرکه نزدیکتر بوومه وه پیاوکه ش هاته درم وه بمبینیت.

'who are you?' I asked.

'Ben Gunn', he answered, 'I'm poor Ben Gunn. And I haven't spoken to anyone for three years'.

'Three years', I cried.

پرسیارم کرد: "تو کی؟"

نه ویش وه لامي دایه وودو ووتی: "بین گهن، من بین گهنی هه ژارم. بو ماووی سی سانه
له گهل کهس قسم نه کردوو.
منیش هاوارم کرد: "سی سال".

I could now see that he was a white man, but that his skin had been burnt by the sun. he was wearing bits of old seamen's clothing and these bits were held together with sticks, various buttons and bits of string. He had an old belt around his waist, which was the only thing that looked normal about him.

نیستاکه توانیم ببینم که نهو پیاوه پیاوکی سپی پیست بوو، به لام پیستی به هوئی
خوردوو سوتا بوو (واته توووشی سووتانه ووی بهر خور هاتبوو). پیاوکه پارچه ی
جلوبه رگی دریاوانی پوشیبوو، هه روه ها نه م پارچه به پویانه ش پیکه وه توند
به سترابوون به قوچیدی هه مه رینگ و پارچه دوزوو. پیاوکه قایشیکی کونی هه بوو به
دووری که مه ری که ته نها شتیکی ناسایی بوو نهو پیاوه دمرکه وتبوو.

'I was marooned three years ago', he said.

I had heard the word, and knew that it meant being left alone by your shipmates on a distant island with only a gun to help you survive.

پیاوکه ووتی: "سی سال نه مهو پیش لیڤه به جیهیلاوم".
گویم نه م وشه یه بوو، تیگه یستم که مه به ست نه وه بوو به ته نها نه لایه ن هاوړی
ددریاوانه کانتوه به جیان هیشتووی نه دوورگه یه کی دوور ته نها به یه ک دمانچه وه بو
نه ووی نه ژیان بمینیته وه.

'I've lived on goats, berries and fish since then', he continued. 'you haven't got a bit of cheese with you, have you? I have been dreaming of cheese'.

پیاوکه بهردموام بوو له هسه کردن و ووتی: "له سهر گوشتی بزڼ و ماسی و توو ژیاوم هر نه وکاته و دی نیرم. نایا که مینک په نیرت پښیه؟ خهون به په نیرم وه ده بینم".

'you'll have lots of cheese, if only I go back on board the ship again', I said.

'On board?' he repeated, 'what's your name?' he asked.

'Jim', I told him.

منیش ووتم: "ته نه ا که ر بړومه سهر که شتی که دووباره، نه وه په نیری زورت ده ست دمکه ویت".

پیاوکه دووباره ووتی: "له سهر که شتی که"، پرسیاری لیکردم: "ناوت چیه؟ منیش ووتم: جیم".

'Well, Jim. I've thought about it on this lonely island, and I'm a changed man. You won't see me drinking rum again...or well, just a little for luck, of course. And I'm going to be good. And', he looked around him carefully, 'I'm rich. Rich!' and I'll tell you something.... I'll give you some of it, since you were the first man to find me!'

پیاوکه ووتی: "زورباشه جیم، بیرم له مه کردو ته وه له م دوور که چو نه دا، هه ورده ا، نیستا من پیاوکی گور اوم. تو نامبینیه وه دووباره ږم بخومه وه... یان، زورباشه، به دلنیا ییه وه ته نه ا که مینک بو به خته وبری ده خومه وه. من باش ده بم. پاشان پیاوکه سهیری دمور وبری خوی کرد به ووریا ییه و ووتی: "من دموله مه ندیم، دموله مه ند! و

شتیكت پندهلیم.... هه نذیک لهو سامانه م پنت دهبه خشم چونکه تو یه که م که س بسوی
منت دوزییه وه!

But with that he suddenly looked frightened and held my hand hard. 'it's not Flint's ship you're from, is it?' he asked.

'No, it's not Flint's ship. Flint is dead', I replied. 'but there are some of Flint's crew aboard, which is a bad news for the rest of us'.

به لām له گهل نه وه شدا، پیاوکه ترساو دهستی گرتم به توندی و پرسیری کرد و
ووتی: "نایا له گهل که شتییه که ی فلنت نیت، له گهل نه وه که شتییه ی؟
نهم پرسیاره هیوای پی به خشییم. له وانه یه که سینکم دوزییته وه که یارمه تیم
بدات. بویه وه لāmم دایه وه: "نه خیر له گهل که شتییه که ی فلنت نه هاتووم، فلنت
مردووه، به لām هه نذیک له دست و پیوه ندهکانی فلنت له سه ره که شتییه که ی، که نه مهش
هه وانیکی خراپه بو باقی هه موومان".

'Not a man... with one leg?' he said.

'Silver?' I asked.

'Yes, that was his name. If you were sent by him, I'm a dead man', he said quietly.

پیاوکه ووتی: "پیاوه یه که قاچه که نه بیت؟

منیش ووتم: "سیلقهر ده ئی؟

پیاوکه به هیمنیییه وه ووتی: "به ئی نه وه ناوی بسو، نه گهر له لایه ن نه وموه (واته
سیلقهر) نیردراوی، نه وه من مردووم (واته ده مکوژن)".

I told him all about our voyage, and the crisis we were now in. he listened carefully and then he said, 'you're a good lad. Don't worry, Ben Gunn will help you. Now do

you think your squire would pay me well to help him? And take me back home on the ship?"

منیش هه موو شتیکم سه بارهت به گه شته که مان پیگووت و، نهو نه زمه یه ی که نیستا تییکه و تووین. پیاوه کهش به ووریا ییه وه گونی دهگرت و پاشان ووتی: "تو کوپیک یاشی، په روش مه به بین یارمه تیت دودات، نیستا پیت وایه که ناغاکهت پارهی باشم پیدد به خشینت که یارمه تی بدهم؟ و ده مباته وه مان به که شتی که؟

'The squire is a gentleman and anyway, if we don't have the others, we will need you to help sail the ship home', I said.

'Well', he continued, 'I'll tell you some of my story. I were on Flint's ship when he went to bury the treasure.

منیش ووتم: "ناغا پیاوونکی خانه دانه و به هه رجان نه گهر دمیا وانه کانی ترمان نه بیت، نه وه پیوستمان به تو ده بیت بو گه رانه وه بو ماله وه به که شتی که". پیاوه کهش ووتی: "زوریا شه، هه ندیک له چروکه که ی خومت بو ددگیر مه وه. من له سه ر که شتی که ی فلنت بووم کاتیک فلنت روست بو شاردنه و می گه نجینه که له ژیر خاکدا.

He took six strong sailors with him, but he came back alone, he had killed all. Billy Bones was the ship's mate, and Silver looked after the supplies. Well, I was on a different ship three years ago when I saw this island again.

فلنت شهش دمیا وانی به هینزی له گه ل خوی برد، به لام به ته نها گه راپیه وه-هه موویانی کوشت. بیلی به ونز دمیا وانیکی تر بوو، لوتنگ جون سیلفر چاودیری شت و مه که کانی ده کرد. منیش له سه ر که شتی که ی جیاواز بووم سی سال له مه و پیش کاتیک دوو باره نه م دوور گه یه م بینیه وه.

'Boys', I said, 'let's stop and get Flint's treasure'. The captain wasn't happy, but for twelve days we looked for it, and found nothing. Every day they got angrier and then they said, 'here's a gun, a pickaxe and a spade. Find it yourself!' Then they all went aboard and left me here. But I've been busy these three years, see?' and guess what? He winked at me.

لهوڪاته دا ووتم: "ڪورڊگان، با بومستين و گه نجينه ڪهي فلنت بيهين". ڪاپتنه ڪه شمان دلخوش نه بڻيو، به لآم ماودي ۱۲ رڻڙ به دواي گه نجينه ڪه گه اين و هيچمان نه دوزييه وه. هم مو رڻڙ ڪ دمرياوانه ڪان توره تر دهيوون و پاشان دهيانگووت؛ "دما نچه و قولنگ و بيل و خاڪه ناس ههيه و خوت بيدوزمروه". نينجا هم موويان گه پانه وه بو سهر ڪه شتيه ڪه و ليره به جنيان هيشتم. به لآم دهيني نه م سئ سانه سهر قائم؟ و پيش بيني چي ده ڪه يت؟. پياوه ڪه (واته بين) چاويني ليداگرتم.

'But how are we going to get back on board?' I asked.

'Ah, he said, 'I've made a small boat. I keep her under the white rock'.

Just then there was the sudden loud crash of a cannon.

'They have started to fight!' I cried.

منيش پرسيارم ڪرد؛ "چون بگه رنينه وه بو سهر ڪه شتيه ڪه؟
پياوه ڪه ش (بين) ووتی؛ "ناه، به نه ميکي بچوڪم دروست ڪردوومو له زير به رديکي سڀي
شاردوومده وه".

پاشان لهوڪاته، دهنگيکي به رزي له ناڪاوي توپ هات. منيش هاوارم ڪرد و ووتم؛ "نه وان
دهستيان ڪرد به شه ڪردن".

Episode 6: The stockade

While Jim was ashore

(the doctor now tells the story)

It was about half-past one when the two boats went ashore from the Hispaniola and the captain, the squire and I were talking in the cabin.

زنجیری شه‌شده : سه‌نگره‌که

کاتیک جیم له که‌نار دم‌ریا بوو

(نیستاش دکتور نفیسی چیروکه‌که / لامگیریتیه‌وه)

نزیکه‌ی کاترمریه‌ک و نیو بوو کاتیک ه‌ردوو به‌له‌مه له که‌شتیه‌که‌وه به‌رمو که‌نار
دم‌ریا که‌ه روشن. من و کاپتن سمولیت و تریلونی له‌ناو کابینه‌ی که‌شتیه‌که‌ه قسه‌مان
ده‌کرد.

Down came Hunter, who was one of the honest men, and he told us that Jim Hawkins had got into one of the boats and gone ashore with the other men. We trusted him, but we were worried about his safety.

ه‌دنته‌ر هاته‌ خوارموه بو' ناو کابینه‌که‌، که‌ یه‌کینک بوو له پیاوه‌ راستگوکان و، ه‌دنته‌ر
پیی ووتین که‌ جیم هوکنس بو‌شتوته‌ ناو یه‌کینک له به‌له‌مه‌کان و بو‌شتوو به‌و که‌نار
دم‌ریا له‌گه‌ل' دم‌ریا وانه‌کانی تر. نیمه‌ش متمانه‌مان به‌ جیم کرد، به‌لام په‌روش بووین
سه‌بارت به‌ سه‌لامه‌تی جیم.

After a while Hunter and I decided to take another rowing-boat and go ashore in order to explore. The first two boats had gone far to the right, but Hunter and I came

straight in, in the direction of a stockade which we had seen on the treasure map. There was a man waiting in each of the boats on the shore. They saw us but did nothing.

پاش ماویهك، من و ههنته بریارماندا به له میکی سهول لیدم بیهین و برۆین بو که نار دریاکه بو نهومی بزانی چى روو دهدات. ههردوو به له مه کهى پشتر زور دوور که وتبوونه وه به لای راستدا، به لام من و ههنته راست هاتینه ناو که نار دریاکه، له ناراستهى سهنگه رکه وه که له سه ر نه خشهى که نجینه که بینیمان بوو. پیاویك هه بوو چاومرپی دمکرد له لای هه ریه کیك له به له مه کان له که نار دریاکه وه. نهوان نیمه یان بینى به لام هیچیان نه کرد.

When we landed, I jumped out holding two pistols and ran into the trees. I had not gone more than a hundred yards when I came to an open area and saw the stockade.

کاتیك گه یشتینه که نار دریاکه، بازمدایه دمرموو دوو بار چه کم هه نگرتبوو، پاشان رامکرد بو ناو دارمکان. زیاد له سه د پی نه بو شتم کاتیك هاتم بو روه ریکی کراومو سهنگه رکه م بینى.

There was a little hill that had a fresh water spring coming out of it. A strong wooden house, which was big enough to hold about twenty people, had been built by this spring. Each wall had several holes in it so that muskets could be fired from inside.

گردیکی بچوك هه بوو که کانییه کی ناوی سازگاری هه بوو، ناوه سازگاردکه له گردمه که وه دههاته دمرموه ماتیکی دارینی به هیز که به گویره ی پیویست گه وره بوو بو نزیکه ی

بيست كهس له نزيك هم كانيه ناوموه بنيات نرابوو. هر ديواريكي خانومكه چه ند
كونيكي هېوو بو نه ودي له ناوموه بو دمروه چهك به كاربهينريت بو گوله ته قانندن.

All around, a wide space had been cleared and then the stockade was completed by a tall fence. With its fresh water and strong walls, the stockade would be the best place for us to stay.

له دمورپهري خانومكه دا بوشاييه كي پان (فراوان) پاككرايووو پاشان سته نگره كهش
به په رښينيكي به رز ته و او كرايووو. له گه ل ناوه سازگارو ديواره به هيزه كاني
سته نگره كه، سته نگره كه باشتړين شوين يوو بو مانه وودمان.

Suddenly from across the island, there came the terrible cry of a dying man. I made my decision in a moment, ran towards the shore and jumped into the boat. We were soon on board the ship again, where everyone was frightened and worried.

له ناكاهه، له دوورگه كه وه هاواريكي ترسناكي پياوښك هات كه دمرد. خيرا برياري
خوندا و پامكرد بهرمو كه ناروكه و بازمدايه ناو به له مه كه. ده سته جې له سهر پووي
كه شتیه كه بووين دوو باره، كه له ونډا هه موو كه سينك ترساو په روش بوون.

I told the captain my idea and we made a plan. We gave old Redruth three or four loaded muskets and left him on the ship to watch the six seamen that we did not trust. Then we started filling the boat with supplies: gun powder, muskets, bags of biscuits, small barrels of meat and brandy and of course my medicine chest.

بیروکه‌که‌ی خوم به کاپتن سمولیت گوت و پلانیگمان دارشت. سی یان چوار بار چه‌گمان به‌خشی به ریدروث و له‌سهر که‌شتیه‌که به‌جیمن هیشت بو نه‌ودی چاودیزی نه‌و ش‌ه‌ش دم‌ریاوانه بکات که تمناهمان پیان نه‌بوو. نینجا ده‌ستمان کرد به پرکردنی به‌له‌مه‌که به‌شت و مه‌ک: باروت و چه‌ک و چه‌ند جانتایه‌ک بسکیت و چه‌ند به‌رمیلیکی بچوکی گوشت و براندی و به‌دننیاپییه‌وه سندوخی دمرمانه‌که‌شم برد.

As we rowed to the shore one of the seamen much further up the beach saw us and ran into the woods. We unloaded the supplies and left Joyce who was another honest man to look after the supplies, Hunter and I returned for a second load.

هه‌رکه سه‌ولمان ئیدا بو‌که‌ناری دم‌ریاکه، یه‌کین له دم‌ریاوانه‌کان دوورتر له که‌ناره‌که‌وه نیمه‌ی بینی و رایکرده ناو داره‌کانه‌وه. نیمه‌ش باره‌کانمان داگرت و جوئسمان به‌جیه‌نشت، جوئس پیانکی راستگوی تر بوو، بو‌چاودیزیکردنی شت و مه‌که‌کان. من و هه‌نته‌ر که‌راینه‌وه بو‌دووم بار.

The reason why we risked a second trip was that though the majority of the crew were on the island, not one of them had a gun.

هوکاری نه‌ودی که گه‌شتی دووه‌ممان خسته مه‌ترسیه‌وه، نه‌وه‌بوو که زورینه‌ی ده‌سته دم‌ریاوانه‌کان له دوورکه‌که بوون، هیچ یه‌کی‌کیشیان چه‌کی پینه‌بوو.

When we had unloaded after the second trip, Hunter and Joyce stayed ashore and I rowed as fast as I could back to the ship. Then, the squire, Smollett, Redruth, myself and one other sailor-Abraham Gray-climbed into the boat.

کاتیک پاش دووم گهشت بارمکانمان داگرت، ههنتهر و جوئیس له که نار دمریا که مانده و مومیش تا توانیم به خیرایی سهولم لیدا بۆ گه پانه وه بۆ سهر که شتی که (هیسپانیولا). نینجا تریلونی و کاپتن سمولیت و رینروث و من و دمریا و انیکی تریش که ناوی نیبراهیم گرمی بوو- سهر که وتینه ناو به له مه که.

This fifth trip was dangerous. There were too many men, and we were also carrying another load of supplies. The sea had become rougher and several times some water came over the side of the boat.

نهم گه شته ی پنجه م ترسناک بوو. زور پیاو (دمریاوان) هه بوو، هه روه ها نیمه ش باریکی تری که ل و په لمان گواسته وه. دمریا که توندتر بوو (واته شه پۆلی گه وره ی زوری ددا) و هه ندیک جاریش که مینک ناو دهاته سهر لایه کی به له مه که.

Suddenly, the captain said, 'look behind us!'

The five men left on board were preparing to fire the cannon-we had forgotten all about this big powerful gun.

له ناکاوه کاپتن سمولیت ووتی: "سهیری دواو ده مان بکه! تۆپه که" پنچ پیاوه که که له سهر که شتی که به جیما بوون خویان ناماده ده کرد بۆ هاویشتنی گونه تۆپ-هه موو شتی که مان له بیر کرد بوو سه بارت به م چه که به هیزه گه وره یه.

Israel was Flint's gunner', said Gray with fear in his voice.

Trelawney who was the best of us with a gun, loaded his musket. We stopped rowing, then he took aim and fired. Just at that moment Israel Hands who had been loading the gun, bent down.

نیراهیم گرمی به ترسیکه‌وه له دنگیدا ووتی: "نیزرمیل تۆپ هاوئژمیری هلت بوو".
 تریلۆنی که باشتیڤمان بوو له رووی چه‌که‌وه، چه‌که‌که‌ی هه‌نگرت له سه‌وێ لێدان
 وه‌ستاین، نینجا تریلۆنی نامانجه‌که‌ی پینکاو گوله‌که‌ی ته‌قاند. هه‌ر له‌و کاته‌دا
 نیزرمیل هاندز که چه‌که‌که‌ی هه‌لده‌نگرت، چه‌مایه‌وه بو‌ خواریوه.

The shot flew past him and hit one of the other men on deck. Then we heard shouting from the ship and also from the shore, where we could now see the other pirates coming out of the woods.

گوله‌که به‌ لای نیزرمیل تێپه‌ری و دای له یه‌کیک له دمریاوانه‌کانی تر له‌سه‌ر
 که‌شیه‌که. نینجا گونمان له هاوارکردن بوو له سه‌ر که‌شیه‌که‌وه‌وره‌ها له که‌نار
 دمریاکه‌شه‌وه که تیایدا نیستاکه توانیمان چه‌ته دمریاپیه‌کانی تر ببینین که له‌ناو
 دهره‌کانه‌وه ده‌هاتنه دهره‌وه.

It was long until a shot from the cannon fell right by our boat, and she began to sink. Luckily we were not far from the shore. As we walked through the waves and up onto the beach our poor boat and about half of our powder and supplies lay underwater behind us. To make things worse we could now hear shouting coming from the woods nearby.

زۆری پینه‌چوو تاکو گوله‌یه‌کی هاویشتره‌وه تۆپه‌که‌وه راست به‌ر به‌له‌مه‌که‌مان
 که‌وت، به‌له‌مه‌که‌ش ده‌ستیکرد به‌ نوقم بوون. خوشبه‌ختانه نه‌ که‌نار دمریاکه‌وه زۆر دوور
 نه‌بووین. کاتیک به‌ناو شه‌پۆله‌کاندا روشتین به‌ پێ و گه‌یشتیڤ سه‌ر که‌ناردکه، به‌له‌مه
 هه‌ژاره‌که‌مان و نزیکه‌ی نیوه‌ی باروت و پێداویستیه‌کانمان له پشتمانه‌وه ژێر ئاو

کهوتن لهوش خراپتر رویدا، نهومبوو که نیستاکه توانیمن گویمن له هاوارکردن بیت
که نه ناو دارمکانهوه دهات له نزیك که نارمکوهه.

The first day in the stockade

We ran as quickly as we could to the stockade, and at every step we could hear the pirates' voice more loudly. Just as we reached the stockade seven men appeared out of the woods.

یه کدم پوژی ناو سه نگه رمکه

تا توانیمان به خیرایی پامانکرد بو سه نگه رمکه و، له هر ههنگاونکدا توانیمان گوی بیستی دهنگه کانی چه ته کان بین که بهر زتر بوو دهنگیان. هر که گه یشتینه سه نگه رمکه، حهوت پیاو له ناو دارمکانه وه دمرکه وتن.

The squire and I fired, and so did Hunter and Joyce from inside the log-house. One of the mutineers fell to the ground and the rest turned and ran into the trees. We went to look at the man who had fallen and at that moment a shot came out of the trees and hit poor Tom Redruth.

من و تریلونی گوله مان ته قاند، هر ودها ههنته رو جوئیش له ناو خانوو دارمکه وه گوله یان ته قاند. یه کیک له دمریاوانه یاخیبوو مکان که وته سه رزموی و نهوانی تریش گه پانه و مو پایانکرده ناو دارمکانه وه. نیمهش پوشتین بو بینینی پیاو که که که وته سه رزموی، و له و کاته دا گوله یه ک له ناو دارمکانه وه ته قینراو دای له توم ریسروشی داماو.

He carried out with pain, and we carried him, bleeding inside the wooden house.

The squire fell down beside him and kissed his hand, crying like a child. Redruth was a good man and had always followed orders silently and well.

تۆم به نازارموه هاواری دهکرد، و نیمه‌ش تۆم رینروسمان هه لگرت که تووشی خونین بهربوون هات، و بردمان بۆناو خانووه دارمکه.

تریلونی له ته‌نیشت تۆم که‌وته سه‌رزموی و دهستی تۆم رینروشی ماچکرد و وەك منان ده‌گه‌ریا. تۆم رینروس پیاویکی باش بوو، و هه‌میشه شوینی فه‌رمانه‌کان ده‌که‌وت به بینه‌نگی و به‌باشی.

Not longer after that, he closed his eyes and died.

The captain whose pockets were full of things he had taken from the ship, took out a flag and put it carefully over the Tom's body. Then he put another on a tall tree branch high above.

پاش نه‌وه نه‌وه‌نده‌ی پینه‌چوو، تۆم چاوه‌کانی داخست و مرد.

کا پتن سمۆلیت که گیره‌فانه‌کانی پر بوون له شت که له که‌شتیه‌که هینای بوو، نالایه‌کی دمه‌هینایه دهمومو به وریاییه‌وه دای به‌سه‌ر لاشه‌ی تۆم. نینجا نالایه‌کی تریشی دانا له‌سه‌رموی لقی داریکی به‌رز.

Following that, he came to me and spoke quietly. 'Dr. Livesey', he said, 'how many weeks does it last until Blandly will send a ship to look for us?'

به‌دوای نه‌ودا، کا پتن سمۆلیت هات بۆ لام و به هینیه‌وه قسه‌ی بۆ کردم. کا پتن ووتی: "دکتۆر لایسی، چه‌ند هه‌فته‌ی تری بینه‌چیت تا‌کو بلاندلی که‌شتیه‌ک دهنیری‌ت بۆ گه‌ران به‌دواماندا؟

I told him it would be months, and not weeks.

'Well, sir, then it's very bad that we lost the second load of supplies. The food supplies are very limited', he replied.

منیش به کاپتنم ووت که چند مانگیکه نهک ههفته.
 نهویش(واته سمۆلئیت) وهلامی دایه و مو ووتی: "زۆرباشه گه ورم، زۆر خراپه که دووم
 باری پینداویستییه کانمان له دستدا. خوارده مه نییه کان زۆر سنوردان (واته بهش
 ناکات)".

Just then, with a loud roar, a cannon ball landed inside the stockade. 'perhaps they can see the flag from the ship,' said the captain. 'We were safe enough inside, but the balls continued to fall throughout the evening.'

پاشان گوله توپێک به دهنگێکی بهرزموه که وته ناو سهنگهره که وه. کاپتن سمۆلئیت
 ووتی: "له وانه یه ده ریا وانه یاخیبووه کان بتوانن له کهشتیه که وه نالا که
 ببینن. له ناو مودی سهنگهره که سهلامهت بووین، بهلام گوله توپه کان بهردوام
 دههاویشتران به درێژایی نهو نیواره یه.

'The woods between us and the beach are probably safe', said the captain after several hours. 'and it will now be low tide. Our supplies shouldn't be underwater now. I need some volunteers to go and bring them back'.

کاپتن سمۆلئیت پاش چهند کاتژمێرێک ووتی: "دارمکانی نیوانی نیمه و که نار دهریا که
 له وانه یه سهلامهت بن، و نیستاش ناستی دهریا که داکشوه ده بێت. پینداویستییه کانمان
 نابێت نیستارژر ناو بکهوێت. پێویستم به ههندی خۆیه خسه هیه برۆن و
 پینداویستییه کان بگهڕێنه وه.

Gray and Hunter went quietly down to the shore, but they were too late. Four or five of the mutineers were already there, loading our supplies onto one of their small

boats. Silver was in the boat, and all the men now had muskets, which must have been kept secretly on the ship.

نیبراہیم گرمی و ہتھ بہ ہیننیہوہ پوشتنہ خوارموہ بڑکھنار دمریاکہ، بہ لام زور دواکہوتن. چواریان پینچ یاخیبوو پینشر لہوئ بوون (واتہ لہ کہنار دمریاکہ)، نہو یاخیبوانہ پینداویستیہکانی نیمہیان بارکردبوو بوناو یہکک لہ بہ لہمہ بچوکہکانیان. سیلقر لہناو بہ لہمہکہ بوو، نیستاش ہموو دمریاوانہکان چہکیان پینوو، کہ بہ نہینی لہسہر کہشتیہکہ شاردبوویانہوہ.

There were now only six of us left, with food supplies to last us for only about ten days. Redruth was dead, and we didn't know what had happened to Jim Hawkins.

تہنہا شہش کہسمان مابوویہوہ، لہگل خواردمہنی کہ تہنہا بہشی دہ (۱۰) پوژمانی ددکرد. پیلروٹ مردبوو، و نیمہش نہمانزانی چی بہسہر جیم ہوکنس ہاتوہ.

Then suddenly, there was a call from outside.

‘Doctor! squire! Captian!’ cried a voice.

And I ran to the door and saw Jim Hawkins climbing safely over the stockade fence.

نینجا لہناکاوہ، دہنگی ہاواریک لہدمرموہ ہات.

دہنگیک ہاواریکرد؛ "دکتور، ناغا، کاپتن؟"

منیش رامکرد بولا دمرگاکہو پینیم جیم ہوکنسہو بہسہلامتیہوہ بہسہر پہرژینی سہنگہرمکہ سہرکہوت.

I join the others

(Jim Hawkins continues the story)

As soon as Ben Gunn saw the flag on the stockade, he stopped walking. 'Now', he said, 'when you see your friends, tell the squire or the doctor to come and see me.'

په یوه نډی به د مریاوانه کانی تر ده کم

(جیم هوکنز به رد موام ده بیت له گیرانه وې چیروکه که)

هر که بین گهن نالای سهر سه نگره گدی بینې، له پیاسه کردن و مستا. بین ووتی: "نیستا، کاتیک هاوریکانت ده بینې، به تریلونی و دکتور بلی با بین و بمینن."

You know where to find me-up in the woods where you saw me today. Tell them there's a good reason why I'm hiding'.

'Good', I said. 'can I go now?'

نهو شونډه د زمانیت که تیایدا بملوزیته وه-له سهر موی ناو دار دکان نهو شونډه ی که تیایدا منت بینې نه مړو. به نه وان (واته تریلونی و نفیسی) بلی هوکاریکی باش هیه که بوچی خوم حه شار ددم."

منیش ووتم: "باشه، نیستا دمتوانم بروم؟"

The cannon suddenly started firing again and we ran in different directions into the trees. Slowly I went down the hill closer to the sea, and soon I could see the ship, and I could see the Holly Rodger-the black flag of piracy-flying from her mast.

تۆپەكە ئەناكاه دووباره دەستىكرد بە تۆپ ھاويشتن و ئىمەش بە ئاڭاستەي جىاواز
 رامانكرد بۇناو دارەكان. بەھىواشى پۇشتمە خوارموى گردهكە كە نزيكتر بوو ئە
 دمرياكەوه. و ھەر زوو توانيم كەشتى ھيسپانيولا بېينم، و توانيم جۇئى پۇگەر بېينم-
 كە ئالا پشەكەي چەتەكان بوو-كە ئەدار ئالاكەيەوه بە ھەوادا دەفري.

As I was going down towards the stockade, I saw a large white rock some distance further along the beach. I thought that this might be the rock that Ben Gunn had spoken about, and that one day, if I needed a boat, I would know where to look.

كاتىك بەرمو سەنگەرەكە پۇشتمە خوارموى، بەردىكى (بەرىكى) سې گەورەم بېنى كە
 كەمىك دوورتەر بوو ئە كەنار دمرياكەوه. پىم وابوو كە دەبىت ئەمە ئەو بەردە بىت كە
 بىن گەن ئەبارەيەوه قەسەي كرد، و پۇژىك ئەگەر پىويستم بە بەلەم بوو ئەو دەمزانى
 ئەكوى بگەپىم.

There was a warm welcome for me at the stockade and I happily told them my story. Later that evening we buried old Tom Redruth in the sand and stood silently around him for a while. Then we ate some meat and drank some brandy.

ئە سەنگەرەكەدا بە خىرھاتىكى گەرميان كردم و بە خوشخالىەوه بەسەرھاتەكەم بۇ
 گىرانهو(واتە بۇ ئىسى و تریلونی و سمولیت). دواتر ئەو ئىواردیە تۆم ریدروثمان
 ناشت ئەناو لەكەو بە بىدەنگیەوه بە دەوری تەرەكەي تۆم دەستا بووین بۇ
 ماویەك. نینجا ھەندىك گۆشتمان خواردو ھەندىك براندىمان خواردووه.

The squire, the doctor and the captain discussed what to do. We had very little food, but it was decided that we

would fight the pirates as best we could. There were fifteen of them now, and two of those had been shot and hurt.

تریلونی و لقیسی و کاپتن سمولیت باسی نهومیان کرد چی بکن. خواردنیکي زور که ممان هه بوو، به لام بریار درابوو که شه دمکین له گهله چته کان به باشتین شیوه بتوانن. نیستا پانزه دریاوانیان مابوو، و دوانیان گولہ یان بهرکه وتبوو و نازاریان هه بوو.

To help us, on the other hand, there was also the rum the pirates were drinking: though the pirates were half a mile away, we could hear them well, singing and shouting late into the night. I was very tired, and when at last I go to sleep, I slept like a log.

له لایه کی ترموه بو یارمه تیدانی نیمه، خواردنه وهی رده هه بوو که چته کان دهیا نخواستدوه: هه رچنده چته کان نیو میل دور بوون، نیمه به باشی گویمان له دهنگیان بوو، که گورانیان دمووت و هاواریان ددکرد له درهنگانی شه ودا. زور ماندوو بووم و کاتیک له کوتاییدا خهوم لیکه وت، زور به قولی و بی جوونه وده پارچه ته خته یه که خه وتم.

Silver's visit

I was woken up by the sound of voices early the next morning.

'there's a white flag!' I heard someone said, 'It's Silver!'

سەردانەكەى سىلفەر

سەرنەبەيانى پۇزى دواتر بەھۇى دەنگە دەنگەو خەبەرم بويەو.

بىستم كەسك كە سىلفەر بوو ووتى: "نەو نالا سېيەكەيە".

There was a man with Silver who shouted, 'Captain Silver, sir, wants to talk and make peace'.

'I don't know him. Who's he?' cried the captain, adding to himself, 'So it's Captain now, is it?'

پىاونك نەگەن سىلفەر بوو و ھاوارىكرد ووتى: كاپتن سىلفەر، گەورەم دەيەوئت قەسە
بكات و ناشتەوايى دروست بكات".

كاپتن سىلفەر ھاوارىكرد و ووتى: "مەن نەو كەسە نانا سەم، كەيە؟، سىلفەر نەمەشى
نەبەر خويەو ووتى: "كەواتە نەو كەسە كاپتنە نىستا، وايە؟

And now Silver answered, 'it's me. These poor men chose me to be the captain, after you deserted the ship. We want to talk to you and agree something'.

ئۇنگ چۇن سىلفەر وەلامى دايەو ووتى: "نەو كاپتنە مەم، نەم پىاوە ھەزارانە مەيان
ھەئەزاردووە بىم بە كاپتن پاش نەوئى تۇكەشتىكەت بە جەنەشت. ئىيە دەمانەوئىت
قەسەت نەگەن بىكەين و نەسەر شتىك پىكەوين".

And then, Silver came up close to the fence, threw over his crutch, and with a great effort managed to climb over. When he finally got near the log-house, he sat down heavily on the sand.

نینجا سیلفر هاته سهرموو له پهرژینه که نژیک بوویه و مو دار شه قه که ی فریډاو به هه و لیک زورموه هه و لوی سهرکه و تنیدا به سهر پهرژینه که. کاتیک له کوتاییدا سیلفر له خانوو دارینه که نژیک بوویه و، به هورسیه و له سهر له که دانیش.

'Well, captain', he said, 'we want that treasure. You've got a map, haven't you? And we want it. If you give us the map, and stop shooting poor seamen, we'll give you a choice.

سیلفر ووتی: "زورباشه کاپتن سمولیت، نیمه نه و که نجینه مان دمویت، تۆ نه خشه که ت لایه، لات نیه؟ نیمه ش نه و نه خشه مان دمویت. نه گهر نه و نه خشه مان پیندویت، و له ته قه کردن له دریا وانه هه ژاروکان بوستیت، نه و هه لېژارد نیکت (درفه ت) پیندودین.

You help us get the treasure, then you come with us on the ship, and I promise you I'll leave you somewhere safe ashore. Or you can stay here. We'll give you half of the supplies, and I promise I'll tell the first ship we see to come and get you'.

نیوه یارمه تی نیمه دمدن بو دستکه و تنی که نجینه که، نینجا دمه رپنه و سهر که شتی که نه که لمان، و منیش په یمانان دده می له شونیک که نار دریا به سه لاهه تی به جیتانده یلم. یان ده توان لیره بمیننه و مو نیوی پنداویستییه کانتان پیندودین، و په یمان دمدن که یه که م که شتی ببینم یی بلیم بیت و بتانباته و.

'Now you will hear me', said the captain. 'If you come here one by one without guns, I'll put you all in irons and take you home to England for fair trial. If you don't, you are beaten anyway. You can't find the treasure, you can't sail the ship, and you can't even fight us. Now, off you go'.

كاپتن سموليت ووتى: "ئىستا تۇگىت ئىمە، نەگەر ئىوھ يەك يەك بىنە ئىرە بەبى چەك نەوھ ھەمووتان كەلە پچە دەكەم و دەتانبە مەوھ بۇ ئىنگلاند (برىتانىا) بۇ دادگايىكردنى دادپەرومانە. نەگەرىش نەيەن بۇ ئىرە نەوھ بەھەر حال ئىتان دەدرىت. ناتوانن گە نچىنەكە بدوزنەوھ، ناتوانن كەشتىوانى كەشتىكە بگەن، تەنانت ناشتوانن شەرمان نەگەل بگەن. ئىستاش بىرۇ".

Long John Silver was red with anger. With much difficulty, he pulled himself along the ground to where his crutch lay. Then he stood up and spat in the spring.

سىلڧەر سور بوويەمو توپە بوو. بە نارەھەتتەوھ خۇى بە زمويىيەكە ڤاكنىشا بۇ نەو شونىنەى دارشەقەكەى ئىكەوتبوو. نىنجا سىلڧەر ھەستايە سەرپى و تفى كرده ناو كانىاودكەوھ.

'There!' he cried, 'that's what I think of you! I'm going to destroy this old stockade, and those that die will be the lucky ones!'

And swearing loudly, he moved away, pulled himself slowly over the fence and was gone.

سىلڧەر ھاوارىكرد و ووتى: "لەوئ، ھەر نەوھبوو سەبارەت بە تۇ بىرم ئىكردبوو مودلەم سەنگەرە كۆنەيە تىكدەشكىنەم، و نەوانەشى كە دەمرن لە بەختەووران دەبن".

سیلنهر به دهنگی بهرز جنیوی دمداد دور که و ته و مو به هیواشی خوی خسته سهر
پهرژینه که و بوشت.

The captain soon made sure that we all had muskets and told us where to stand. There were more of them than were of us, but at least we had the stockade.

کاپتن سمولیت هر زوو دنیای کرده که همومومان چه کمان بینو پنی ووتن له کوئ
بومستین. لهو شوننه دا نهوان له نیمه زیاتر بوون، به لام به لایه نی که مه وه نیمه
سه نگه ره که مان هه بوو.

After an hour of waiting, a group of mutineers suddenly appeared from the woods on the north side and ran towards the fence. At the same time, shots came from the woods to the other side.

پاش یه کاترینر چاو و پروان کردن، کو مه لیک یاخیبوو له ناکاوه له لای دارد کانه وه
دهر که و تن له بهشی باکور مومو بهرو پهرژینه که رایان کرد. له هه مان کاتدا، له ناو
دارد کانه وه ته که کردن دمهات بو لایه که ی تری پهرژینه که.

The squire and Gray fired again and again from inside the log-house and hit three men as they climbed over the fence—two of them were shot dead, and the third ran away. But four more had got inside the fence, and then they were on us with pistols and swords.

تریلونی و نیراهیم گره ی دوو بارو دوو باره له ناو خانوو دارینه که وه گوله یان
دده قاند و دایان له سی پیاو (یاخیبوو) کاتیک سه که و تنه سهر پهرژینه که - دووان
لهو پیاوانه (یاخیبووانه) به هو ی بهر که و تنی گوله وه مردن و، سینه م یاخیبوو

پایکرد. به لام زیاتر له چوار یاخیوو هاتنه ناو په رژینه که. ونینجا به چک و شمشیر هاتنه سهرمان.

One of the pirates put his hands on Hunter's musket, pulled it through the hole in the stockade wall, and used it to hit Hunter hard on the head. He fell to the floor and didn't move. We picked up swords and ran out of the house to fight.

یه کیک له چه ته دریا بیه کان دسته کانی خسته سهر چه که که ی هه نتهر، و چه که که ی هه نتهر ی به ناو کونی دیواری سه نگرده که پاکیشا، و چه که که ی هه نتهر ی به کارهینا بو لیدانی سهر ی هه نتهر به توندی. هه نتهر که و ته سهر زدوی و نه جولا نیمه ش شمشیر ده کانه مان هه لگرت و له خانووه که هاتینه درموه بو شه پکردن.

I saw the doctor cut a man across the face, and Abraham Gray cut down another man who was coming to attack me. After a few minutes of terrible fighting, it was all over. We had won. Six of their men lay dead, or dying and the rest had run away.

دکتور لقسیم بینې پیاوړکی (یاخیوویه کی) له دموو چاوه وه له ت کرد، و نیبراهیم گرهیم بینې یاخیوویه کی تری له ت کرد که نهو یاخیووه بو هیرشکردنه سهری من دهات. پاش چه ند خوله کینکی شه پکی ترسناک، شه ده که ته واو بوو. نیمه شه په که مان بردموه. شه ش یاخیوو له پیاوه کانی نه وان مردن، و نه وانی تریان هه نه اتن.

But when we went back to the log-house, we saw that Hunter was lying on the floor. Joyce had been shot dead, and the squire was holding the captain, who was badly hurt.

بەلام كاتىك گەراينەوۈ بۇ خانوۈە دارىنەكە، بىنيمان ھەنتەر لەسەر زىويىيەكە
پالکەتوۈە. جۇنىس گۈلەي بەركەوتوۈدو مردوۈە، و تریلۇنى كاپتن سۈلۈیتی ھەلگەدەگرت
كە بە سەختى برىندار كرابوۈ.

Episode 7: My sea adventure

How my sea adventure began

The mutineers didn't return that say. However, Hunter never woke up and died some time the following night. The captain had been shot in the shoulder and the leg.

زنجیرہی جھوٹہم:

سہرگہ شیہہ دہریاییہ کہم

سہرگہ شیہہ دہریاییہ کہم چون دہستی پیکرد

نہو روضہ یاخیبووہ کان نہ گہرانہوہ. ہەرچونیک بیت، ہەنتەر ہەرگیز دووبارہ خەبەری
نەبوویەوو شەوی دواتر پاش ماویدیەك مرد. کاپتن سمۆلیت شانی و لاقی بەرگولە
کەوتیوو.

However, the doctor stated that he would certainly recover provided that he was given enough time to rest. That left us just four healthy men: the doctor, the squire, Gray and myself.

ہەرچونیک بیت، دکتۆر لقیسی رایگەیانە کە بەدنیاییەوہ چارەسەری دەکات، و لقیسی
نەوشی ووت کە کاپتن سمۆلیت کاتی پنیوستی پندەدریت بو پشوووان. نەوش تەنہا
چوار پیاوی لەش ساغی بو بەجینیشتن: من و دکتۆر لقیسی و تریلۆنی و نیبراہیم گردی
بووین.

After eating lunch, the doctor picked up two pistols, a musket, a sword and the treasure map and walked quickly into the woods to the north. I thought that he was probably going to see Ben Gunn.

پاش خواردنی نانی نیومرو، دکتور لقیسی دوو دمانچه و تفه تگیک و شمشیریک و نه خشی گه نجینه که ی هه لگرت و به خیرایی پوشت بوناو دارمکان بهرمو باکور. پییم وابوو دکتور لقیسی له وانه یه بپوات بو بینینی بین گهن.

I started to wash out the log-house. It was hot and it was filled with blood and dead bodies. I hated it and wanted to get away. After a moment's thought, and while the squire and Gray were not looking, I filled my pockets with biscuits, took two pistols and immediately left the log-house.

دهستمکرد به شوردنی خانوو دارینه که. خانوو که گهرم و پر بوو له خوین و لاشه ی مردوو. رقم لهو خانوو بوویه و دوو ویستم دوو بکه و مه وه، پاش چرکه یه ک بیرکردنه وه، و کاتیک تریلونی و نیبراهیم گره ی ته ماشایان نه ده کرد. گیرفانه کانم پر کرد له بیسکیت و دوو دمانچه م برد و راسته و خو خانوو دارینه که م به جینه یشت.

This was the second reckless thing I had done, and this time I had left only two men to protect the stockade. But like the first act, it would help to save us. I had decided to go down to the white rock and find Ben Gunn's boat.

نهمه دووهم شتی بیباک (سهرکه شی) بوو که نه نجامدا، و نهم جاره ته نها دوو پیامم به جینه یشت بو پاراستنی سه نگه ره که. به لام و کو یه که م کارم، یارمه تیداین بو پرگارکردنمان بریارمدا برومه خوارموی به رده سپییه که و به له مه که ی بین گهن بدوزمه وه.

It was beginning to get dark now, and as I walked among the trees I saw a boat, with Silver and some other men aboard, rowing from the Hispaniola to the beach.

نیستاکه بهرمو تاریک بوون دمرؤشت، وکاتیک بهناو دارمکان پؤشتم به له میکم بینی
له گه ن سیلقه رو چهند پیاونکی تر له سر به له مه که که له که شتیبه که وه بهرمو که نار
دمریاکه سهولیان نیدمدا .

I went on to find the white rock as the light died, and it was almost totally dark by the time I finally found the little boat. It was very small, even for me, and it was made from a frame of rough pieces of wood covered in goat skins.

بهردموا بهووم له گه بان بو دوزینه وهی بهرده سپیه که و کاتیک بووناکیه که
نه ما، ونزیکه ی به ته واوی تاریک بوو له و کاته له کوتاییدا به له مه به چوکه که م
دوزینه وه. به له مه که زور بچوک بوو، ته نانه ت بو منیش بچوک بوو، و به له مه که له
چوارچینوهی پارچه رفقی دار دروستکرا بوو به پستی بز دا پؤشرا بوو.

There was also a paddle. Now that I had found the boat, I had another idea. I could use the boat to go secretly out to the ship in the dark, and cut her free from her anchor to stop the pirates going to sea.

به له مه که سهولیکی هه بوو، نیستاکه به له مه که م دوزینه وه، بیروکه یه کی ترم
هه بوو. ده توانم به له مه که به کار به نیم به نه نییی وه برومه دمر وه بو سر که شتیبه که
(هیسپانیولا) به ناو له و که ش و هه و تاریکییه، و له تگری که شتیبه که بریم و
که شتیبه که دور بکه ویته وه بو نه وهی چه ته کان بوه ستینم برونه دمریاکه وه بوناو
که شتیبه که .

By now it was very dark. I could see the pirates' campfire further along the beach, and just one light out in

the water which showed me where the ship lay. I carried the little boat down to the water, and with some difficulty climbed in.

به لّام نيسټاكه (له و كاته دا) زور تاريك بوو. توانيم كامپي ناگړيني چه ته گان بښم كه له لاي كه نار دمرياكه وه بوو. ته نها يه كړووناي كه له ناو كه يدا پيشانيډام كه كه شتي هيسپانيولا له كوي له نكهرې گرتووه. به له مه بچو كه كه م هه لگرتوو برده ناو ناو كه، و به هه نديك نار هه تيه وه سه ركه و تمه ناو به له مه كه.

The tide had changed but despite this, I managed at last to get near the ship. When I found the anchor rope, I took out my knife and started to cut it. As I was cutting, I could hear two men arguing and fighting in the ship above me.

ناستي دمرياكه گوزاو بهر زبوويه وه. كاريكي سه خت بوو به له مه بچو كه كه به ناراسته ي دروست بچوئيم، به لّام، سه ره پاي نه مه، له كوتاييډا له كه شتيه كه نزيك بوو مه وه. كاتيك گوري سي له نكهره كه م دوزيه وه، چه هوكه م دمريناو دوسته كړه به بريني گوري سي له نكهره كه. كاتيك گوري سه كه م ده بري، توانيم گونييستي دوو پياو بم كه مناقشه و شريان ده كړه له سه رمه وه له سه ر كه شتيه كه.

It was clear that they had drunk a lot of rum, and I knew one of the voices-it was the voice of Israel Hands. On finally cutting through the rope, the ship suddenly started to turn and move with the tide along the narrow passage of water.

ناشكرابوو كه نه و دوو دمرياوانه زوريان خوار دبوويه وه له به م، و يه يك له ده نكهره گانم ناسيه وه-ده نكي نيز رهيل هاندس بوو. له كوتايي بريني گوري سي له نكهره كه دا

که شتیه که دستیکرد به خولانه بود نه گه ن' ناستی دریا که جولایه و به ناو ریگه
باریکه کدی ناومکه .

It moved quickly and my boat moved along with it. At one point I saw that I was close to the waves and the beach where they were breaking. The campfire was closer now, with the pirates all around it, and I heard words from a song I had heard them sing many times on the ship:

*'But one of her crew alive,
What put to sea with seventy-five'.*

که شتیه که به خیرایی جولاً، و به نه مه کدی میش نه گه ن' که شتیه که جولاً. نه خانیکن
بینیم که نه شه پولی ناومکه و که نار دریا که نزدیک نه و شونیه چه ته کان
تیکشکان. کامپه ناگرینه که یان (واته کامپه و ناگری نه ته نیست کراود) نیستاکه
نزیکترمو چه ته کان هم موویان دوری کامپه که یان داود، ووشی ناو گورانیه که م بیست که
نه وان چند جاریک نه سر که شتیه که به گورانیه و دهیانگووت؛
به لام ته نه یه ک دریاوانی که شتیه که زینمود.

که به حد فتاو پنج دریاوانه و نه دریا بوو".

I lay down in the bottom of that very small little boat, and I believed that I was going to be thrown out into the sea to die. I must have stayed like that for hours, being thrown about on the waves, expecting to die at any moment, but also exhausted. Slowly I fell asleep and dreamed about home and The Admiral Benbow.

له بنی نهو به لومه زور بچوکه ډاکشام، وېروام وایو که دهکهومه ناو دمریاکه ودهو
دهرم. پنیوست بوو بهو شینومیه بمینمهوه بو ماوهی چهند کاتر میړنک، که له سهر
شه پوله کانی ناوکه بهر زو نزم دهوومهوه، چاو پروانی نهوم دمکرد له هر کاتیک بیت
دهرم، به لام هه روه ها زور مانلوو بووم. به هیواشی خهوم لیکه وت و دمریاردی مانه ووهو
خانهی نه د میرال بیتبهو خهونم بینی.

Alone at sea

When I woke the sun was up, and I found myself about a quarter of a mile off the south west end of Treasure Island. However, the shore was very rocky and the sea rough, so I could not risk trying to go ashore.

به تهنه‌ها له دمریادا

کاتیک خه بهرم بویه وه خورده که بهرز بوو، و خومم له نژیکه‌ی چارمه‌ی میلکی دوور له کوتایی بوژناوای باشوری دورگه‌ی که نجینه دوزیه وه. هرچونیک بیت که نار دمریاکه زور بهردین بوو و دمریاکه‌ش توندوتیژ بوو، نینجا نه‌متوانی هه‌ولبدم پرومه که نار دمریاکه.

I tried to paddle, but the boat was difficult to steer and water started to come in. I left horribly frightened. How could I hope to reach land?

Some time later, as I moved around the coast, I suddenly saw the ship in front of me, less than half a mile away.

هه‌ولمدا سه‌ول ئیبدیم، به‌لام به‌له‌مه‌که زور زه‌حه‌ت بوو سه‌ولی ئیبدریت و ناوی دمریاکه‌ش دستیکرد به‌هاتنه ژورمود بوناو به‌له‌مه‌که به‌شیویه‌کی خراپ هه‌ستم به‌ترس کرد. چون توانیم هیوای نه‌وه بخوازم بگه‌مه وشکانی؟
پاش ماویه‌کی دواتر، کاتیک به‌رمو دوری که نارمه‌که بوشتیم، له‌ناکاوه‌که‌شتی هیسپانیولام بینی له‌پنشه‌ویه که که‌متر له‌نیو میل دوور بوو.

Her sails were moving freely in the wind, and it was clear to me that no one was sailing her. I thought that the two men must be asleep from the rum. If only I could get on board, I might be able to return her to her captain.

چاروکه کانی که شتیه که نه هه وادا ده جولانه وه، و ناشکرا بوو بۆ من که هیچ که سیک که شتیوانی که شتیه که ی نه ده کرد. پیم و ابوو که دوو پیامو که ده بیت به هوی خوارده وهی رهمه وه نووستن. نه گهر ته نها بمتوانیایه بگه مه سه ر که شتیه که، نه وانه یه بمتوانیایه که شتیه که بگه رینمه وه بۆ کا پتنه که ی (واته بۆ سمۆلیت).

I knew what I needed to do. I sat up and started paddling again. Despite water coming into the boat, I went on paddling until at last I was close to the ship. I could see that one of the booms was hanging out over the side of the ship, and when a large wave came I pushed myself up and reached for it.

زانیم پنیسته چی بکه م. نه خه وتم و دوو یاره دستم کرد به سه ول لیدانی به نه مه که. سه رمای نه وهی ناو دهاته ناو به نه مه که، به رده وام بووم نه سه ول لیدان تا کو نه کوتاییدا نه که شتیه که نزیک بوومه وه. یه کیك نه ستونی چاروکه کانم بینی به سه ر لایه کی که شتیه که وه شوڤ ده بیته وه، کاتیک شه پۆلنکی گه وردی ناو هات پانم به خومه وه نا بۆ سه رموه بۆ گه یشتن به ستونی چاروکه که.

Alone at sea

When I woke the sun was up, and I found myself about a quarter of a mile off the south west end of Treasure Island. However, the shore was very rocky and the sea rough, so I could not risk trying to go ashore.

به تهنه له دمریادا

کاتیک خه بهرم بویه وه خوره که بهر ز بوو، و خوم له نژیکه ی چاره که میلنکی دور له کوتایی پوژناوای باشوری دورگه ی که نجینه دوزیه وه. هر چو نیک بیت که نار دمریاکه زور بهردین بوو و دمریاکه ش توندوتیز بوو، نینجا نه متوانی هه ولبدهم پرومه که نار دمریاکه.

I tried to paddle, but the boat was difficult to steer and water started to come in. I left horribly frightened. How could I hope to reach land?

Some time later, as I moved around the coast, I suddenly saw the ship in front of me, less than half a mile away.

هه و لمدا سهول لییدم، به لام به نه مه که زور زه حمه ت بوو سهولی لییدریت و ناوی دمریاکه ش دستیکرد به هاتنه ژورم وه بوناو به نه مه که به شیومه کی خراپ هه ستم به ترس کرد. چو ن توانیم هیوای نه وه بخوازم بگه مه وشکانی؟
پاش ماویه کی دواتر، کاتیک بهرمو دوری که نار که روشتم، له ناکاوه که شتی هیسپانیولام بینی له پنشه و دیه که که متر له نیو میل دور بوو.

Her sails were moving freely in the wind, and it was clear to me that no one was sailing her. I thought that the two men must be asleep from the rum. If only I could get on board, I might be able to return her to her captain.

چاروکهکانی کهشتیه که له ههوادا دهجولانهوه، و ناشکرا بوو بۆ من که هیچ کهسێک کهشتیوانی کهشتیه کهی نه ددکرد. پێم وابوو که دوو پیاوکه دهییت به هۆی خواردنهوهی رهمهوه نووستن. نه گهر ته نهیا بمتوانیایه بگه مه سه ر کهشتیه که، له وانهیه بمتوانیایه کهشتیه که بگه رینهوه بۆ کاپتنه کهی (واته بۆ سمۆلیت).

I knew what I needed to do. I sat up and started paddling again. Despite water coming into the boat, I went on paddling until at last I was close to the ship. I could see that one of the booms was hanging out over the side of the ship, and when a large wave came I pushed myself up and reached for it.

زانیم پێویسته چی بکهه. نه خه وتم و دووباره دهستمکرد به سهول لێدانى به له مه که. سه رمای نه وهی ناو دهاته ناو به له مه که، به ردهوام بووم له سهول لێدان تا کو له کوتاییدا له کهشتیه که نزیک بوومه وه. یه کێک له ستونی چاروکه کانم بینی به سه ر لایه کی کهشتیه که وه شوێ دهیینه وه، کاتیک شه پۆلێکی گه وره ی ناو هات پالم به خومه وه نا بۆ سه رمه وه بۆ گه یشتن به ستونی چاروکه که.

Israel Hands

As I dropped down onto the deck, the ship came into the wind, swung and nearly threw me back into the sea. I managed to stand up, and then I saw a man lying dead further along the deck. Near him was Israel Hands, sitting against the side of the ship.

نیزرهیل هاندس

هه ركه كه و تهمه سهر بر ووی كه شتیه كه، كه شتیه كه هاته ناو هه واكه ووه ده خولایه ووه
نزیك بوو بمخاته ووه ناو ده ریاكه. توانیم هه ستمه سهر پی، وئینجا پیاوئكم بینى به
مردوویی كه و تبوو دوورتر له سهر بر ووی كه شتیه كه. له نزیك پیاوه مردووه كه نیزرهیل
هاندسی لیبوو كه نه پال بر ویه کی كه شتیه كه دانیشتبوو.

His eyes were closed and his face was white. I could see blood on the deck and a large cut on his leg. I thought that the two men must have killed each other. At that moment Israel moved a little and asked me to get him some brandy.

چاوه گانی نیزرهیل داخرا بوون و دهموو چاوی سپی بوو. توانیم خوین ببینم له سهر
كه شتیه كه و برینگی كه ورهشم بینى له سهر لاقى نیزرهیل. پیم وابوو نه و دوو پیاوه
ده بیت یه كتریان كوشتیت. له و كاته دا نیزرهیل كه مینك جولاو داوی لیکردم هه ندیک
براندی بو بینم.

I quickly went down to the cabin. It looked terrible and was covered in empty bottles, but I managed to find a little brandy, as well as some biscuits, cheese and raisins for

myself. After drinking the brandy Israel was stronger and asked me where I had come from.

به خيرایى پوښتمه خوارموه بوناو کابینه ی که شتیبه که. کابینه که ترسناک دیاربوو و به بوتلی به تال دا پوښرابوو، به لام توانیم که میځ براندى بلوزمه وه و ههروها هه نډیک بیسکیت و په نړو میوژیش بو خوم دوزییه وه. پاش نهووی نیزهیل برانډییه که ی خواردموه، نیزهیل به هیتر بوو و پرسپاری لیکردم له کوڼوه هاتووم.

‘I have come to take the ship’, I replied. ‘and please think of me as your captain’. He looked at me but said nothing. Then I pulled down the pirates’ black flag and threw it into the sea.

منیش وه لام دایه و ووتم: "هاتووم بو بردنی که شتیبه که و تکایه و کو کاپتنی خوت دامنی". نیزهیل سهیری کردم و به لام هیچی نهووت. نینجا نالا ږشه که ی چته دمریاییه کانم ږاکیشایه خوارموه و ږنمدایه ناو دمریا که وه.

I didn't trust Israel, but I knew that I could trust him on one point-we both wanted to beach the ship somewhere safe, where she could easily be returned to the sea. Hands offered to tell me how to do it.

متانم به نیزهیل هاندز نه کرد، به لام زانیم که له یه که شت متانم ی پنده که م-نیمه ههردو و کمان و ښتمان که شتیبه که بهینه شوینیکی که نار دمریا که به سه لاهمتی، بو نهووی که شتیبه که لهو که نار دمریاییه دا بتوانیت به ناسانی بگه ږندریته وه بو ناو دمریا که. نیزهیل پنی ووتم چون نهو کاره بکه م.

So with Hands giving me step by step instructions, we brought the ship slowly into the north Inlet. Then he cried

'now my boy!' and I turned the ship quickly and she started to move towards the shore.

نینجا له گه ن' نیزه ریل که هه نگاو به هه نگاو رینمایی پندمووتم، به هیواشی که شتییه که مان هینا بو باکوری که ناره ناوییه که ی دم ریاکه. پاشان نیزه ریل هاواریکرد و ووتی: "نیستا کوڤم! و منیش به خیرایی که شتییه که مان خولانه و مو که شتییه که ش ده ستیکرد به پوشتن بهرمو که نار دم ریاکه.

While waiting for the ship to beach, I turned to face Hands. When our eyes met we both cried out. My cry was of fear, because he was now standing and had a knife in his hand. His was a cry of attack. He came towards me, but I ran to the side, pulling one of my pistols out from my belt as I moved.

له وکاته ی چاو مری نی گه یشتنی که شتییه که مان دم کرد بو که نار دم ریاکه، بووم و مرگنیرا بولای نیزه ریل. کاتیک چاو مان به یه گتری که وت هه ردوو کمان هاوارمان کرد. هاوارمکه ی من هاواری ترس بوو، چونکه نیزه ریل نیستا که و مستاوو چه قویه کی به دهسته وه بوو. هاوارمکه ی نیزه ریل هاواری هیرشکردن بوو. نیزه ریل بهرمو بووم هات، به لام رامکرده لایه کی که شتییه که و یه کیک له دمانچه کانم راکیشایه دمروه له قایشه که مان کاتیک جولام.

At that moment the ship ran onto the shore and with a huge and sudden movement, fell over to one side. We both fell down onto the deck, but I jumped up again and started to climb the nearest mast. On getting high up the mast, I stopped to load my two pistols.

له وکاته دا که شتی که به جوله یه کی له ناکاو و گه ورموه گه شته که نار دمریا که و که و ته
 سهر یه که لا نیمه ش هردوو کمان که وتینه سهر رووی که شتی که ، به لام من دوو باره
 باز مدایه سهر موهو دستم کرد به سهر که وتن به سهر نزدیکترین داره به رزمگانی سهر
 که شتی که . کاتیک گه شته سهر داره به رزم که ، و مستام بو ه لگرتنی هردوو
 ده مانچه که م .

Hands began to come up the mast after me, and then he
 stopped climbing and threw his knife at me. Despite the
 fact that it hit me in the shoulder, I fired both my pistols.
 Hands cried out and fell into the water below.

نیز رهیل دستیکرد به هاتنه سهر داره به رزم که ی که شتی که له پاش من ، و نیجا
 نیز رهیل له سهر که وتن سهر موه و مستاو چه قوکه ی تیگر تم . سهر دای نه و راستیه ش
 چه قوکه دای له شانم ، منیش به هردوو ده مانچه که م گوله م ته قاند . نیز رهیل هاندز
 هاواریکرد و که و ته ژیر ناو که وه .

Pieces of eight

After a few moments of fear, I saw that the knife had not hurt me much and I climbed slowly down. Hands was dead in the water. I got rid of the other body by lifting it over the side of the ship to join Hands.

پاره وورده نالتوونیه کان

پاش چەند خۆنەکیکی ترس، بینیم کە چەقۆکە زیانی زۆر لێنەداوم و بەهیناوشی
پوشتە خوارەوه. نێزمەیل لەناو ناوەکە مرد بوو. مردووێکەکانی سەر کەشتیەکەم فریاداو
ناو ناوەکە بۆلای نێزمەیل.

Before leaving the ship I pulled in as many of the sails as I could. Then I dropped down into the water and walked to the beach. I was very excited and could not wait to get back to the stockade to tell the others that I had got the ship back.

پێش ئەوێ کەشتیەکە بەجێهێلم تا توانیم زۆربەی چارۆکەکانی کەشتیەکەم
پاکێشایە ناوێوه. پاشان خۆم هەڵدایە ناو ناوەکەو بە پێ پوشتەم بۆ کەنار دەریاکە. زۆر
خۆشحال بووم و نەتوانی چاومڕێی ئەو بەکەم بگەڕێمەوه بۆ سەنگەرەکەو بە ئەوانی تر
بینیم کە کەشتیەکەم گەڕاندۆتەوه.

It was late at night by the time I found my way to the stockade. As I came towards the gate I was pleased to hear the sound of my friends snoring. Then, when I walked in, a strange voice suddenly cried out, 'pieces of eight! Pieces of eight! Pieces of eight!'.

It was Silver's parrot. The men woke up immediately and Silver cried, 'Who goes there?'

کاته که درهنگ بوو نه شه ودا له وکاته دا ږنگای خوم دوزیبه وه بولای سهنگه رکه. کاتیک بهرمو دمرگای سهنگه رکه هاتم خوشحال بووم به بیستنی پرخه ی هاوه له کانم که نوستبوون. نینجا کاتیک پوښتمه ژورم وه، له ناکاوه دهنگیکې نامو هاواریکرد و ووتی: "پاره وورده نالتوونیه کان! پاره وورده نالتوونیه کان! پاره وورده نالتوونیه کان!، نهویش به به غاکه ی سیلهر بوو. پیاوه کان راسته وخو به خه بهر هاتن و سیلهر هاواریکرد و ووتی: "نه وه کنیه لهوئ؟"

I tried to run away, but it was impossible, and they soon caught me. Silver ordered someone to go and get a torch, and I waited for the light to come.

هه وئمدا هه ټبیم، به لام نه گونجاو بوو، و نه وان به خیرای دسستگیریان کردم. سیلهر فهرمانیدا به که سیک پروات و مه شخه ټیک بهینیت، و منیش چاومړی نه ووم دهکرد مه شخه نه که بهینریت.

Episode 8: Captain Silver

In the enemy's camp

'You've come to visit us, Jim' said Silver. 'That's nice'.

I said nothing but looked Silver in the face. 'Now, I've always liked you, I've', said Silver. 'You're friends won't take you back after this. And unless you're going to start a third group of men on your own, you'll have to join us'.

زنجیرہی ہہ شتہم : کاپتن سیلفر

لہ ناو کامپی دوژمندا

لؤنگ جؤن ووتی: "ہاتووی بؤ سہردانی نیمہ جیم، نہوہ شتیکی جوانہ"

منیش ہیچم نہگووت بہ لام سہیری دہموچاوی سیلفرہم کرد.

سیلفر ووتی: "نہستاکہ، من ہہ میشہ حہزم بہتؤ کردوہ، ہاوریکانت ناتبہ نہوہ

لہ پاش نہم گہشتہ. پنیوستہ پہیوہندی بہ نیمہوہ بکہیت مہگہر خوت بہ تہنہا

دہستبکہیت بہ پیکینانی کؤمہٹی سہہمی پیاوکان.

So, my friends were alive. 'If I've the freedom to choose', I replied, 'I think you should tell me what's going on, and where my friends are'.

'Yesterday, Dr. Livesey came with the white flag to speak to me', explained Silver. 'He told me that the ship had gone.'

منیش وہ لام دایہومو ووتہم: "نہگہر نازاد ہم لہ ہہ نبراردنی داواکاریہ کانت، نیم وایہ

دہبیت نیم بلیی چی رووی داومو ہاوریکانہم لہ کوین."

سیلفەر پوونی کردموو ووتی؛ "دوینسی دکتور لقیسی به نالا سپییه که وه هات بو قسه کردن له گهل من، دکتور لقیسی پنی ووتم که که شتییه که پوشتوو.

We didn't have any food, and so he suggested that we should make a bargain with him, and that's what we did. So here we are, with the supplies, brandy, log-house and firewood. I don't know where they are'.

نیمه ش هیچ خواردنیکمان نه بوو، و دکتور لقیسی پیشنیاری نهومی کرد که پنیوسته ریکه وتنامه یه ک بکهین له گهل لقیسی، و نه و دبوو نه و ریکه وتنامه یه مان کرد. که واته نیمه لیرمین له گهل شت و مهک و براندی و خانوو دارینه که و دار سووته مهنی. نازانم دکتور لقیسی و هاو ریکانی له کوین."

'Well', I said, 'you've got no ship, the treasure's lost, men have died and everything's gone wrong. And if you want to know who did it....it was I! I was in the apple barrel the night we first saw Treasure Island, and

منیش ووتم؛ "زورباشه، تو که شتییه نه، که نجینه که ش ونبوو دمریا وانه کان مردوون و هه موو شتییه به هه له دا چوو. نه گهر دمه وئی بزانیته کی نه م کارانه ی کردوو، نه وه من بووم. من له ناو بهرمیلی سیوه که بووم نه و شهومی یه که مجار دوورگه ی که نجینه مان بیینی، و

I heard everything you said. I cut the anchor from the ship, and killed the men on board her, and hid her somewhere where you'll never find her. Kill me if you want, or save me, I'll forget all this and support you when you are in court for piracy'.

هه موو شتیکم بیست که تو گووت. من نه نگه ری که شتی کهم بری. ودمریاوانه کانی سهر که شتی کهم کوشت. و نه شونیک که شتی کهم شاردوتهوه که هه رگیز نایندزیتیهوه. بمکوره نه گهر دتهوی یان پرگام بکه. به لام نه گهر پرگام بکه. نهوه هه موو نه مانه له بیر ده کهم و هاوکاریت ده کهم کاتیک له دادگا بیت بو دادگایی کردنت سه بارت به تاوانی چته ی دمریایی."

For a moment there was silence as they all just looked at me. 'He knew Black Dog', said one man. Silver added, 'and it was this same boy who got the map from Billy Bones'.

بو ماومیه که بیده نگیه که هه بوو کاتیک هه موویان ته ماشیان کردم. یه کیک له دمریاوانه کان ووتی: "نهو (واته جیم) سه گه ره شه که ی ناسیهوه". سیلفه ریش ووتی: "هه روه ها نه مه هه مان کو ره که نه خشه که ی له بیلی به ونز و مرگرتوهوه".

At this moment another man jumped up with a knife and said, 'then I'm going to kill him'. 'stop', said Silver. 'you aren't the captain. I like that boy-he is better than all of you, and I say he stays alive. You have chosen me to be captain. If you don't want me, you know what to do'.

له م کاته دا پیاونکی تر به چه قویه که وه بازیداو ووتی: "که واته ده یکورم". سیلفه ر ووتی: "بوسته، تو کاپتن نیت، من جه ز بهو کو ره ده کهم- نهو کو ره له هه مووتان باشته، ومن ده نیم نهو کو ره به زیندوویی ده مینیتیهوه. نیوه منتان به کاپتن هه نبراردووه. نه گهر منتان ناویت، نهوه دمرانن چی بکه ن."

After a short silence the men went outside to hold a council. The men walked out one by one, leaving Silver and me alone, and they were gone for some time. 'Jim', said Silver quietly, 'you could die now. We're in a lot of trouble

but I'll do my best. If I can, I'll save your life. But, see Jim, then you have to save me from being hanged'.

پاش بیده تکیه کی کهم پیاو مگان رُشتنه دمرهوه بو نه وهی کویونه وهیک
بکه ن. پیاو مگان یه که به یه که رُشتنه دمرهوه من و سیلفه ریان به ته نها
جینیشت، و دمریا وانه کان بو ماویه ک رُشتن.

سیلفه ر به هینمییه وه ووتی: "جیم، تو ده بیت نیستا بمریت، نیمه له ناو کیشه یه کی
زور داین، به لام باشرین هه ولی خوم ددمم. نه گهر بتوانم نه وه زیانت رزگار دکهم. به لام
ده بینیت جیم، توش ده بیت رزگارم بکه یت له سیداردان."

I thought for a moment and then promised that I would do what I could for him. 'And there's something else, Jim. The doctor has given me the treasure map. Why do you think he did that?'

My mouth fell open, which showed Silver that he did not need to ask more questions.

بو ماویه کی کهم بیرم کرده وه نینجا په یما نمدا نه وهی بتوانم دهیکهم بو سیلفه ر.
سیلفه ر ووتی: "جیم شتیکی تر هه یه، دکتور لقیسی نه خشی گه نجینه که ی پندام. بیت
وایه بوچی دکتور لقیسی وایکرد؟
ددمم کرایه وه (واته تووشی سه سورمان بووم) که پیشانیدا پیویست ناکات سیلفه ر
پرسیاری زیاتر بکات.

The black spot again

The door opened, and the five men came back inside. One of them walked towards Silver nervously, and gave him a piece of paper marked with a black spot. I remembered the captain's fear of 'the black spot' long before, back at The Admiral Benbow.

دوو باره خاله ره شه که

د مرگاکه کراودو پننج پیاو گه رانه وه ژوور یه کیکیان به تور میده وه به رهو رووی سیلقر
بوشت و پارچه کاغه زیکه به خشی به سیلقر که به هیما یه کی رهش دیار یکرابوو. منیش
ترسی کاپتن بیللی به ونرم بیر که و ته وه که نه هیما ره شه که ترسا ماو میده ک ژور
له مهوینش نه خانه ی نه دمیرال بینبوه.

Silver turned over the small dark piece of paper and then said, 'Well, what does it say?' 'Deposed' well, I'm still your captain until you tell me why you're unhappy, and I reply. After that we'll see'.

سیلقر پارچه کاغه زه بچوکه که ی و مرگیرا نه و دیو و ووتی: "ژور باشه، نه م کاغه زه چی
ده لیت؟ نه کار خستن" ژور باشه من هیشتا کاپتنی نیوم تا کو ینم ده لین بوچی دلخوش
نین، و منیش وه لامتان دده مه وه. پاش نه وه ده بینین چی ده بیت."

'Well, first', replied one of the men, called George Merry, 'you've made a mess of this voyage. Second you let the enemy out of here for nothing. Why did they want out? I don't know, but I know that's they wanted. Third you wouldn't let us shoot as they were leaving. And finally, there's this boy'.

يەككە ئە پىاومكان كەناوى جۇرچ مىرى بوو ووتى؛ "تۇرپاشە، تۇ ئەم گەشتەت پىسكردووه (واتە تىكت داوه). دووم، تۇ رىگە بەرۇشتەنە دىرموى دوژمن دىمدىت لىرە بەخۇرايى و ئە پىناوى ھىج بوچى ئەو دوژمنانە ويستيان لىرە برۇنە دىرموھ؟ نازانم بەلام دىزانم كە ئەو دوژمنانە چيان ويست سىنەم، تۇ رىگەت پىنەداين گولە بتەقېنن كاتىك ئەو دوژمنانە نىرمەيان جىھىشت. ھەرومەھا ئەكۇتايىشدا ئەم كۆرە لىرەيە."

'I made a mess of this voyage, did I? asked Silver quietly. 'you all know that I didn't want to attack them until the treasure had been found and we were on our way back to England. If you would listened to me, we'd all still be on the ship.

سىلقەر بەھىمىيىەوھە پىسارىكرىد؛ "مى ئەم گەشتەم تىكداوھ، نايامىن بووم؛ ھەموومان دىزانم كە مىن ئەمويست ھىرش بىكەمە سەريان تاكو گەنجىنەكە دىدۇزىتەوھو بەرىگاھ دەيىن بۇ نىنگلاند (برىتانىيا). ئەگەر گۇتقان ئە مىن بىگرتايە، ئەوھ ھىشتا ھەموومان ئەسەر كەشتىكە دەبووين.

Everyone of us would be alive and there'd be food and drink and the treasure on board! But you men wouldn't do what I told you. Because of what you have done, we could all hang! And isn't this boy a hostage? He might be our last chance. Kill that boy? I wouldn't.

ھەر يەككە ئە نىمە زىندو دەبوو، و خواردن و خواردنەوھو گەنجىنەش ئەسەر كەشتىكە دەبوو! بەلام نىدوى پىاو ئەوھ مى پىم ووتن ئەنجامتان ئەدا. بەھوى ئەوھى ئەنجامتاندا، دەبىت ھەموومان ئەسىدارە بىلرېن! نايامىن ئەم كۆرە بارمە نىيە؛ ئەم كۆرە ئەوانەيە كۇتا دىرفەتى نىمە بىت. ئەو كۆرە بىكۇژىن؛ مىن نايكۇژم.

second the doctor comes here every day to look after that big cut on your head, John, and give you medicine George. And there's another ship coming, and it's not so long until then. We'll see who'll be glad to have a hostage when that time comes.

دووم، دکتور لقیسی هه موو پوژنیک دهاته نیره بو چاودیریکردنی (تیمارکردنی) برینه
 گه وره که ی سهرت جون، هه روها لقیسی دهرمانی دها به تو جورج. هه روها که شتیده کی
 تر دیت که زوری پیناچیت. نه وکاته دهینین کی خوشحال دهیت بهومی بارمته ی هه بیت
 کاتیک نه و کاته دیت.

Third, you asked me to bargain. And if I hadn't made a bargain, we'd all have starved. And this is why I did it', he shouted, and he threw a paper down in front of him.

سینه م نیوه داواتان له من کرد پیکه و تنامه بکه له گهل دورمان. نه گهر پیکه و تنامه م
 نه کردایه، نه وه هه موومان له برسا دهرمدین. هه ورها نه مه نه ویه که
 نه نجامدا، سیلفهر هاواریکرد و کاغه زکی فریادایه به رده م پیاوکه.

It was the treasure map, complete with the three red crosses. The mutineers jumped on the map like five cats on a mouse. Soon, however, Merry said, 'This is all very good-but how are we going to get away without a ship?'

نه و کاغه زه نه خشه ی که نجینه که بوو که ته وای سی هیله سوورده کی
 تیدا بوو. یاخیبوو دهکان هه لیاکووتایه سهر نه خشه که وکو پینچ پشینه بو سهر
 مشکیک.

جۆرج میری ووتی: "هەرچۆنیک بیت نەمە هەمووی زۆرباشە-بەلام چۆن بەبی کەشتی
دوور بکەوینەوه لێره؟

'You and the other men lost us the ship', said Silver angrily, 'and I got us the treasure. Who's the better man? I've had enough. Choose yourselves another captain'.

'Silver!' they cried, 'Silver forever!'

سیلفەر بە توورەییەوه ووتی: "تۆ و پیاوێکێتی تر کەشتیەکەتان لێووئکردین، و من
گەنجینەکەم بو بە دەست دەهێنان. کێ باشتره؟ من بە پنی پنیوئست کاری باشم
کردووه. خۆتان کاپتینیکی تر هەلبژێرن."

هەموو دمریاوانەکان هاواریان کرد و ووتیان: "سیلفەر، سیلفەر بو هەتا هەتایە!"

The doctor's visit

The next morning, I was woken by someone shouting, 'Here's the doctor'. As the doctor came near, Silver said, 'We've got quite a surprise for you, sir'.

سەردانەكەى دكتور ئىسى

بەيانی دواتر، بە ھاوارکردنى كەسنىڭ خەبەرەم بوۋىدەمو ھاوارىكرد، دكتور ئىسى ئىرەيە"، كاتىك دكتور نىك بوۋىدە، سىلشەر ووتى؛ "بەرىز تارادەيك بەتۇ سەرسام بوۋىن".

As the doctor came into the log-house he nodded his head towards me and then started to look after the two sick men. When he had finished, he asked to speak to me before he left.

كاتىك دكتور ئىسى ھاتە ژورمە بوۋا خانوۋە دارىنەكە، سەرى ئەقاند بەرامبەرم و ئىنجا دەستىكرد بە چاودىرىكردنى (تىمارکردنى) دوو پىاۋە نەخۇشەكە. كاتىك دكتور تەواۋ بوۋ ئە چارسەركردنەكەى، داۋاى كرد قسەم ئەگەن بىكات پىش نەۋەى بىروات.

'Hawkins', said Silver, 'do you give me your word that you won't run away?' I promised that I would not, and he agreed to let me go outside to talk with the doctor. He told the doctor to go and wait for me down by the fence.

سىلشەر ووتى؛ "جىم ھوكنس، پەيمانم پىندەدەيت كە راناكەيت؟. منىش پەيماندا كە ھەننايم، و سىلشەرىش رىگەى پىندام بىرۋە دەرمە ئەگەن ئىسى قسە بىكەم. سىلشەر بە دكتورى ووت بىروات ئە خوارەۋەى پەرزىنەكە چاۋمىرەم بىكات.

The other men were very angry and argued against it, but we walked down to meet the doctor. Silver said to him, 'I saved the boy's life, and was nearly deposed for it, too-he'll tell you so. So surely you'll have a good word to say about me? I'll be honest-I don't want to be hanged'. Then he left us and walked some distance away.

پیاوه‌کانی تر زور تووږه بوون و دژی نه‌م قسه‌کردنه‌ی من و نفیسی مناقشه‌یان کرد، به‌لام من و سیلفر پوښتینه خوارموی پهرژینه‌که بو بینینی دکتور نفیسی. سیلفر به دکتوری ووت: "من ژیاڼی نه‌م کوږم ږنگار کرد، و نژیک بوو له‌کار بخوږم به‌هوی نه‌م کارموه-جیم نه‌وانی تر ت پنده‌لښت. که‌واته به‌دنیا ییوه جیم قسه‌ی باش ده‌لښی سه‌باردت به من له‌لای دکتور؟ من راستگو ده‌بم-نامه‌وښت له‌سینداره بدریم." پاشان سیلفر به‌جیمانی هیشت و که‌میک دوور که‌وته‌وه.

'Jim', said the doctor, 'you waited until Smollett was ill and could do nothing, and then you ran away. That was very cowardly'.

'Doctor' I said. I'm very sorry, and I think I'm going to die anyway. I would have been dead by now if Silver hadn't saved me'.

دکتور نفیسی ووتی: "جیم، تُو چاومږښت کرد تا‌کو کاپتن سمولیت نه‌خوش که‌وت و نه‌یتوانی هیچ بکات، و نیجا هه‌له‌اتیت. نه‌وه کاریکی زور ترس‌نو‌کانه (نامه‌ردانه) بوو".

منیش ووتم: "دکتور، زور داوای لیږودن ده‌که‌م، و به‌هه‌رحال پښم وایه دم‌رم. من نیستا مردبووم نه‌که‌ر سیلفر ږنگاری نه‌کردایه‌م".

'Then quick', he replied, 'let's run away. One jump and you are out!'

'No', I answered, 'I gave my word and I must stay. But I'll tell you one thing in case I do die. I've got the ship, partly by luck and partly by risking my life. She lies in the north Inlet'.

دكتور لقيسى وه لامي دايه وه ووتى: "كه واته خير اكه، با هه تبين. يه كه باز دان له دمروه دهبيت".

منيش وه لامي دايه وه ووتم: "نه خير، په يمانم داودو پنيوسته بمينم وه. به لام يه كه شتت پيندلينم نه گهر مردم، كه شتیه كه م هيناو ته وه، تاراده يه كه به به خت و ژيانم كه وه م ترسيه وه. كه شتیه كه نه كه ناره ناويه كه ي با كوره".

'The ship!' said the doctor. I then quickly explained everything that had happened. 'At every step', he answered, 'it has been you who has saved our lives. We won't now let you lose yours. And finding Ben Gunn was the best thing you've ever done'.

دكتور ووتى: "كه شتیه كه". منيش خيرا هه موو شتيكم پرونكردم وه كه پويو ايوو.
دكتور ووتى: "له هه موو هه نكاو يكا تا بووى كه ژيانى ني مه ت بزگار كردو وه. ني ستا كه ريگات پينادمين خوت له دمست بدبيت. هه روه ها دوزينه ومى بين گهن با شترين شت بوو كه تا ني ستا نه نجامت دابيت".

Then he called to Silver. 'Silver', he said, 'I'll give you some advice. Don't be in a hurry to get that treasure. And when you find it, expect trouble'.

پاشان دكتور بانگى سيلفرى كردو ووتى: "سيلفر، هه نديك ناموزگاريت دمكه. په له مه كه له به دمسته ينانى نه وه كه نجينه يه، و كاتيك دوزيته وه، نه وه چاومروانى كيشه بكه".

Silver asked him what he meant by that, but the doctor said, 'I can't say more. It's not my secret. If we get out of here alive, I'll do my best to save you. And another thing-keep the boy close to you, and when you need help, shout'.

سیلور پرسیاریکرد له دکتور که مهبهستی چی بوو له و قسانه، به لام دکتور ووتی: "ناتوانم زیاتر بلیم، نه وه نهینسی من نیه، نه گهر لیره بهزینلوویی دمرچین، نه وه باشتړین ههولئ خوم ددهم بوزگارکردنت. وه شتیکی تریش جیم هوکنس له خوت نژیک بکه رومو کاتیک پنیوستت به یارمهتی بوو نه وه هاوار بکه". (واته بانگی جیم بکه)

The search for the treasure

I didn't trust Silver. It was with a heavy heart that I, tied to a length of rope that Silver was holding, followed the men when they went up the hill to look for the bulk of the treasure near Spy-glass hill.

گه‌پان به‌دوای گه‌نجینه‌که

متمانم به سیل‌هر نه‌کرد، به‌دلیکی قورسه‌وه خوم توند کرد به گوریسیکی دریژ که سیل‌هر گرتبوی، و به‌دوایدا پیاوه‌کان شونی سیل‌هر که‌وتن، کاتیک روشتنه سهر کرده‌که بو‌گه‌پان به‌دوای زورت‌ترین به‌شی گه‌نجینه‌که له‌نزیك گردی سپای گلاس (ته‌لیس‌کوپ).

The men were all carrying several weapons each, and some were also carrying shovels, pickaxes and food supplies. The men followed the detailed instructions on the back of the treasure map. We crossed swamp and woodland and then climbed up towards the flat top of the Spy-glass.

هه‌موو پیاوه‌کان هه‌ردانه‌یه‌کیان هه‌ندیک چه‌کیان هه‌لگرتبوو، و هه‌ندیکیشیان بیل و قوونگ و خواره‌مه‌نیان هه‌لگرتبوو. پیاوه‌کان به‌دوای پینماییه و ورده‌کارییه‌کان ده‌که‌وتن له سهر پشت‌ه‌وه‌ی نه‌خشی گه‌نجینه‌که. زه‌لکاو و دارستانه‌که‌مان تینه‌پاند و نینجا سه‌رکه‌وتین به‌سهر لوتکه ته‌خته‌که‌ی گردی سپای گلاس.

One of the men in front suddenly screamed out in fear. Near a tree he had found a skeleton, lying unnaturally straight with its arms pointing up above its head. Silver thought for a moment and then asked one of the men to take a compass

bearing. The body pointed from Skeleton Island to Spy-glass hill.

يەككە ئە پياۋمەكان ئە پىنشەۋە ئە ئاكاۋە ئە ترسا قىژاندى. ئە نىزىك دارىنكەۋە ئەۋ
پياۋەي كە قىژاندى ئىسكە پەيكەرنىكى دۈزىيەۋە كە بە شىۋىيەكى ئاسروشتى راست
كەۋتېۋو، ۋە دىستەكانى بۇ سەرمەۋە درىژ كەردىۋو ئە سەر سەرىيەۋە. سىلشەر بۇ ماۋىيەكى
كەم بىرى كەردەۋو نىنجا داۋاي ئە يەككە ئە پياۋمەكان كەرد ئاراستەيەك بىگرن. لاشەكە
ئە دورگەي ئىسكە پەيكەرمەۋە بۇ گەردى سپاي گلاس ئامامى كەردىۋو.

'I thought so', cried the sea-cook, 'Flint killed this sailor and left his body here as a pointer to the treasure! What a terrible man that Flint'.

The men were much quieter after that, and they walked closer together.

چىشتىنلەر دەريايىيەكە ھاۋايرىكەرد ۋە ۋوتى؛ "ئىش ھەمان بىر كەردەۋەم بۈۋ، فلنت ئەم
دەريايانەي كۈشتۈۋەم بە جىيىشتۈۋە ئىرە ۋەكۈ ھىمايەك بۇگە نىجىنەكە؛ ئەۋ فلنتە چ
پياۋىكى ترسناك بۈۋە".

پاش ئەۋە پياۋمەكان زىاتەر ھىمەنتەر بۈۋن، ۋە پىنكەۋە ئەيەك نىزىكتر ۋىشتن.

All of a sudden from the trees in front of us, came a thin high voice, singing the words we knew well:

'Fifteen men on the dead man's chest-

Yo-ho-ho, and a bottle of rum!

ئە ئاكاۋە ئە دارەكانى پىنشەۋەماندا دىنگىكى ئاسكى بەرز ھات كە ئەۋ ۋوشانەي بە
گۇرانىيەۋە دىمۈت كە ھەمەۋمان دەمانزانى؛
پانزەر پياۋ ئە سەر سىنگى پياۋە مردۈۋەكە -
يۇ-ھۇ-ھۇ، ۋە بوتلىكى رىم؛

I have never seen men before more frightened than those pirates. 'It's Flint's ghost!' cried one of them. But Silver spoke up, 'shipmates', he cried, 'I'm going to get that treasure and no man will stop me whether he's dead or alive'.

هەرگیز پیاوی ترسوم نه بینیبوو له چاوه چته دمریایانده دا. یه کیک له چهته کان
هاواریکرد و ووتی: "نه وه روحه که ی هلته!"

به لام سیلقه ر قسه ی کرد و هاواریکرد: "هاواری دمریایانده کان، من نه و که نجینه یه
به ده ستدینم و هیچ پیاویک ناموستینیت نه گهر مردوو بیت یان زیندوو".

After a few words from Silver, the men agreed to go on. And we looked for the tall tree marked on the map, where the treasure lay buried. They now walked faster and Silver was full of excitement.

پاش چه ند قسه یه که له لایه ن سیلقه رموه، پیاومکان بازییوون به رده وام بن له
دوژینه ومی که نجینه که. هه رومه ها به دوا ی داره به رزمکه گه پراین که له نه خشه که
دیاریکرا بوو، که له شوینی دارمکه دا که نجینه که حه شاردرابوو. نه وان نیستا خیرا تر
پوشتن و سیلقه ریش زور دلخوش بوو.

I knew that all Silver wanted was the treasure, and to get away from the island, and that he would kill anyone who stood in his way. As we came near the great tree the men began to run, and then they stopped suddenly. In front of us was a great hole, not recently made, and very little else. The treasure that lay under the first of the red crosses on the map had been found and taken!

زانیم که هه موو نه وهی سیلقه وستی گه نجینه که بوو، و دوور بکه ویته وه له
دوورگه که، و هه رکه سیک بکوژیت که ږنگه ی لیبگریټ. هه رکه نزیك داره گه وره که
بووینه وه پیاوهمان دستیان کرد به پاکردن، و نینجا له ناکاوه وستان. له بهرده ماندا
کونیکي گه وره هه بوو که بهم نزیکانه دروست نه کرابوو، و کونی زور بچوکی تریش
هه بوو. گه نجینه که که له ژیر به کهم هیلله سوورهمان دانرابوو له سهر نه خشه که
دووزا بوویه و مو برابوو.

The end of the fight

The pirates swearing and shouting, jumped into the hole and started to dig with their hands. One finally found a single piece of gold. In the meantime, Silver had recovered quickly from the shock.

کوتایی شهرکه

چه ته کان جنیویان دمداد هواریان دمکرد، بازباندايه ناو کونه که و دهستیان کرد به هه لکه ندنی کونه که به دهستیان. نه کوتاییدا یه کیکیان یه ک پارچه نالتونی دوزییه وه. نه وکاته دا سیلقر به خیرایی نه شوکه که ی چاکبویه وه.

He quietly passed me a pistol and whispering in a friendly way, 'Jim, take that. And be ready for trouble'. He had changed sides again. Then taking me with him, he moved slowly to the other side of the hole. The pirates, finding nothing more, climbed out of the hole opposite us.

سیلقر به هیمنییه وه دمانچه یه کی پندام و به شیویه کی هاوړنیانه چیه ی بو کردم و ووتی: "جیم نه و دمانچه یه ببه، و نامادی کیشه ببه." سیلقر دووباره لاکانی گوزی له گه ل خوی بردمی، ویه هیواشی بهرمو لایه که ی تری کونه که روشت. چه ته کان هیج شتیکی زیاتریان نه دوزییه ووه نه کونه که سه رکه وتنه سه رموه به رامبه رمان.

George Merry shouted at Silver, 'that's the treasure, is it? He turned and spoke to the other four pirates, 'Now, mates. I say we kill them...'

At that moment there came the sound of muskets firing and Merry fell into the hole, another dropped down dead and the remaining three men ran away.

جورج میری هاوریکرد به سهر سیلفهر و ووتی؛ "نهوه گه نجینه که یه وایه؟ جورج ناویری دایه ووه قسه ی بو چوار چه ته که ی تر کرد و ووتی؛ "نیستاکه هاورینان ده نیم سیلفهر بکوژین".

له وکاته دا دهنگی ته قانندن چه که کان هات و جورج میری که وته ناو کونه که ووه چه ته یه کی تریش به مردوویی که وته سهر زموی و سی چه ته که ی تریش که مابونه ووه هه لهاتن.

In a moment Silver had shot George Merry again and killed him. The doctor, Gray and Ben Gunn then came out of the trees to join us. As we walked down to the boats, the doctor told us what had happened.

هه رزوو سیلفهر دووباره ته قه ی کرد له جورج و کوشتی. دکتور نفیسی و نیبراهیم گره ی و بین گه ن له ناو داره کانه ووه هاتنه دمره ووه په یوه ندیان پیوه کردین. کاتیک روشتینه خواره ووه بوناو به له مه کان، دکتور پنی ووتین که چی روویدابوو.

Benn Gunn during his long time on the island, had found the skeleton, and then the treasure. He had dug it up, and carried it, load after load on his back, to a cave he had found on the other side of the island.

بین گه ن به درنیزایی ماوه درنژمه که ی له دوورگه که دا نیسکه په یکه رده که ی دوزیوویه ووه نینجا گه نجینه که شی دوزیوویه ووه. بین گه نجینه که ی له چال دمره نئابوو، و گواستبوویه ووه بار به بار به پستی باریکردبوو بو نه شکه وته که که له لایه که ی تری دوورگه که دوزیوویه ووه.

When the doctor had heard this, and had seen that the ship had gone, he realized that the map was useless. He went to Silver and gave him the map, and the supplies,

because he knew that the best place to be was in the secret cave, with the treasure and Benn Gunn's food supplies.

کاتیک دکتور نه‌می بیست، و بینیبوی که‌شتیه که رُشتووه، دمرکی به‌ودکردبو که نه‌خشه‌ی که نجینه که بیسوود بووه. دکتور رُشتووه بولای سیلفه‌رو نه‌خشه که و شت و مه‌که‌کانی پنبه‌خشیوه، چونکه دکتور زانی که باشرین شوین تیایدا بیت بریتیه نه‌شکه‌وته نه‌ننبیه که نه‌گه‌ل که نجینه که و خواردمه‌نیه‌کانی بین گه‌ن.

When Dr. Livesey saw that I was with the mutineers, he had run as fast as he could to be ready at the hole with Benn Gunn. When we got to the boats, the doctor used a pickaxe to break up one boat, and then we all climbed into the other and started to row the eight or nine miles to North Inlet.

کاتیک دکتور نفیسی بینی که نه‌گه‌ل یاخیبووه‌کانم، تا توانی به‌خیرایی پایکرد بو نه‌ومی ناماده بیت له‌لای کونه که‌ورمه که نه‌گه‌ل بین گه‌ندا. کاتیک گه‌یشتینه لای به‌نه‌مه‌کان، دکتور نفیسی قولنگیکی به‌کاره‌ینا بو‌شکاندن یه‌ک به‌له‌م، وئینجا هه‌موومان سه‌رکه‌وتینه ناو به‌نه‌مه‌که‌ی ترو دستمانکرد به‌سه‌ول لیدان هه‌شت یان نو میلمان به‌رمو که‌ناره ناوییه که‌ی باکور بری.

As we got close, we came round a hill and saw the black mouth of Benn Gunn's secret cave. The squire was standing there, looking after the treasure. He did not look pleased to see Silver.

کاتیک نزیک بووینه‌وه، هاتینه دموری گردنیک و دمه‌ه‌ی که‌ی نه‌شکه‌وته نه‌ننبیه که‌ی بین گه‌نمان بینی. تریلونی له‌وئ و‌ستابوو، و چاودیری گه‌نجینه که‌ی دمرکرد. تریلونی خوشحال دمرنه‌که‌وت به‌بینینی سیلفه‌ر.

We found Captain Smollett lying by a fire inside the cave, and behind him I could see a very large pile of gold coins.

So this was Flint's treasure. How much pain, sadness and blood had cost, and how many ships had been sunk, cannons shot and lies told no one could say.

کاپتن سمولیتمان دوزییه وه که له ته نیشته ناگریک هوه پالکه وتوو له ناو
نه شکه وته که، وله پشتی سمولیته وه توانیم کومه ئیکی که ورمی پاری ووردمی نالتون
بیینم. که واته نه مه که نجینه که ی فلنت بوو. چهند نازارو خه مباری و خوینی تیچوو، و
چهند که شتی نوقمی ناو بووه له پیناوی نه مه که نجینه یه، و چهند توپ ته قینراوو
چهند درو کراوه که کس نه یه توانیوه بیلنت.

That night I ate a wonderful meal with all my friends around me. We ate Ben Gunn's salted goat, and had some wine from the ship. And there was Silver, sitting and laughing with us-the same friendly hopeful smiling sea-cook we had left Bristol with.

نه و شه وه ژمیکی خواردنی خوشم خوارد له گه له هه موو هاوړیکانی دمو ویهرم. گوشته
سویردکه ی بژنه که ی بین که نمان خوارد، و هه ندی مه یمان خوارد هوه که له که شتی
هیسپانیولا هیئامان. هه روها له وندا سیلهر نه گه ئمان دانیشتبوو و پنده که نی-که
هه مان چیشتلینه ری دمریایی دم به خه ندو یارمه تیدرو دوستانه بوو که له گه ئیدا
بريستولان جیه نیشته.

The return home

The next morning we started work moving the treasure to the ship. It was hard work, and one of us had to start with a gun on the hill to watch for the last three mutineers.

گه رانهوه بو نیشتمان

به یانی دواتر دهستانکرد به نیشکردن و گه نجینه که مان برد بوئاو که شتیبه که نیشیکی قورس بوو. و یه کی که مان پیو یست بوو به ده مانچه یه که وه له سه ر گرده که بوه ستیت بو چاودیر کردنی سی یاخیبوو که ی تر که مابوونه وه.

Day after day this work went on. We heard the remaining mutineers once only-singing and shouting in the distance. We decided that we must leave them on the island. We left enough powder and shot, most of the goat meat, some medicines and other useful things.

بوژ به بوژ نه نیشه به رده مام بوو. ته نه جار نیکیان گوئمان له یاخیبوو که مان بوو که مابوونه مو گورانیان دهووت و هاواریان دکرده له دوور مو. بریارماندا که پیو یسته به جینیان بهیلین له دوور که که. بارووت و گوله ی پیو یست و زور به ی گوشتی بز نه که و هه ندی دهرمان و شتی به سوودی ترمان بو به جیه نشتن.

Then we prepared the ship, pulled up the anchor and started to move out of North Inlet. The three men must have been watching us more carefully than we thought. As we came out of the inlet, they were on the beach.

نینجا که شتیبه که مان ناماد کرد و له نگه ری که شتیبه که مان راکیشا سه رموو دهستان کرد به دمرچوون له که ناره ناویده که ی باکور. سی یاخیبوو که ده بیت ته ماشای نیمه یان

کردبیت زور به ووریاپیوه له چاو نه وهی نیمه بیرمان لیکردبوویه وه. کاتیک له که ناره
ناویه که هاتینه دمروه، یاخیبووهکان له سر که نارکه بوون.

They were on their knees and were calling out to us, asking to be saved. The doctor shouted to them and told them where they could find the supplies we had left. But they continued to shout and then one of them fired a shot.

یاخیبووهکان له سر نه ژنوکانیان که ووتبوون و هاواریان بو دمکردین و داوایان دمکرد
رژگار بکرین. دکتور لفسی هاواری بو کردن و پیی ووتن که له که نارکه دا ده توانن شت و
مه که کان بدوزنه وه که به جینیان هیشتووه. به لام یاخیبووهکان به ردهوام بوون له
هاوارکردن، وینجا یه کیکیان گوله یه کی ته قاند.

Slowly, they disappeared from sight, and by midday the highest rock of Treasure Island had grown small and sunk into the blue sea.

The sun was just sinking down into the water when we dropped our anchor in a beautiful Mexican bay.

به هیواشی یاخیبووهکان له چاو دیارنه مان و له نیومرودا به رزترین به ردی دوورگه ی
که نجینه بچوک بوویه وه له پینش چاو و له ناو دمیا شینه که نوقم بوو له پینش چاو.
خوره که ش نوقم دبووه ناو ناوکه کاتیک که شتی که مان له نگه ری گرت له که نداویکی
مه کسیکی جوان.

Many small boats came out to us, full of people selling many different types of colourful fruit and vegetables. The sight of so many smiling faces, the taste of such amazing fruit and the lights that had begun to shine in the town were a wonderful change from our dark and dangerous time on the island.

زۆر بە لەمى بچوك بۆلامان هاتن كه پېر بوون له خه لكى و زۆر جوړى جياوازي ميومو
سه وزى رهنجاورهنكيان ده فروشت. ديمه نى زۆر دهموچاوى به خه ندموه، و بوئى ميودى
سهرنجراكيش (سهرسورمان) و نه و بووناكيانه ي دستيان كردبوو به بريسكانه وه له ناو
شاروچكه كه هه موو نه مانه گوزانيكى سهرنجراكيش بوون له كاته تاريك و
ترسناكه كه مان له دوورگه كه دا.

The doctor and the squire decided to go ashore for the evening and they took me with them. When we returned, Silver had gone and had taken one of the bags of coins with him. I think we were all pleased that we had got rid of him so cheaply.

دكتور لقيسى و تريفونى بېريارياندا بېرۆن بو كه نار دمريا بو ئيواردى نه و پوژه، و
مني شيان له گه ل خويان برد. كاتيك گه پاي نه وه سيلقه ر پوشتبوو، و يه كيك له جانتا پاره
وورده نا ئوتوونيه كانى بردبوو له گه ل خوئ. پېم وايه هه موومان دلخوش بووين كه زۆر
به ناسانى سيلقه رمان لا برد (پزگارمان بوو له ده ستى).

To cut a long story short, we found a few more sailors, had a good voyage home, and the Hispaniola reached Bristol in the late summer. Only five men who had sailed from Bristol returned with the ship.

بو كورت كردنه ومى چيو كه درژمه كه، چهند دمرياوانيكى كه ممان دوزيه وه كه گه شتيكى
دمريايى خوشمان كرد بو مان ه وه، و كه شتى هيسپانيولا گه يشته بريستول له كاتيكى
درهنگى ودرزى هاوين ته نها پېنج پياو كه دمرياوانيان كردبوو له بريستوله وه له گه ل
كه شتیه كه گه رانه وه."

‘Drink and the devil had done for the rest’, though we were not in as bad a situation as the other ship they had sung about:

‘With one man of her crew alive,
What put to sea with seventy five’.

بخونده وو به دکاره که نهوانی تری کوشت"، هه رچه نده نیمه له بارودوخیکی خراپ
نه بووین وه که شتییه کانی تر که گوزانیان له بارویه وه ددووئ :
یه کیئک له دسته دمریاوانه کانی (که شتییه که) زیندوو (واته بزگاری بوو)
که به حهفتاو هدوت دانه وه له دمریا بوو

We all had a good share of the treasure and we used it well or badly, depending on the person. Captain Smollett has now retired from the sea. Gray saved his money and studied to be a ship`s mate. He also got married and had children.

هه موومان به شیکی باشی گه نجینه که مان بهر که وت، و به باشی یان به خراپی
گه نجینه که مان به کارهینا، نه مه یان پشتی به ستبوو به که سه که که چون به کاری
هیناوه. کاپتن سمولیت نیستاکه خانه نشین بوو له دمریاوانی. گره ی پاره که ی پاشه که وت
کرد و خولندی بو نه وه ی بییت به دمریاوان. گره ی هه روه ها ژیا نی هاوسه ریتی پیکهینا و
چوار منائی هه بوو.

Ben Gunn got a thousand pounds which he spent or lost in nineteen days. Then he went to live in a village where he still sings in church every Sunday.

بین گن هه زار پاوندی دهستکه وت که سه رفیکرد یان نه دهستیدا له ماوه ی نۆزده
روژدا. پاشان بین روشت بو لادنییه ک بژی که له ویندا هینشتا هه موو یه که شه ممه یه که
گوزانی دهئیت له که نیسه .

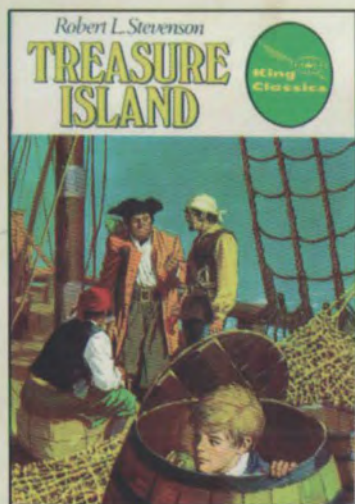
We heard no more about Silver. That terrible seaman with one leg at last gone out of my life. I hope he is somewhere living happily in this world, because I am sure he will not be happy in the next.

درباره‌ی سیلور هیچی زیاترمان نه بیست. نه و دریاوانه ترسناکه که یه ک قاجی بوو له کوتاییدا له ژیانم روسته دمروه (واته بزگارم بوو له سیلور). هیوادارم سیلور له شونځیک بږیت به دلخوشیوه له جیهانه، چونکه دنیام له جیهانه‌کې تر دلخوش نابیت.

The silver and the weapons still lie buried, for all I know, where Flint hid them. But I will never go back to that island, and the worst dreams I ever have are when I see that terrible rocky coast, or when I suddenly sit up in my bed with the hard voice of Captain Flint still loud in my ears, screaming, 'pieces of eight! Pieces of eight!'

زیوکه و چه که کان هیشتا له ژیر خاکدان. هه موو نه وې دمیږانم دربارې مهسه له که نه و شونځیه که فلنت که نجینه‌کې تیادا شاردوته و. به لام هه رگیز ناگه پیموه بو نه و دوورگه، و خرا پترین خه ونه کان که تانیستا دمیږانم نه و خه ونانه یه کاتیک نه و که ناره دریا یه تاویرینه ترسناکه دمیږانم، یان کاتیک له نا کاوه له نا و جیگه ی نوستنه که م دیمه خه به رو دادمیشم به وې دنگه رقه‌کې کاپتن فلنت که هیشتا له نا و گونیه کانم به دنگی به رز دمیږانیت، و ده لیت: "پاره وورده نالتوونیه کان! پاره وورده نالتوونیه کان!"

Treasure Island

خوینەرانی خوښه ویست نهم
 وەرگیرانه سوودیکی زوری ههیه بو نهو
 خوینەرانهی که دهیانه ویت فیری زمانی
 ئینگلیزی ببن، چونکه خویندنه وه
 یه کیکه له ریگا سهرکه وتوووه کانی
 فیروونی زمان، به خویندنه وهی تیکسته
 کوردیه که و تیکسته ئینگلیزییه که
 ده توانیت خوت رابهینیت له چوئیتی
 تیگه یشتن له نوسینیک که به زمانی
 ئینگلیزی نوسرا بیت.

دەرهێڵێکی زۆرێک

له بڵاوکراوه کانی خانهی چاپ و به خشی رینما

نرخ (۳۰۰۰) دینار